GJVL070002992003

Presented on : 24-11-2003
Registered on : 24-11-2003
Decided on : 20-04-2024
Duration : 20 years, 4 months, 26 days

મે.વલસાડ ખાતેનાં મજુર અદાલત નં.ર નાં પ્રિસાઈડીંગ ઓફિસરશ્રી સાહેબ સમક્ષ, મુ.વલસાડ.

રેફરન્સ (એલ.સી.વી) નં.૫૫૦/૨૦૦૩

આંક–૩૫

પ્રથમ પક્ષકાર:– (૧) **આઈ.સી.આઈ.ઈન્ડીયા લી.**
વોટર વર્કસની બાજુમાં, અબ્રામા, તા.જી. વલસાડ.

(૨) **કોન્ટ્રાકટર શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ.**
૩–એ, આદર્શ સોસાયટી, તીથલ રોડ,
તા.જી. વલસાડ

(૩) **મે. નાઈટ્રેક્ષ કેમીકલ્સઈન્ડીયા લી.**
વોટર વર્કસ પાસે, અબ્રામા, તા.જી. વલસાડ.

–: વિરૂઘ્ધ :–

બીજા પક્ષકાર:– **શ્રી અનિલભાઈ ધીરૂભાઈ પટેલ,**
મુ.પો. ગાદરીયા, પ્રેમલાવાડ ફળીયા,
તા., જિ. વલસાડ.

ક/ઓ. ગુજરાત રાજય કામદાર સેના
મુ.પો. સોલધરા હે. મોચીવાડ,
તા. ચીખલી, જી. નવસારી.

પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફે :	એકતરફી
પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦ર તરફે :	વિધ્વાન વકીલશ્રી મહેન્દ્ર તામ્હણે .
પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે :	વિધ્વાન વકીલશ્રી ડી.એમ.શાહ.
બીજા પક્ષકાર તરફે :	યુનિયન પ્રતિશ્રી આર.સી.પટેલ

-: એ વો ર્ડ :-

(૧) આ કામમાં બંને પક્ષકારો વચ્ચેના ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ- ૧૯૪૭ ની કલમ-૧૦ (૧) હેઠળ મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી, વલસાડ તરફથી હુકમ ક્રમાંક: કે.એચ.એસ.એમ.સી/ /એ.જે.આઈ.ડી.આર/**૪૫૫/૨૦૦૨ તા: ૨૪/૧૧/૨૦૦૩** થી અત્રેની અદાલતને ન્યાયનિર્ણય અર્થે સુપરત કરેલ છે.

(૨) આ રેફરન્સની નીચે મુજબની અનુસુચિ પ્રમાણે ન્યાય નિર્ણય કરવાનો છે.

-: અનુસુચિ:-

શ્રી અનિલભાઈ ધીરૂભાઈ પટેલને તેમની અસલ જગ્યાએ પડેલા દિવસોનાં પગાર સહીત નોકરીમાં સાતત્ય સાથે પુન:સ્થાપિત કરવા કે કેમ?

(૩) આ કામના બીજા પક્ષકાર કામદાર તેમના **આંક-૦૩** અને **આંક-૦૮** ના સુધારેલ માં ગણા નિવેદનમાં જણાવે છે કે, સદરહું પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થા તે કાયદેસર રીતે સ્થપાયેલી સંસ્થા છે તેમજ સદરહું સંસ્થાને આઈ.ડી.એકટ લાગુ પડે છે અને આઈ.ડી.એકટની કલમ- ૨ (જે) માં સદરહું સંસ્થા 'ઉદ્યોગ'ની વ્યાખ્યામાં સમાવેશ પામે છે અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફથી ઉભા કરેલ ઈન વેલીડ કોન્ટ્રાકટ છે તેમજ અમો બીજા પક્ષકાર આઈ.ડી.એકટની કલમ ૨ (એસ) પ્રમાણે 'કામદાર'ની વ્યાખ્યામાં સમાવેશ પામીએ છીએ. અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થામાં કાયમી પ્રકારના કામ ઉપર કાયમી કામદાર તરીકે **તા.૦૬/૦૭/૧૯૯૮ થી ઓપરેટર તરીકે દૈનિક રૂ. ૭૯.૬૦/-** નાં પગારથી ફરજ ખંત અને વફાદારીથી બજાવતા આવેલ છે. અમો બીજા પક્ષકાર કામદારનો નોકરીનો સમગ્ર સમયગાળો નિષ્કલંક અને બીલકુલ સાફ છે. અમો બીજા પક્ષકાર કામદારની નોકરી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ની સંસ્થાના પ્લાન્ટ તેમજ કાયમી પ્રકારની ઉત્પાદન પ્રક્રિયાને સંલગ્ન પ્રકારની હતી. અમો નોકરીમાં જોડાયા તે સમયે મેનેજરશ્રી કે.કે.શેઠ્ઠી સાહેબ અમારી નિમણુક કરી હતી અને **ડાયજેસ્ટર** વિભાગમાં કંપનીની ઉત્પાદનની કામગીરી કરવા માટે ***શ્રી ડી.બી.પટેલ (પ્લાન્ટ ઈન્ચાર્જ) શૈલેષભાઈ*** ના સુપરવિઝન હેઠળ અમોને કામની સોપણી કરવામાં આવતી હતી અને અમોને છુટા કર્યા તે સમય સુધી અમો તે પ્રકારનું કામકાજ કરતા આવેલા હતા. અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના કાયમી કામદાર હતા અને તેમના મેનેજર, ઈન્ચાર્જ અને સુપરવાઈઝરની સુચના મુજબ અને નેજા હેઠળ કામ કરતા હતા.અમો કામદાર જે કામ કરતા હતા તે કાયમી પ્રકારનું કામ હતુ. છતાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થા અમો કામદારને તેમના તરફથી ઉભા કરેલ કોન્ટ્રાકટ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાં અમો કામદાર છીએ એવું જણાવતા હતા તેથી અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર પ્રથમ પક્ષકાર નં

.૦૨ ને જોડેલ છે. અમો કામદારને પ્રથમ પક્ષકારે અમારા કાનુની હકકો આપતા ન હતા. અમો કામદારને હકક રજા કાર્ડ, હાજરી કાર્ડ વિગેરે દસ્તાવેજો આપતા ન હતા.અમો કામદારને અમારા કામના પ્રમાણમાં નજીવો પગાર ચુકવી અમારા વર્ષોથી શોષણ કરતા હતા. જે અંગે અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર માંગણી કરતા ત્યારે તેઓ અમો કામદારને કાઢી મુકવાની ધમકી આપતા હતા તેમ કરી પ્રથમ પક્ષકાર અઘટીત મજુર પ્રવૃતિનું આચરણ કરી મજુર કાયદાનો સરિયામ ભંગ કરેલ છે. વાસ્તવમાં અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર અને અન્ય સાથી કામદારોને સંસ્થા અમારા કાનુની હકકો તેમજ લાભો આપતી ન હતી જેથી અમો કામદાર તેમજ સાથી કામદાર તેમજ સાથી કામદારોએ સંગઠન ઉભુ કરી ''વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘ'' યુનિયનમાં જોડાયા તેની જાણ પ્રથમ પક્ષકારને થતાં જ અમો કામદારોનું યુનિયનમાં જોડાયા તેની જાણ પ્રથમ પક્ષકારને થતાં જ અમો કામદારોનું યુનિયન તોડવાના એકમાત્ર બદઈરાદાથી, કિન્નાખોરી ભર્યુ વર્તન શરૂ કરી દીધેલુ. તેમજ અમો કામદાર ઉપર જોર જુલમ કરવાનું શરૂ કરી દીધેલુ અને યુનિયન તોડવાના પ્રયત્નરૂપે ગેટ ઉપર વોચમેન તેમજ સ્ટાફનાં અધિકારીઓ હાજર રહી યુનિયનમાંથી રાજીનામું આપવા દબાણ કરેલ. અમો કામદાર તથા સાથી કામદારોએ રાજીનામું આપવાની ના પાડેલ.જેથી અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર તથા સાથી કામદારોને પ્રથમ પક્ષકારે કોઈપણ જાતના કારણ વિના, કોઈપણ જાતની નોટીસ, ચાર્જશીટ કે ખાતાકીય તપાસ કર્યા વિના, કુદરતી ન્યાયનાં સિધ્ધાંત વિરૂધ્ધ, ગેરવ્યાજબી, ગેરકાયદેસર રીતે, એકાએક નોકરીમાંથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નાં મેનેજર શ્રી નિફાળકર સાહેબ અને ઉત્પલભાઈએ કંપનીનાં ગેટ ઉપરથી કામ ઉપર હાજર ન થવા દઈ મૌખિક હુકમથી **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજથી છુટા કરેલ છે.અમો બીજા પક્ષકાર કામદારને છુટા કરતા પહેલા કોઈ લેખિતમાં હુકમ આપવા આવેલ નથી અને અમારી નોકરીનો ભોગ લઈ જે કૃત્ય કરેલ છે. તે કાયદામાં અનફેર લેબર પ્રેકટીશ ગણાય છે. આમ પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૦૧ સંસ્થાએ જે રીતે અમોને કોઈપણ લીગલ પ્રોસીજર ફોલો કર્યા સિવાય નોકરીમાંથી છુટા કર્યા તે મૌખિક હુકમ ગેરકાયદેસર, બદહેતુસર, નન એપ્લીકેશન ઓફ માઈન્ડવાળો હોય તેથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નું કૃત્ય અન્યાયી, જુલ્મી, મજુર કાયદા વિરૂધ્ધનું, ગેરવ્યાજબી, ગેરકાયદેસર હોય જેથી સદરહું ટર્મીનેશન નલ એન્ડ વોઈડ ઠરે છે.અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર તથા બીજા સાથી કામદારોને પ્રથમ પક્ષકારે ગેરકાયદેસર રીતે છુટા કરેલ જેથી અમો કામદારો તેમજ અમારા યુનિયને મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી સમક્ષ ફરીયાદ કરેલ.જેથી અમો કામદારો તેમજ અમારા યુનિયને મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી સમક્ષ ફરીયાદ કરેલ.જેથી અમો બીજા પક્ષકાર કામદારનાં યુનિયને તેમજ પ્રથમ પક્ષકારે મળી સમાધાન કરેલ જે સમાધાન અમો કામદારોની ઈચ્છા વિરૂધ્ધ કરવામાં આવેલ જે અમો કામદારને માન્ય ન હતો અને અમારા

યુનિયનથી અમો કામદારોને કોઈ સારો રીસ્પોન્સ મળેલ નથી.જેથી અમો તમામ કામદારો પોતાની સ્વેચ્છાએ અમારા અગાઉનાં યુનિયનમાંથી તા.૦૨/૦૨/૨૦૦૨ નાં રોજ સામુહિક રાજીનામું આપી, તારીખ ૦૭/૦૨/૨૦૦૨ ના રોજ ''ગુજરાત રાજ્ય કામદાર સેના'' યુનિયનમાં જોડાઈ તેના સભ્યો થયેલ અને અમો કામદારો યુનિયને અમારા સંબંધમાં વાટાઘટો કરી નિર્ણય લેવાની સત્તા આપેલ.અમો કામદાર યુનિયનમાં જોડાયા હોવાથી તા.૨૬/૦૨/૨૦૦૭ ના રોજ રજી.એ.ડી. પત્ર ધ્વારા યુનિયને પ્રથમ પક્ષકારને લેખિતમાં જાણ કરેલ અને સમાધાનનાં પ્રયત્ન કરેલ પરંતુ પ્રથમ પક્ષકાર તરફથી કોઈ રીસ્પોન્સ મળેલ નથી. જે પ્રથમ પક્ષકારનું કૃત્ય અન્યાયી અને કાયદા વિરૂધ્ધનું હોય જેથી સદરહું ટર્મીનેશન નલ એન્ડ વોઈડ ઠરે છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અમો બીજા પક્ષકાર કામદારોને કોઈપણ જાતની નોટીસ આપ્યા વિના અને કોઈ ચાર્જશીટ આપ્યા વિના કે ખાતાકીય તપાસ કર્યા સિવાય એકાએક પોતાના મનસ્વીપણે અમારૂ મજુર સંગઠન તોડવાના એકમાત્ર બદઈરાદાથી ગેરકાયદેસર રીતે મૌખિક હુકમથી છુટા કરેલ છે, જે પ્રથમ પક્ષકારનું કૃત્ય અન્યાયી, ગેરકાયદેસરનું અને જેનો અમલ ન થઈ શકે તેવું શરૂઆતથી નલ એન્ડ વોઈડ ગણાતું પગલું હોય, અને મજુર કાયદા વિરૂધ્ધનું છે, જેથી સદરહું ટર્મીનેશન નલ એન્ડ વોઈડ ઠરે છે. વળી અમો બીજા પક્ષકાર કામદારને નોકરીમાં થી છુટા કર્યા તે પહેલાના બાર મહીનામાં સળંગ ૨૪૦ દિવસની કામગીરી કરેલ છે.અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર કાયમી કામદાર હતા, આમ છતાં અમોને નોકરીમાંથી છુટા કરતા પહેલા બચાવની કોઈ વ્યાજબી તક, સ્ટેન્ડીંગ ઓડર્સ અને કુદરતી ન્યાયનાં સિધ્ધાંત અનુસાર આપવામાં આવેલ નથી.અમોને ચાર્જશીટ કે અમારી વિરૂધ્ધ કોઈ બનાવ સંબંધમાં ખાતાકીય તપાસ કરવામાં આવી નથી.તેથી તેવું પ્રથમ પક્ષકારનું પગલું કાયદાની ભાષામાં છટણી ગણાતું હોય અને તે રીતે નોકરીમાંથી છુટા કરતી વખતે એક મહીનાની નોટીસ અથવા નોટીસ પગાર અને છટણી વળતર આઈ.ડી.એકટની કલમ ૨૫ (એફ) ની જોગવાઈ પ્રમાણે આપવામાં આવ્યા નથી.અમો બીજા પક્ષકાર કામદારને છુટા કર્યા ત્યારે અમો કામદાર જે કામ કરતા હતા તે ચાલુ હતો તેની જગ્યાએ બીજા કામદારો કામ કરતા હતા.તેથી તેવું ટર્મીનેશન કાયદામાં ગેરકાયદેસર અને નલ એન્ડ વોઈડ ઠરે છે. આમ છુટા કરતાં પહેલાં કોઈપણ પ્રકારની લેખિત નોટીસ કે હુકમ આપ્યા વિના બીજા પક્ષકારને છુટા કરવાનું પ્રથમ પક્ષકારનું પગલું ગેરકાયદેસરનું ગણાય છે તેમજ ભારતીય બંધારણના આર્ટીકલ ૧૪ અને ૨૧ હેઠળ પ્રાપ્ત થતાં બીજા પક્ષકારનાં ફન્ડામેન્ટલ રાઈટ ઓફ લાઈવલીહુડનો ઉધાડો ભંગ કરીને પ્રથમ પક્ષકારે બીજા પક્ષકારને તેમની નોકરીમાંથી છુટા કર્યા છે.અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર પ્રથમ પક્ષકાર નોકરીમાંથી છુટા કર્યા ત્યારબાદ રોજેરોજ ફરજ ઉપર હાજર થવા જતા હતા પરંતું પ્રથમ પક્ષકાર અમો કામદારને ફરજ ઉપર લેતા ન હતા જેથી અમો બીજા પક્ષકાર કામદારે અમારા યુનિયન મારફત મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી વલસાડ સમક્ષ પડેલા દિવસોનાં પૂરેપુરા પગાર સાથે ફરજ

ઉપર લેવાની ફરીયાદ કરેલ. સદરહુ ફરીયાદને આધારે મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રીએ બંને પક્ષકારોને પોતાની ઓફીસે બોલાવી સમાધાન કરવાનો પ્રયત્ન કરેલ.અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર દ્વારા ઉપસ્થિત કરવામાં આવેલ ઔધોગિક તકરારનાં સંદર્ભમાં આ કામનાં પ્રથમ પક્ષકાર કંપની અને તેનાં કોન્ટ્રાકટ દ્વારા અમોને કામ ઉપર રાખવાની કોઈ સંમતી દર્શાવેલ નથી.જેથી સમાધાન શકય ન બનતાં મહેરબાન મદદનીશ શ્રમ આયુક્તશ્રીએ પોતાને મળે સત્તાની રુએ સદરહું વિવાદ આપ નામદાર કોર્ટ સમક્ષ રેફરન્સ કરેલ છે.અમો બીજા પક્ષકાર કામદારને પ્રથમ પક્ષકાર નં.–૧ સંસ્થાએ નોકરીમાંથી છુટા કર્યા બાદ રોજેરોજ રાબેતા મુજબની ફરજના સમયે ફરજ ઉપર હાજર થઈ કામની માંગણી કરેલ પરંતુ ન તો અમાં બીજા પક્ષકાર કામદારને પ્રવેશ આપેલ કે ન તો કામ આપેલ તેમ કરી પ્રથમ પક્ષકારે અનફેર લેબર પ્રેકટીશનું આચરણ કરેલ છે. જેથી સદરહું ટર્મીનેશન રદ થવાને પાત્ર છે. અમો બીજા પક્ષકાર કામદારને પ્રથમ પક્ષકાર સંસ્થાએ નોકરીમાંથી છુટા કર્યા બાદ અમો કામદારે બીજા અનેક સ્થળોએ પ્રયત્ન કરેલ હોવા છતાં બીજે કામ મળેલ નથી, કામના અભાવે અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર તથા અમારા કુટુંબીજનોને ભારે આર્થિક મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો પડી રહેલ છે. અમો બીજા પક્ષકાર કામદારને **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજથી નોકરીમાંથી ગેરકાયદેસર રીતે મૌખિક હુકમથી છુટા કરેલ હોય, સદરહુ ટરમીનેશન રદબાતલ ઠરાવી અમો બીજા પક્ષકાર કામદારને અમારા પડેલા દિવસોનાં પુરેપુરા પગાર તથા અન્ય તમામ અનુંસાગીક લાભો સહિત સળંગ સર્વિસથી પ્રથમ પક્ષકાર નોકરીમાં પુનઃસ્થાપિત કરે તેવો હુકમ ન્યાયનાં હિતમાં ફરમાવવા તેમજ નામદાર કોર્ટને યોગ્ય અને વ્યાજબી લાગે તેવી બીજી દાદો અપાવવા અરજ કરેલ છે.

(૪) બીજા પક્ષકારના માંગણાંના નિવેદનનો પ્રથમ પક્ષકાર સંસ્થા નં. ૧ તરફથી લેખીત જવાબ રજુ કરેલ નથી.

(૫) બીજા પક્ષકારના માંગણાંના નિવેદનનો પ્રથમ પક્ષકાર સંસ્થા નં. ૨ તરફથી <u>આંક–૧૮</u> થી લેખીત જવાબ રજુ કરેલ છે. બીજા પક્ષનો રેફરન્સ તથા તે અન્વયે તેમની માં ગણીઓ ખરી, શુધ્ધબુધ્ધિ પુર્વકની તથા કાયદેસરની નથી. તેથી પ્રથમ પક્ષકારને કબુલ નથી.અને તે પ્રથમ દર્શને ખર્ચ સાથે રદ થવા પાત્ર છે.બીજા પક્ષનાને હાલનાં પ્રકારની કોઈપણ માંગણી અમો પ્રથમ પક્ષનાં ઓ સામે કરવાને કદી કોઈપણ પ્રકારે કાયદેસરનું કારણ ઉપસ્થિત થયું નથી તેથી બીજા પક્ષનાનો રેફરન્સ કોઝ ઓફ એકશન વિનાનો હોવાથી પણ તે પ્રથમ દર્શને ખર્ચ સાથે રદ થવાને પાત્ર છે. ઔધોગિક તકરાર અધિનિયમ–૧૯૪૭ ની કલમ–૨ (એ) માં 'માલિક' એવો એક વચની શબ્દ વાપરવામાં આવ્યો છે. તેથી સદરહુ કલમ હેથળ એક કરતાં વધુ માલિકો સામે રેફરન્સ ઉપસ્થિત કરી ન શકાય. તેથી બીજા પક્ષનાના રેફરન્સને મીસ જોઈન્ડર ઓફ પાર્ટીઝનાં નિયમોનો બાધ નડે છે. તેથી પણ તે પ્રથમ દર્શને ખર્ચ સાથે રદ થવાને પાત્ર છે. બીજા પક્ષનાના માંગણીના નિવદેનના પેરા– ૧ માં જણવેલ પ્રથમ પક્ષનાં

નં.૧ ના સંસ્થા કાયદેસર રીતે સ્થપાયેલ સંસ્થા હોવાની વાત તથા તેમને આઈ.ડી.એકટ લાગુ પડતો હોવાની વાત તથા તેઓનો સદરહુ કાયદા અનુસાર 'ઉદ્યોગ' ની વ્યાખ્યામાં સમાવેશ થતો હોવાની વાત તથા બીજા પક્ષનાને 'કામદાર' ની વ્યાખ્યામાં સમાવેશ થતો હોવાની વાત વિષે પણ ખાસ તકરાર નથી.પરંતુ અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના નાં ઉભા કરેલા કહેવાતા ઈન વેલીડ કોન્ટ્રાકટ હોવાની વાત ખરી નથી અને અમો પ્રથમ પક્ષનાં ને તે કબુલ નથી.ખરી હકીકતમાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૨, પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના નાં ધી કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન એન્ડ એબોલીશન) એકટ – ૧૯૭૦ હેઠળ પરવાનો ધરાવતાં લેબર કોન્ટ્રાકટર હતાં. તથા અમો અમારાં પોતાના કામદારો રોકી પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાં માટે કામ કરાવતા હતા.તથા અમારા કોન્ટ્રાકટરની અવધિ એક વર્ષની રાખવામાં આવતી હતી.વધુમાં સદરહુ કામના ટર્મસ ઓફ રેફરન્સમાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં વચ્ચેનાં સંબંધો વેલીડ કે ઈન વેલીડ હોવાની બાબત નકકી કરવાની ટર્મ ઓફ રેફરન્સ નહીં હોવાને કારણે નામદાર અદાલત જયારે સદરહું બાબત ઉપર ન્યાય નિર્ણય કરવા માટે હકુમત ધરાવતી નહીં હોય ત્યારે માંગણીના નિવેદનમાં જણાવેલ સદરહુ વાત બિનજરૂરી તથા અર્થહિન છે. બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદનના પેરા – ૨ માં જણાવેલ બીજા પક્ષના કહેવાતી રીતે પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના સંસ્થામાં કાયમી પ્રકારના કામ ઉપર કાયમી કામદાર તરીકે ફરજ બજાવતા આવેલ હોવાની વાત તથા બીજા પક્ષનાની નોકરી કાયમી પ્રકારની પ્રક્રિયા સાથે સંલગ્ન હોવાની વાત તથા બીજા પક્ષના નોકરી ઉપર જોડાયા તે સમયે તેમની નિમણુંક હોવાની વાત તથા બીજા પક્ષના નોકરી ઉપર જોડાયા તે સમયે તેમની નિમણુંક કહેવાતી રીતે શ્રી કે. કે. શેટ્ટી સાહેબે કરેલ હોવાની વાત તથા બીજા પક્ષનાની કામગીરી કહેવાતી રીતે પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના નાં કોઈ અધિકારીનાં સુપરવિઝન હેઠળ થતી હોવાની વિગેરે તમામે તમામ વાતો ખરી નથી અને અમો પ્રથમ પક્ષનાં ને તે કબુલ નથી. ખરી હકીકતમાં બીજા પક્ષનાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૨ ના નાં અમો મારફતે નિમણુંક પામેલાં. અમો તથા પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના વચ્ચે થયેલ એક વર્ષની મુદત માટેનાં કરારની અવધિ પુરતાં હંગામી પ્રકારનાં કામદાર હતાં.તથા બીજા પક્ષનાં તથા અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં. ૨ સિવાય અન્ય કોઈ પણ પ્રથમ પક્ષનાંની વચ્ચે 'કામદાર' તથા 'માલિક' તરીકેના સંબંધો ન હતા અને આજે પણ નથી.બીજા પક્ષનાંની સદરહુ વાતો જોતા એકંદરે એવું લાગે છે કે બીજા પક્ષનાં સદરહુ પક્ષનાં નં.૧ નાનાં કાયમી પ્રકારના કામદાર ઠરાવે તેવી તેમની અપેક્ષા છે. બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદનના પેરા–૩ માં જણાવેલ બીજા પક્ષનાં કહેવાતી રીતે પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ સંસ્થાના કાયમી પ્રકારના કામદાર હતા અને કહેવાતી રીતે તેઓ પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાનાં મેનેજર ઈન્ચાર્જ અને સુપરવાઈઝરની સુચના તથા નેજા હેઠળ કામ કરતાં હોવાની વાત તથા

તેઓ જે કામ કરતા તે કાયમી પ્રકારનું કામ હોવાની વાત તથા પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાં કહેવાતી રીતે બીજા પક્ષનાંને તેઓ અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૨ ના જે કહેવાતી રીતે ઉભા કરેલાં કોન્ટ્રાકટર હતાં તેના કામદાર હોવાનું જણાવતાં હોવાથી અમોને સદરહું કામમાં જોડવામાં આવેલ હોવાની વાત તથા બીજા પક્ષનાંને કાનુની હકકો આપતાં નહી હોવાની વાત તથા તેમને રજા કાર્ડ, હાજરી કાર્ડ વિગેરે દસ્તાવેજો આપતા ન હોવાની વાત તથા તેમને કહેવાતી રીતે નજીવો પગાર આપી વર્ષો સુધી તેમનું શોષણ કરવામાં આવતું હોવાની વાત તથા કહેવાતાં હકકો બાબતે બીજા પક્ષનાં કહેવાતી માંગણી કરતાં તેમને કાઢી મુકવાની ધમકી આપવામાં આવતી હોવાની વાત તથા તેમ કરી અમો પ્રથમ પક્ષનાં કહેવાતી રીતે અઘટિત મજુર પ્રવૃતિનું આચરણ કરી કહેવાતી રીતે મંજુર કાયદાઓનો સરિયામ ભંગ કરતાં આવેલ હોવાની વિગેરે તમામ વાતો ખરી નથી. અને અમો પ્રથમ પક્ષનાંને તે કબુલ નથી. ખરી હકીકતમાં બીજા પક્ષનાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૨ ના નાં અમો મારફતે નિમણુંક પામેલાં અમો તથા પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના વચ્ચે થયેલ એક વર્ષની મુદત માટેના કરારની અવધિ પુરતાં હંગામી પ્રકારનાં કામદાર હતાં અને અમો નં.૨ તથા નં.૧ વચ્ચેનો લેબર કોન્ટ્રાકટ જે દિવસે પુરો થતો તે દિવસે બીજા પક્ષનાંની નોકરીની પણ આપો આપ સમાપ્તી થઈ જતી હતી. આમ બીજા પક્ષનાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૨ નાનાં હંગામી કામદાર હતાં. અને તેમ છતાં બીજા પક્ષનાં જો પ્રામાણિકપણે એવું માનતા હોય કે તેઓ પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાનાં જ કામદાર હતા તો તેવા સંજોગોમાં તેમણે સદરહું રેફરન્સ માંથી અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૨ નાને તાત્કાલીક ડીલીટ કરાવવા જોઈએ. પરંતુ બીજા પક્ષનાં બે વિરોધાભાસી વાતી કરી રહયા છે. અને તેથી બીજા પક્ષનાંનાં રેફરન્સને Principle Of Election ના સિધ્ધાંતનો બાધ નડે છે. તેથી પણ બીજા પક્ષનાનો રેફરન્સ પ્રથમદર્શને ખર્ચ સાથે રદ થવાને પાત્ર છે. બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદનના પેરા–૪ માં જણાવેલ બીજા પક્ષનાં તથા તેમનાં સાથી કામદારએ તેમનાં કહેવાતા હકકો માટે તેઓ 'વલસાડ જીલ્લા કામદાર સંઘ' નામનાં યુનિયનમાં જોડાયાં તેની જાણ અમો પ્રથમ પક્ષનાને થતાં અમોએ કહેવાતી રીતે તેમનું યુનિયન તોડવાના બદઈરાદાથી કિન્નાખોરી ભરેલું વર્તન શરૂ કરેલ હોવાની વાત તથા કહેવાતી રીતે જોર જુલમ કરી તેમને યુનિયનમાંથી રાજીનામુ આપવા દબાણ કરતાં હોવાની વાત તથા તેમને કંપનીના ગેટ ઉપરથી મૌખિક હુકમથી તા.૭/૧૦/૨૦૦૦ નાં રોજથી બીજા પક્ષનાને નોકરીમાંથી છુટા કરી દીધા હોવાની વાત તથા પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાનું તેવું કહેવાતું કૃત્ય અન્યાયી, જુલ્મી મજુર કાયદા વિરૂધ્ધનું ગેરવાજબી તથા ગેરકાયદેસરનું હોવાની વિગેરે તમામે તમામ વાતો ખરી નથી અને પ્રથમ પક્ષનાને તે કબુલ નથી. અમો પ્રથમ પક્ષના નં.૩ નાને મળેલ માહિતી મુજબ આ કામનાં પ્રથમ પક્ષનાં નં. ૨ નાં પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાનાં ધી કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન એન્ડ

એબોલીશન) એકટ–૧૯૭૦ હેઠળ પરવાનો ધરાવતાં લેબર કોન્ટ્રાકટર હતાં. જે પોતાનાં કામદારો રોકી પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાં માટે કામ કરાવતા હતા. જેમનાં કોન્ટ્રાકટની અવધિ એક વર્ષની રાખવામાં આવતી હતી. ખરી હકીકતમાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.ર નાં નો કોન્ટ્રાકટની મુદત ૩૧–૫–૨૦૦૩ ના રોજ પુરી થતી હતી તેવા સંજોગોમાં સરદહું મુદત માટે રોકવામાં આવેલ અમારાં કામદારોની નોકરી પણ ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમ ૧૯૪૭ ની કલમ ર (ઓઓ) નાં પેરેગ્રાફ (બીબી) મુજબ આપોઆપ સમાપ્ત થઈ ગઈ હતી. આ પ્રકારની નોકરીની સમાપ્તી સદરહું કલમ મુજબ 'છટણી' ગણાતી ન હોવા છતા અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.ર નાં એ અમારા કામદારોને છટણી વળતર તથા નોટીસ પગાર જેટલી રકમ સ્વીકારી લેવા જણાવ્યું હતુ અને ઘણાં કામદારોએ તેવી રકમ સ્વીકારી લીધી હતી. ઉપરોકત સમય દરમ્યાન વલસાડ જીલ્લા કામદાર સંઘના જનરલ સેક્રેટરી શ્રી નાનુભાઈ પટેલે આ કામનાં પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના તથા અમો નં. ર નાની સામે અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં. ર નાનાં કામદારોને પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાના કાયમી કામદારો ગણી લેવા તથા તેમને પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાની સંસ્થામાં નોકરીમાં પુન:સ્થાીપત કરવા માંગણી મુકી ઔદ્યોગિક તકરાર ઉપસ્થિત કરી હતી. અને તે બાબતે મે. વલસાડનાં સમાધાન અધિકારીશ્રીએ સમાધાન કાર્યવાહી પણ શરૂ કરી હતી. ઉપર જણાવેલ સમાધાન કાર્યવાહી દરમ્યાન ૨૦૦૧ ના લેબર લો રીપોર્ટનાં પાના નં.૯૬૧ ઉપર પ્રસિઘ્ધ થયેલા નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતનાં મે.સ્ટીલ ઓથોરીટી ઓફ ઈન્ડીયાનાં ચુકાદામાં એવું નકકી કરવામાં આવ્યું હતું કે કોન્ટ્રાકટરનાં કામદારો અને પ્રીન્સીપલ એમ્પ્લોયર વચ્ચે 'કામદારો' અને 'માલિક' તરીકેનાં સંબંધો હોતા નથી અને તેથી તેમને પ્રીન્સીપલ એમ્પોલયરે પોતાનાં કામદારો તરીકે સમાવી લેવા જરૂરી નથી. તે બાબત ઉપર મજકુર શ્રી નાનુભાઈ પટેલનું ઘ્યાન દોરવામાં આવ્યુ હતુ. તે બાબત ઉપર મજકુર શ્રી નાનુભાઈ પટેલનુ ઘ્યાન દોરવામાં આવ્યુ હતુ અને તેવા સંજોગોમાં સદરહું યુનિયને પ્રથમ પક્ષના નં.૧ ના તથા અમો નં. ર નાની સાથે ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમ–૧૯૪૭ ની કલમ–૧૮(૩) તથા ૧૨(૩) હેઠળ સમાધાન કાર્યવાહી દરમ્યાન તા.૭–૧–૨૦૦૨ નાં રોજ સામાધાન અધિકારીશ્રીની મઘ્યસ્થિથી સમાધાન કરાર કર્યો હતો. અને તે પ્રમાણે મજુકર યુનિયને અને અમો પ્રથમ પક્ષના નં.ર નાનાં કામદારોએ કાયમી પણાની તથા પુન:સ્થાપિત માટેની તેમની માંગણી જતી કરી હતી. અને તેની અવેજમાં અમો પ્રથમ પક્ષના નં.ર ના એ આ કામના બીજા પક્ષના સહિતનાં તમામ સબંધિત કામદારોને છટણી વળતર તથા નોટીસ પગાર જેટલી એકસગ્રેશીયા રકમ. જે પાત્ર તથાં હોય તેમને ગ્રેજયુઈટીની રકમ બાકી હકક રજાની રકમ તથા હિસાબી વર્ષ ૧૯૯૯–૨૦૦૦ તથા ૨૦૦૦–૨૦૦૧ માટે દસ દસ ટકા જેટલા બોનસની

રકમ ફુલ એન્ડ ફાઈનલ રકમ તરીકે ચુકવી આપવાની હતી. આ પ્રકારની રકમ ઘણાં કામદારોએ સ્વીકારી લીધી હતી. ટુંકમાં બીજા પક્ષનાનાં કાયદાસેરનાં તથા અધિકૃત કામદાર સંઘે નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતનાં ઉપર જણાવેલા ચુકાદાને ધ્યાનમાં લઈ કામદારોનાં હિતને નજર સમક્ષ રાખી તથા ઔધ્યોગિક શાંતિનાં લાભમાં અમો પ્રથમ પક્ષના નં.૧ તથા નં.ર નાઓ સાથે સમાધાન કાર્યવાહી દરમ્યાન સમાધાન અધિકારીશ્રીની મધ્યસ્થિને કારણે સમાધાન કરાર કર્યો હતો. જે મુજબ બીજા પક્ષના તરફે પુન:સ્થાપિતીની માંગણી જતી કરવામાં આવી છે અને તેથી બીજા પક્ષનાને સદરહુ રેફરન્સમાં એસ્ટોપલનાં સિધ્ધાંતનો પણ બાધ નડે છે. બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદનના પેરા–૫ માં જણાવેલ બીજા પક્ષના તથા તેમનાં સાથી કામદારોને કહેવાતી રીતે ગેરકાયદેસર છુટા કરવામાં આવેલ હોવાથી બીજા પક્ષના તથા તેમના યુનિયને મદદનીસ શ્રમ આયુકતશ્રી સમક્ષ ફરીયાદ કરેલ હોવાની વાત તથા તેવી કહેવાતી ફરીયાદ બાબતે થયેલ સમાધાન કહેવાતી રીતે કામદારોની ઈચ્છા વિરૂધ્ધ થયેલ હોવાની વાત તથા તેમને કહેવાતી રીતે તે સમાધાન માન્ય ન હોવાની વાત તથા તેમને યુનિયને સારો રીસ્પોન્સ આપ્યો ન હોવાની વાત વિગેરે તમામ વાતો ખરી નથી અને અમો પ્રથમ પક્ષનાઓને તે કબુલ નથી.ખરી હકીકતમાં ઉપર જણાવ્યા મુજબ બીજા પક્ષના જયારે 'વલસાડ જીલ્લા કામદાર સંઘ' નામનાં યુનિયન નામનાં કામદાર સંઘનાં સભ્ય હતાં અને તે યુનિયનને બીજા પક્ષના સહિતનાં અન્ય તમામ કામદારોએ આપેલ સતા અન્વયે સદરહુ યુનિયને અમો સાથે કરેલ કરાર માત્ર કાયદેસરનાં જ હતાં તેવું નથી પણ તે ઔધ્યોગિક તકરાર અધિનિયમ–૧૯૪૭ ની રચના જે સામુહિક સોદાગીરીના સિધ્ધાંત ઉપર કરવામાં આવી છે તે સિધ્ધાંત સાથે પણ સદરહુ કરાર અનુરૂપ હતો. વધુમાં સદરહુ રેફરન્સનાં કામમાં Terms of reference ની મર્યાદાને કારણે આપ નામદારને સદરહુ સમાધાનની કાયદેસરતા કે યોગ્યતા ઉપર નિર્ણય કરવાને હકુમત નથી.બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદનના પેરા–૬ માં જણાવેલ બીજા પક્ષનાને નોટીસ આપવાની વાત કે ચાર્જશીટ આપી ખાતાકીય તપાસ કરવાની વિગેરે વાતો જયારે બીજા પક્ષનાને કોઈ શિક્ષા ફરમાવવામાં આવી નહી હોય ત્યારે તે તમામ વાતો બીન જરૂરી તથા અર્થહિન છે.બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદનના પેરા–૭ માં જણાવેલ બીજા પક્ષનાને કહેવાતી રીતે છુટા કર્યા ત્યાર પહેલાં તેમણે કહેવાતી રીતે ર૪૦ દિવસને સળંગ કામગીરી કરેલ હોવાની વાત તથા બીજા પક્ષનાને છુટા કરવાનું અમો પ્રથમ પક્ષનાનું કહેવાતુ કૃત્ય છટણી કહેવાતુ હોવાની વાત તથા તેમ કરતી વખતે કહેવાતી રીતે આઈ.ડી.એકટની કલમ ૨૫ (એફ) નું પાલન કરી કોઈ વળતર ચુકવાનું હોવાની વિગેરે વાતો ખરી નથી અને અમો પ્રથમ પક્ષઓને તે કબુલ નથી. ખરી હકીકતમાં એક વર્ષની ચોકકસ મુદત માટે પ્રથમ પક્ષના નં.૧ નાં

ધ્વારા રોકવામાં આવેલ અમો પ્રથમ પક્ષના નં.૨ નાં જેવા કોન્ટ્રાકટ જેનો ધંધો મુળભુત રીતે એક વર્ષની ચોકકસ મુદત માટે હતો તેના મારફતે બીજા પક્ષના જેવા કામદારોને કામે રાખવામાં આવેલ કામચદારોની નોકરી પણ મુળભુત રીતે એક વર્ષની ચોકકસ મુદત માટે જ હતી. જે નોકરી કોન્ટ્રાકટરનાં પ્રિન્સીપલ એમ્પ્લોચર સાથેના કોન્ટ્રાકટની મુદત પુરી થતા અથવા તેવો કોન્ટ્રાકટ ટર્મીનેટ થતા આપો આપ જ સમાપ્ત થઈ જાય છે. અને તેવા સંજોગોમાં તેવી સમાપ્તી આઈ.ડી.એકટની કલમ–૨ (ઓઓ) ની જોગવાઈ મુજબ 'છટણી'ની વ્યાખ્યાનાં પરિધ થી બહાર છે. બાકી સદરહુ પેરામાં ભારતીય બંધારણની જે કલમો ટાંકવામાં આવી છે કારણ કે આપ નામદારની હકુમત ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમની જોગવાઈઓમાંથી ઉદભવે છે. નહી કે ભારતીય બંધારણની જોગવાઈઓ માંથી. બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદનના પેરા–૮ માં જણાવેલ બીજા પક્ષનાને કહેવાતી રીતે છુટા કર્યા ત્યારે તેઓ કહેવાતી રીતે ફરજ ઉપર હાજર થવા જતાં હોવાની વાત બાલિશ પ્રકારની છે. કારણ કે કહેવાતી રીતે છુટા કરી દેવામાં આવેલ કામદારે તેનાં તે જ માલિક પાસે રોજે રોજ કામ માંગવા જવામાં સમય બગાડવા કરતાં બીજે નોકરી શોધવાની સન્નીષ્ઠ પ્રયાસ કરવા જોઈએ. વધુમાં જે બાબતે જે સમાધાન અધિકારીની મધ્યસ્થિથી એકવાર ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમ–૧૯૪૭ ની કલમ–૧૮ (૩) તથા ૧૨ (૩) હેઠળ સમાધાન કાર્યવાહી દરમ્યાન સમાધાન થઈ ગયું હોય અને તેમનું બીજીવારની સમાધાન કાર્યવાહી દરમ્યાન લેખિત રીતે ધ્યાન દોરવામાં આવ્યુ હોય તો તેમણે બીજી વારની તકરારને ઔદ્યોગિક તકરારનું અસ્તિત્વ નથી તેમ ગણી તેવી તકરારને ન્યાય નિર્ણય માટે મોકલવાનું ટાળવું જરૂરી હતુ.પરંતુ તેમ નથી થયુ.ત્યારે આપ નામદારે ન્યાયનાં હિતમાં બીજા પક્ષનાની તકરાર ખરેખર ' ઔદ્યોગિક તકરાર' છે કે કેમ? તે બાબતે સૌ પ્રથમ પ્રાથમિક મુદ્દા તરીકે નિર્ણય કરવો જરૂરી છે. તેવો અમો સામાવાળાઓનો આપ નામદારને નમ્ર અનુરોધ છે. બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદન પેરા–૯ માં જણાવેલ બીજા પક્ષનાને કહેવાતી રીતે છુટા કર્યા ત્યારે તેઓ કહેવાતી રીતે ફરજ ઉપર હાજર થવા જતાં હોવાની વિગેરે વાતો અગાઉનાં પેરામાં જણાવેલ વાતોની પુન:રાવૃતિ છે. જે વાતોનો અમોએ યથા યોગ્ય અને સાચો જવાબ પણ અગાઉ આપી દીધો છે. બીજા પક્ષનાનાં માંગણીના નિવેદન પેરા–૯ માં જણાવેલ બીજા પક્ષનાને કહેવાતી રીતે છુટા કર્યા બાદ તેમણે કહેવાતી રીતે બીજા અનેક સ્થળે કામ મેળવવા પ્રયત્ન કરેલ હોવાની વિગેરે વાતો તેમણે અગાઉનાં પેરામાં કરેલ વાતોથી વિરોધાભાસી વાતો હોવાથી તે ખરી નથી અને તેથી તે અમો પ્રથમ પક્ષનાઓને કબુલ નથી.

(૬) બીજા પક્ષકારના માંગણાંના નિવેદનનો પ્રથમ પક્ષકાર સંસ્થા નં. ૩ તરફથી **આંક-૨૦** થી લેખીત જવાબ રજુ કરેલ છે. બીજા પક્ષકારના માંગણાના નિવેદનમાં જણાવેલી હકીકત ખરી નથી અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીને તે કબુલ મંજુર નથી. બીજા પક્ષકારને આ કે આવા પ્રકારનો રેફરન્સ કેસ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે નામદાર મજુર અદાલત-સમક્ષ કરવાનો કાયદેસરનો કોઈ હકક કે અધિકાર નથી. બીજા પક્ષકારના માંગણાના નિવેદનનો જવાબ રજુ કરવા પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની નીચે મુજબના પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપસ્થિત કરે છે. આ પ્રાથમિક મુદ્દા બીજા પક્ષકારના રેફરન્સ કેસની કાયદેસરતાના મુળને પડકારતા હોવાથી ઉપરોકત રેફરન્સ કેસને ગુણદોષ ઉપર સાંભળતા પહેલાં સૌ પ્રથમ સાંભળી ન્યાય-નિર્ણીત કરી હુકમ ફરમાવવા આપ સાહેબને વિનંતી છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની પ્રાથમિક મુદ્દો ઉપસ્થિત કરે છે કે, આ કામના બીજા પક્ષકાર અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વચ્ચે કયારેય પણ કંપનીના કામદાર તરીકે કામ પર રાખ્યા ન હતા કે છુટા પણ કરેલ ન હતા, કારણ કે વિવાદીત સમયગાળા દરમ્યાન અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નું અસ્તિત્વ જ ન હતુ. આમ, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની અને આ કામના બીજા પક્ષકાર વચ્ચે કયારેય પણ માલિક અને નોકરના સંબંધ પ્રસ્થાપિત થયેલ ન હતો, તે સંજોગોમાં આ કામના બીજા પક્ષકારનો ઉપરોકત કેસ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ તે આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર રદ થવાને પાત્ર છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદ્દો ઉપસ્થિત કરે છે કે, ઔદ્યોગિક વિવાદ ધારાની કલમ-૨ (એસ) માં દર્શાવવામાં આવેલી ''કામદાર'' ની વ્યાખ્યામાં આ કામના બીજા પક્ષકારનો સમાવેશ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીના સંદર્ભમાં થતો નથી કારણ કે વિવાદીત સમયગાળા દરમિયાન અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નું અસ્તિત્વ જ ન હતુ અને તે સંજોગોમાં અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે ઉપરોકત રેફરન્સ કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર રદ થવાને પાત્ર છે. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદો ઉપસ્થિત કરીએ છીએ કે, આ કામના બીજા પક્ષકારે **સને-૨૦૦૨** માં મદદનીશ મજુર કમિશ્નર સમક્ષ ફરીયાદ દાખલ કરેલ હતી જેનો **આઈ.ડી.સી. કેસ નં.૪૫૫** નંબર પડેલ હતો જે તે સમયે મદદનીશ મજુર કમિશ્નર સમક્ષ ફરીયાદ દાખલ કેરલ જેમાં અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નું અસ્તિત્વ જ ન હોવાથી અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને પક્ષકાર બનાવેલ ન હતા. વધુમાં જણાવવાનું કે, મદદનીશ મુજર કમિશ્નર સમક્ષ જે તે સમયે આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટર અને બીજા પક્ષકાર વચ્ચે વિવાદ પડતર હતો અને જેમાં સમાધાન ન થતા મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રીએ સદર વિવાદ આપ નામદાર કોર્ટ સમક્ષ ન્યાય-નિર્ણીત કરવા માટે રીફર કરેલ

છે તેમાં પણ અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ પક્ષકાર નથી તે સંજોગોમાં આપ નામદાર કોર્ટ દ્ધારા જે ટર્મ્સ ઓફ રેફરન્સ રીફર કરવામાં આવેલ છે જેની બહાર જઈ ન્યાય–નિર્ણીત કરવાની સત્તા રહેતી ન હોઈ બીજા પક્ષકારનો સદરહુ વિવાદ અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર રદ થવાને પાત્ર છે. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદો ઉપસ્થિત કરીએ છીએ કે, બીજા પક્ષકારે ઉપરોકત વિવાદ નામદાર મજુર અદાલત સમક્ષ ઉપસ્થિત કરેલ છે જેમાં તેઓએ પ્રથમ પક્ષકાર તરીકે અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની તથા પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટરને પક્ષકારો બનાવેલ છે. આ સંજોગોમાં બીજા પક્ષકાર એ બાબત અંગે સ્પષ્ટ નથી કે તેઓ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની કે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટ ધ્ધારા છુટા કરાયા અંગે પડેલા દિવસોના પગાર સહીત મુળ જગ્યાએ પુન:સ્થાપનાની માંગણી/દાદ કયા ચોકકસ પક્ષકાર સામે ઉપસ્થિત કરે છે. અમારા નમ્ર મંતવ્ય અનુસાર તથા કાયદાકીય જોગવાઈઓને ઘ્યાને રાખતા કોઈપણ કામદાર કોઈ એક સંસ્થા કે કંપનીમાં કામ કરતા હોય અને તેમને તેમના ધ્ધારા જ છુટા કરાયા હોય તેથી તેઓ જે તે ચોકકસ પક્ષકાર સામે જ માંગણી/દાદ માંગી શકે. જયારે ઉપરોકત કેસના બીજા પક્ષકાર દવારા પ્રથમ પક્ષકારો સામે સયુકત રીતે માંગણી/દાદ માંગેલી હોવાથી બીજા પક્ષકારનો ઉપરોકત રેફરન્સ કેસ આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ રદ થવાને પાત્ર છે. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદો ઉપસ્થિત કરે છે કે, આ કામના બીજા પક્ષકાર ધ્ધારા સુધારેલ માંગણાનું નિવેદન રજુ કરેલ છે તે માંગણાનું નિવેદન જોવામાં આવે તો બીજા પક્ષકાર ધ્ધારા અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ સામે કોઈપણ પ્રકારની દાદ માંગેલ ના હોઈ બીજા પક્ષકારનો સદરહું રેફરન્સ કેસ અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ સામે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ રદ થવાને પાત્ર છે. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદો ઉપસ્થિત કરી જણાવીએ છીએ કે, રેકર્ડ જોતાં અમોને માલુમ પડેલ છે કે આ કામના બીજા પક્ષકાર ધ્ધારા જે છુટા કરવાનો વિવાદ આપ નામદાર કોર્ટ સમક્ષ ઉપસ્થિત કરેલ છ તે અગાઉના મેનેજમેન્ટ એટલે કે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના મેનેજમેન્ટ સામે બીજા પક્ષકાર તથા અન્યોએ ભેગામળી હડતાલ પાડેલ/પડાવેલ હતી જે અંગે તેઓના યુનિયન પ્રતિનિધી ધ્ધારા મદદનીશ શ્રમ આયુકતની કચેરીમાં **<u>આઈ.ડી.સી. કેસ નં. ૫૦/૨૦૦૦</u>** થી બીજા પક્ષકાર સહિતના તમામ કામદારો અંગેનો વિવાદ ઉપસ્થિત કરેલ હતો જેમાં અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને મળેલ માહિતી મુજબ તેમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૨ તથા વલસાડ જીલ્લા કામદાર સંઘ અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના કામદારો વચ્ચે સમાધાન અધિકારીશ્રીની દરમ્યાનગીરીથી

તેમની રૂબરૂમાં બીજા પક્ષકાર તથા અન્ય કામદારો અંગે તેમના તમામ વિવાદો અંગે તા.૦૭–૦૧–૨૦૦૨ ના રોજ ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ–૧૯૪૭ ની કલમ– ૧૨ (૩) સાથે વાંચતા કલમ–૧૮ (૩) અન્વયેનું ઔદ્યોગિક તકરાર ગુજરાત નિયમ(૧૯૬૬) ના નિયમ–૬૨ મુજબ જે સમાધાન થયેલ છે તે સંપુર્ણ અને આખરી સમાધાન થઈ ગયેલ હતુ. સદર સમાધાનની એક નકલ આ કામમાં જુદા લીસ્ટથી રજુ કરેલ છે તે લીસ્ટના પરિશિષ્ઠ–બ માં સમાધાનમાં આવરી લેવાયેલ કામદારોના નામની યાદીમાં બીજા પક્ષકારનું નામ દર્શાવેલ છે. આમ આ સમાધાનમાં આ કામના બીજા પક્ષકારનો પણ સમાવેશ થઈ જતો હોઈ બીજા પક્ષકારે સદરહુ રેફરન્સ કેસમાં માંગેલ દાદ માંગવા કે મેળવવા માટે હકકદાર બનતા ના હોઈ બીજા પક્ષકારનો સદરહુ રેફરન્સ કેસ આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર રદ થવાને પાત્ર છે. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદો ઉપસ્થિત કરે છે કે, બીજા પક્ષકારે ઉપરોકત કેસનાં માંગણાના નિવેદનમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ થી ૩ ની સામે સંયુકત રીતે દાદ માંગેલી છે જે અંગે જણાવવાનું કે, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની તે એક સ્વતંત્ર અલાયદી ફેકટરી એકટ હેઠળ નોંધાયેલ વિવિધ કેમીકલનું ઉત્પાદન કરતી કંપની છે જયારે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ **શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** એ કોન્ટ્રેકટ લેબર (રેગ્યુલેશન એન્ડ એબોલીશન) એકટ હેઠળ નોંધાયેલ સ્વતંત્ર ડિસ્ટીન્ટ એન્ટીટી તરીકે જુદી જુદી સંસ્થાઓનું કામ કોન્ટ્રાકટર પર લ ેવાનો વ્યવસાય ધરાવે છે આમ બંને પક્ષકારોની કામગીરી કામદારો તેઓની નોકરીની શરતો અને પગારો તેમજ અસ્તિત્વ અલગ–અલગ હોવાથી ઉપરોકત કેસમાં બીજા પક્ષકાર ધ્વારા પ્રથમ પક્ષકારો સામે સંયુકત રીતે માંગેલી દાદ અંગેનો કોઈ એક જ પક્ષકાર સામે સ્પષ્ટ રીતે ન્યાય–નિર્ણય થઈ શકે તેમ ન હોવાથી બીજા પક્ષકારે તેમના માંગણાના નિવેદનમાં માં ગેલી કોઈપણ દાદ આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ તે રદ થવાને પાત્ર છે.અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદો ઉપસ્થિત કરે છે કે, આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ પાસેથી તા.૧૬–૦૩–૨૦૦૪ ના રોજ પ્લાન્ટ અને મશીનરીની ખરીદી એકટીસ લિમિટેડ નામની સંસ્થાને કરી તેનો વહીવટ સને ૨૦૦૮–૦૯ સુધી સંભાળેલ હતો. ત્યારબાદ અમો પ્ર થમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીએ એકટીસ લિમિટેડ પાસેથી સને ૨૦૦૯–૧૦ ના વર્ષમાં સદર પ્લાન્ટ અને મશીનરીની ખરીદી કરી વહીવટ મેળવેલ હતો. આમ, સને–૨૦૦૭–૦૮ ના વર્ષના પહેલાંના કોઈપણ જાતની બિના, વિવાદ, તકરાર કે જવાબદારીઓ અંગે અમો સામાવાળા નં.૩ કોઈ રીતે જવાબદાર બનતા નથી. બીજા પક્ષકારે આ તમામ હકીકતોથી વાકેફ હોવા છતાં જાણીબુઝીને એકટીસ લિમિટેડ નામની સંસ્થા પણ જરૂરી પક્ષકાર હોવા છતાં બીજા

પક્ષકારે એકટીસ લિમિટેડને પક્ષકાર જોડેલ નથી. તે સંજોગોમાં બીજા પક્ષકારના ઉપરોકત રેફરન્સ કેસને નોન જોઈન્ડર ઓફ નેસેસરીઝ પાર્ટીઝના સિધ્ધાંતો સ્પષ્ટપણે બાધ ન નડતો હોઈ બીજા પક્ષકારનો ઉપરોકત રેફરન્સ કેસ આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર રદ થવાને પાત્ર છે. ઉપરોકત પ્રાથમિક મુદ્દાઓની તકરારને બાધ ન આવે તે રીતે તેમજ બીજા પક્ષકારના માંગણાના નિવેદનની વિગતવાર જવાબ આપતા પહેલાં અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની નીચે મુજબની સત્ય હકીકતો આપ નામદાર કોર્ટ સમક્ષ રજુ કરીએ છીએ. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૩ કંપનીની રજુઆત છે કે, એકટીવ લિમિટેડ ધ્વારા પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ પાસેથી કંપની ખરીદી તા.૧૬-૦૩-૨૦૦૪ ના રોજ પ્લાન્ટ અને મશીનરી ખરીદેલ હતી અને ત્યારબાદ સને-૨૦૦૪ થી સને-૨૦૦૮ સુધી એકટીસ લિમિટેડ ધ્વારા વહીવટ કરવામાં આવેલ હતો અને ત્યારપછી અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીએ એકટીસ લિમિટેડ પાસેથી પ્લાન્ટ, મશીનરી ખરીદી વહીવટ સંભાળેલ હોવા છતાં અને બીજા પક્ષકારની છુટા કર્યા તારીખ જોતાં અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ સદર સમયે અબ્રામા ખાતેના પ્લાન્ટ અંગે કોઈ રીતે સંબંધકર્તા વહીવટદાર કે જરૂરી પક્ષકાર ન હતા અને તેથી બીજા પક્ષકાર અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વચ્ચે કયારેય પણ કંપનીના કામદાર તરીકે કામ પર રાખ્યા ન હતા અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની અને આ કામના બીજા પક્ષકાર વચ્ચે કયારેય પણ માલિક અને નોકરનો સંબંધ પ્રસ્થાપિત થયેલ ન હતો,તે સંજોગોમાં આ કામના બીજા પક્ષકારનો ઉપરોકત કેસ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે રદ થવાને પાત્ર છે. વધુમાં અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ની રજુઆત છે કે, આ કામના બીજા પક્ષકારે સદર વિવાદ ઉપસ્થિત કર્યો ત્યારે અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને અસ્તિત્વ હતુ નહી અને અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીનું અસ્તિત્વ સને-૨૦૦૯ માં આવેલ હતુ અને અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીએ એકટીસ લિમિટેડ પાસેથી અબ્રામા ખાતે આવેલ પ્લાન્ટ, મશીનરીનો કબજો મેળવી વહીવટ સંભાળેલ હતો. આમ, અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ એ સને-૨૦૦૯ પહેલાની કોઈપણ જવાબદારી અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ પર ઉપસ્થિત થઈ શકે નહી. આમ, સને-૨૦૦૯ પહેલાં આ કામના બીજા પક્ષકાર તેમજ અન્ય કામદારો ધ્વારા અગાઉના મેનેજમેન્ટ એટલે કે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના મેનેજમેન્ટ સામ બીજા પક્ષકાર તથા અન્યોએ ભેગા મળી હડતાલ પાડેલ/પડાવેલ હતી જે અંગે તેઓના યુનિયન પ્રતિનિધિ ધ્વારા મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રીની કચેરીમાં **<u>આઈ.ડી.સી. કેસ નં. ૫૦/૨૦૦૦</u>** થી બીજા પક્ષકાર સહિતના તમામ કામદારો જોગ વિવાદ ઉપસ્થિત કરેલ હતો. સદર વિવાદની જાણ થતા અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કં પનીને સદર કેસની માહિતી મેળવતા અમોને માહિતી મુજબ આ કામના બીજા પક્ષકાર પ્રથમ

પક્ષકાર નં.૨**શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** કે જે કોન્ટ્રાકટર છે તેઓના કામદારની હેસીયતથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપનીમાં કામ કરતા હતા અને જે તે સમયે બીજા પક્ષકાર સહિતના અન્ય કોન્ટ્રાકટરોના કામદારોએ એકઠા મળી એક સંપ થઈ હડતાલ પાડેલ/પડાવેલ હતી. જે અંગે બીજા પક્ષકાર તથા અન્ય કામદારો અંગે તેમના યુનિયન–વલસાડ જિલ્લા સંઘ ધ્વારા મદદનીશ મજુર કમિશ્નર સમક્ષ **આઈ.ડી.સી. કેસ નં. ૫૦/૨૦૦૦** થી વિવાદ ઉપસ્થિત કરેલ હતો જેમાં સમાધાન અધિકારીની દરમિયાનગીરી થી તા.૦૭–૦૧–૨૦૦૨ના રોજ આઈ.ડી.એકટી ની કલમ– ૧૮ (૩) અન્વયેનું સુખદ સમાધાન થવા પામેલ હતુ અને જે સમાધાનથી આ કામના બીજા પક્ષકાર તથા અન્યો અંગેના તમામ વિવાદોનો અંત આવી ગયેલ હતો તે સમાધાનના એનેક્ષ્ચર–'બી' માં અનુક્રમ નં.૩૫ ઉપર બીજા પક્ષકારનું નામ પણ છે. આમ, બીજા પક્ષકારના યુનીયન ધ્વારા તમામ કામદારોના તમામ વિવાદો અંગે સમાધાન અધિકારીશ્રી સમક્ષના થયેલ સંપુર્ણ અને આખરી સ્વીકારી લીધા બાદ સદર વિવાદ ઉપસ્થિત કરેલ છે જે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ રદ થવાને પાત્ર છે. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીની વધુમાં રજુઆત છે કે, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપનીએ કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન એન્ડ એબોલીએશન) એકટ હેઠળ મેળવવું પડતું રજીસ્ટ્રેશન મેળવેલ છે અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપની કોન્ટ્રાકટર લેબર (રેગ્યુલેશન એન્ડ એબોલીએશન) એકટ હેઠળ કોન્ટ્રાકટ રાખવા માટે હકક અને અધિકાર ધરાવે છે અને તે કાયદા હેઠળ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ એ જે તે સમયે આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ **શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** કોન્ટ્રાકટરને લોડીંગ, અનલોડીંગ અને શીફીટીંગ કામગીરી બાબતેનો કોન્ટ્રાકટ આપેલ હતો. આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ **શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** એ કાયદાકીય રીતે અલગ સ્વતંત્ર ડીસ્ટીન્ટ એન્ટીટી ધરાવે છે અને તેઓની જુદી જુદી સંસ્થાઓમાં જુદા જુદા કામગીરીનો કોન્ટ્રાકટ ચલાવતા હોવાથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટર તેઓ પોતાનું કાયદાકીય રીતે અલગ અસ્તિત્વ ધરાવે છે અને તે કાયદા હેઠળ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ એ જે તે સમયે આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ **શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** કોન્ટ્રાકટરને લોડીંગ, અન લોડીંગ અને શીફીટીંગ કામગીરી બાબતેનો કોન્ટ્રાકટ આપેલ હતો. આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૨ **શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** એ કાયદાકીય રીતે અલગ સ્વતંત્ર ડીસ્ટીન્ટ એન્ટીટી ધરાવે છે અને તેઓની જુદી જુદી સંસ્થાઓમાં જુદા જુદા કામગીરીનો કોન્ટ્રાકટ ચલાવતા હોવાથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટર તેઓ પોતાનું કાયદાકીય રીતે અલગ અસ્તિત્વ ધરાવતી સંસ્થા છે અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ **શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** એ પણ ઉપરોકત કાયદા હેઠળ મેળવવુ પડતુ લાયસન્સ પણ મેળવેલ હતુ. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીની રજુઆત છે કે,

માંગણાના નિવેદનમાં કરેલ રજુઆતો અને તેઓ ધ્વારા જોડવામાં આવેલ પક્ષકારોના નામોને ધ્યાને લેતાં બીજા પક્ષકાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપનીનાં પણ નહી પરંતુ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટરના કામદાર હોય તેવુ અમોને જણાય છે. આ સંજોગોમાં બીજા પક્ષકાર તથા અન્યો અંગે તે સમયે બનેલ બનાવો તેમજ છુટા કરાયેલ કે કેમ ? કયાં કારણે છુટ /કામબંધ થયેલ ? તે અંગે સમાધાન થયેલ કે કેમ ? તે અંગેની તમામ સાચી હકીકતો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટર જ જણાવી શકે. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની તે સમયે અસ્તિત્વમાં જ ન હોઈ બીજા પક્ષકારે કયારેય કામ કરેલ ન હતુ કે નથી તેથી તેઓને છુટા કરાયાના આક્ષેપસર ઉપસ્થિત થયેલ ઉપરોકત રેફરન્સમાં બીજા પક્ષકાર અંગે આ માટે કોઈ ચોકકસ સ્પષ્ટ માહિતી ધરાવતા ન હોઈ તે આપવા અશકિતમાન છીએ જેથી નોંધ લેવા વિનંતી છે. આમ અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ની સત્ય હકીકતો જોતાં બીજા પક્ષકારનો સદરહુ રેફરન્સ કેસ અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે કાયદેસર રીતે ચાલવા પાત્ર ન હોઈ ખર્ચ સહિત રદ થવાને પાત્ર છે. અમારી ઉપરોકત સત્ય હકીકતોને બાધ ન આવે તે રીતે બીજા પક્ષકારે રજુ કરેલ માંગણાના નિવેદનના પેરા-૧ થી ૧૦માં કરેલ રજુઆતો, વિધાનો અને આક્ષેપો અમારી સત્ય હકીકતોમાં સ્પષ્ટપણે કબુલ કર્યા સિવાયની હોય તે ખરી નથી અને કંપનીને કબુલ મંજુર નથી. બીજા પક્ષકારના માંગણાના નિવેદનના પેરા-૧ થી ૩ ની રજુઆત કે, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ઉભા કરેલ ઈન વેલીડ કોન્ટ્રાકટ છે. તેવી રજુઆત સાચી નથી. હકીકતમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટર પણ કાયદાકીય રીતે લીગલ એન્ટીટી ધરાવતી સંસ્થા છે.વધુમાં તેઓની રજુઆત છે કે, બીજા પક્ષકાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થાના કાયમી પડકારના કામદાર હતા અને તેઓ **તા.૦૬/૦૭/૧૯૯૮** ના

રોજ **ઓપરેટર** તરીકે પોતાની ફરજો ખંત અને વફાદારીપુર્વક બજાવતા હતા તેવી રજુઆત સાચી નથી અને અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને કબુલ મંજુર અને માન્ય નથી. હકીકતમાં આ કામના બીજા પક્ષકાર અને અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ વચ્ચે કયારેય પણ માલિક કામદારનો સંબંધ પ્રસ્થાપિત થયેલ નથી. વધુમાં બીજા પક્ષકા તેઓના માંગણાના નિવેદનમાં જણાવે છે કે, તેઓ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટરના કામદાર હતા. વધુમાં તેઓની રજુઆત છે કે, તેઓને કાનુની હકકો આપતા ન હતા અને તેઓનું નજીવા પગારમાં વર્ષોથી શોષણ કરતા હતા તેવી કરવામાં આવેલી બીજા પક્ષકારની તમામ રજુઆતો સાચી નથી અને બીજા પક્ષકાર ને તે સ્પષ્ટપણે સાબિત કરવા જણાવીએ છીએ. બીજા પક્ષકારના માંગણાના નિવેદનના પેરા-૪ અને ૫ ની રજુઆત કે, અમો બીજા પક્ષકાર વલસાડ જીલ્લા કામદાર સંઘ યુનિયનમાં જોડાયા તેની જાણ પ્રથમ પક્ષકાર ને થતાં અમારૂ યુનિયન તોડવાના બદઈરાદાથી

અમારી સામે કિન્નાખોરી રાખી અમોને તા.૦૭–૧૦–૨૦૦૦ ના રોજથી છુટા કરેલ હતા તેવી તમામ રજુઆતો સાચી નથી અને અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીને કબુલ મંજુર અને માન્ય રાખતા નથી. વધુમાં તેઓની રજુઆત છે કે, યુનિયને અને પ્રથમ પક્ષકારે મળીને અમારી ઈચ્છા વિરૂધ્ધ સમાધાન કરેલ હતુ તેવી રજુઆતો સાચી નથી અને બીજા પક્ષકારને તે સ્પષ્ટપણે દસ્તાવેજી પુરાવા સાથે સાબિત કરવા જણાવીએ છીએ. બીજા પક્ષકારના માંગણાના નિવેદનના પેરા – ૬ થી ૧૦ ની રજુઆત કે, આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૧ એ કોઈપણ જાતની નોટીસ આપ્યા વગર અમોને મૌખિક હુકમથી છુટા કરેલ છે તેવી રજુઆત અમોને મળેલ માહિતી મુજબ સાચી નથી. હકીકતમાં આ કામના બીજા પક્ષકાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ **શ્રી સાઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** ના કામદાર હતા.વધુમાં તેઓની રજુઆત છે કે, અમોને છુટા કર્યા અગાઉના ૧૨ મહિનાના ૨૪૦ દિવસની કામગીરી કરેલ છે અને અમોને છુટા કરતા પહેલા બચાવની કોઈ તક આપેલ નથી તેવી રજુઆત સાચી નથી અને અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની કબુલ મંજુર અને માન્ય રાખતા નથી અને બીજા પક્ષકારને સ્પષ્ટપણે સાબિત કરવા જણાવીએ છીએ. વધુમાં તેઓની રજુઆત છે કે, તેઓને નોકરી માંથી છુટા કર્યા બાદ રોજેરોજ ફરજ પર હાજર થવા જતા હતા પરંતુ લેતા ન હતા તેવી રજુઆત પણ બીજા પક્ષકારને સ્પષ્ટપણે દસ્તાવેજી પુરાવા સાથે સાબિત કરવા જણાવીએ છીએ. વધુમાં જણાવવાનું કે, બીજા પક્ષકાર એકબાજુ એમ જણાવે છે કે તેઓને નોકરીમાંથી છુટા કરી દીધેલ છે અને ત્યારબાદ પણ નોકરી માટે હાજર થવા જતા હતા એટલે કે નોકરીમાંથી છુટા કરેલ ન હોય તો જ તેઓ કામ માટે જતા હોય. આમ બીજા પક્ષકારની સદર રજુઆત વિરોધાભાષ થાય છે. વધુમાં તેઓની રજુઆત છે કે, નોકરીમાંથી છુટા કર્યા બાદ અનેક સ્થળોએ કામ મેળવવા પ્રયત્ન કરેલ પરંતુ કામ મળેલ નથી તેવી તમામ રજુઆતો સાચી નથી અને બીજા પક્ષકારને તે સ્પષ્ટપણે દસ્તાવેજી પુરાવા સાથે સાબિત કરવા જણાવીએ છીએ. ઉપરોકત તમામ સાચી હકીકતો જોતાં બીજા પક્ષકારે તેમના માંગણાના નિવેદનના પેરા– ૧૧ માં માગેલ દાદ યા અન્ય કોઈ પણ દાદ કાયદેસર રીતે માગવા કે મેળવવા હકદાર ન હોઈ સદર રેફરન્સ ખર્ચ સહીત રદ થવાને પાત્ર છે. અમારા ઉપરોકત વિધાનો બાધ ન આવે તે રીતે અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની જણાવીએ છીએ કે,બીજા પક્ષકારે વચગાળાના સમયમાં બીજી કોઈ નોકરી યા કમાણી કરવાનો પ્રયત્ન કરેલ અને/અથવા વચગાળાના સમયમાં બીજી કોઈ નોકરી યા કમાણી કરેલ નથી તે અમો માન્ય રાખતા નથી અને બીજા પક્ષકારને સ્પષ્ટપણે સાબિત કરવા જણાવીએ છીએ.

(૭) બીજા પક્ષકાર દ્વારા નીચે મુજબના મૌખીક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરવામાં આવેલ છે.

-:મૌખીક પુરાવા:-

આંક-૧૫ **શ્રી અનિલભાઈ ધીરૂભાઈ પટેલનું** સોગદનામું રજુ કરવામાં આવેલ છે.

-:દસ્તાવેજી પુરાવા:-

બીજા પક્ષકાર તરફે **આંક-૦૬** થી નીચે મુજબના દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરવામાં આવેલ છે.

અ.નં.	**આંક/ નિશાની**	**દસ્તાવેજોની વિગત.**	**તારીખ**
૧	નિ.૦૬/૧	બીજા પક્ષકાર કામદારે પ્રથમ પક્ષકાર-૧ ને મોકલેલ માંગણાના નિવેદન જે ફેકટરી બંધના શેરાથી પરત આવેલ કવર.	૦૧/૧૦/૨૦૦૪
૨	નિ.૦૬/૨	બીજા પક્ષકાર કામદારે પ્રથમ પક્ષકાર-૨ ને મોકલેલ માંગણાના નિવેદન જ મળી જતાં પરત આવેલ એકનોલેજમેન્ટ.	-
૩	નિ.૦૬/૩	નિ.૧ અને ૨ ની સાથે મોકલેલ પત્રની નકલ.	૨૫/૦૯/૨૦૦૪

બીજા પક્ષકાર તરફે **આંક-૦૮** થી નીચે મુજબના દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરવામાં આવેલ છે.

અ.નં.	**આંક/ નિશાની**	**દસ્તાવેજોની વિગત.**	**તારીખ**
૧	નિ.૦૮/૧	બીજા પક્ષકારે પ્રથમ પક્ષકારને મોકલેલ માં ગણાના નિવેદન જે પ્રથમ પક્ષકારને મળી જતા પરત આવેલ એકનોલેજમેન્ટ.	૦૨/૦૮/૦૭
૨	નિ.૦૮/૨	માંગણાના નિવેદન સાથે મોકલેલ પત્ર અને પરિશીષ્ટની નકલ.	૩૧/૦૭/૦૭

બીજા પક્ષકાર તરફે **આંક-૧૦** થી નીચે મુજબના દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરવામાં આવેલ છે.

અ.નં.	**આંક/ નિશાની**	**દસ્તાવેજોની વિગત.**	**તારીખ**
૧	નિ.૧૦/૧	પ્રથમ પક્ષકાર-૨ કામદારને લખેલ પત્રની નકલ	૦૪/૧૧/૨૦૦૦
૨	નિ.૧૦/૨	બી.પ. કામદારો સરકારી શ્રમ	૧૬/૧૧/૨૦૦૦

		અધિકારીશ્રીને લખેલ પત્રની નકલ.	
૩	નિ.૧૦/૩	એજન	૧૭/૧૧/૨૦૦૦
૪	નિ.૧૦/૪	એજન	૧૮/૧૧/૨૦૦૦
૫	નિ.૧૦/૫	એજન	૨૦/૧૧/૨૦૦૦
૬	નિ.૧૦/૬	એજન	૨૧/૧૧/૨૦૦૦
૭	નિ.૧૦/૭	એજન	૨૨/૧૧/૨૦૦૦
૮	નિ.૧૦/૮	એજન	૨૩/૧૧/૨૦૦૦
૯	નિ.૧૦/૯	એજન	૨૪/૧૧/૨૦૦૦
૧૦	નિ.૧૦/૧૦	એજન	૦૪/૧૨/૨૦૦૦
૧૧	નિ.૧૦/૧૧	એજન	૦૬/૧૨/૨૦૦૦
૧૨	નિ.૧૦/૧૨	એજન	૦૭/૧૨/૨૦૦૦
૧૩	નિ.૧૦/૧૩	એજન	૧૧/૧૨/૨૦૦૦
૧૪	નિ.૧૦/૧૪	એજન	૧૩/૧૨/૨૦૦૦
૧૫	નિ.૧૦/૧૫	એજન	૧૪/૧૨/૨૦૦૦
૧૬	નિ.૧૦/૧૬	એજન	૧૫/૧૨/૨૦૦૦
૧૭	નિ.૧૦/૧૭	એજન	૦૧/૦૧/૨૦૦૧
૧૮	નિ.૧૦/૧૮	એજન	૦૨/૦૧/૨૦૦૧
૧૯	નિ.૧૦/૧૯	એજન	૦૩/૦૧/૨૦૦૧
૨૦	નિ.૧૦/૨૦	બી.પ.નાં અગાઉનાં યુનિયને સરકારી શ્રમ અધિકારીને લખેલ પત્રની નકલ.	૨૬/૧૨/૨૦૦૦
૨૧	નિ.૧૦/૨૧	સરકારી શ્રમ અધિકારીશ્રીને લખેલ પત્રની નકલ	૦૩/૦૧/૨૦૦૨
૨૨	નિ.૧૦/૨૨	બી.પ. કામદારો તેમના અગાઉનાં યુનિયનમાંથી આપેલ રાજીનામાની નકલ	૦૨/૦૨/૨૦૦૨
૨૩	નિ.૧૦/૨૩	બી.પ. કામદારો નવા યુનિયનમાં જોડાયા તે પત્રની નકલ	૦૭/૦૨/૨૦૦૨
૨૪	નિ.૧૦/૨૪	બી.પ. ના નવા યુનિયને સંસ્થાને લખેલ પત્રની નકલ.	૨૬/૦૨/૨૦૦૨
૨૫	નિ.૧૦/૨૫	નિ.–૨૪ નાં પત્ર સંસ્થાને મળી જતા પરત આવેલ એકનોલેજમેન્ટ.	૨૭/૦૨/૨૦૦૨

(૮) પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફે કોઈ મૌખીક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરવામાં આવેલ નથી.

(૯) પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે નીચે મુજબના મૌખીક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરવામાં આવેલ છે.

-:મૌખીક પુરાવા:-

આંક-૨૩ શ્રી ઉત્પલ એલ. પટેલ નું સરતપાસ સોગદનામું રજુ કરવામાં આવેલ છે.

-:દસ્તાવેજી પુરાવા:-

પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે **આંક-૧૪** થી નીચે મુજબના દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરવામાં આવેલ છે.

અ.નં.	આંક/ નિશાની	દસ્તાવેજોની વિગત.
૧	આંક-૨૪	સમાધાન અધિકારી શ્રી, મદદનીશ શ્રમ આયુકત સમક્ષ આઈ.ડી. સી. કેસ નં. ૫૦/૨૦૦૦ માં કરવામાં આવેલ સમાધાનની નકલ. તા.૦૯/૦૧/૨૦૦૨ ના રોજની.

(૧૦) પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે નીચે મુજબના મૌખીક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરવામાં આવેલ નથી.

(૧૧) આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૦૨ તેમજ બીજા પક્ષકારને આંક-૦૨ થી નોટીશ કરતા નોટીશની બજવણી થઈ ગયેલ છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ને નોટીસ બજયાની આર.પી.એ.ડી. (રેફરન્સ નં. ૫૦૫/૨૦૦૩ મુજબ) આંક-૦૩ થી રજુ થયેલ છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ને નોટીસ બજયાની આર.પી.એ.ડી. અસલ આંક-૦૩ થી રજુ થયેલ છે. ત્યારબાદ બીજા પક્ષકાર તરફે આંક-૦૮ થી પ્રથમ પક્ષકારોનો જવાબનો સ્ટેજ બંધ કરવાની અરજી મંજુર થયેલ છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને નોટીસ બજયાની આર.પી.એ.ડી. (રેફરન્સ નં. ૫૨૮/૨૦૦૩ મુજબ) આંક-૦૯ થી રજુ થયેલ છે. બીજા પક્ષકાર તરફે આંક-૧૧ થી યુનિયન પ્રતીનીધીશ્રી આર.સી.પટેલનું અધિકાર પત્ર રજુ થયેલ છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે આંક-૧૨ થી વિધ્વાન વકીલશ્રી ડી.એમ.શાહનું વકીલ પત્ર રજુ થયેલ છે. ત્યારબાદ, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ની આંક-૧૩ થી અરજીના કામે કેસના આખરી સુનાવણીના તબકકે ન્યાય નિર્ણય કરવાની શરતે તેઓની અરજી તે પ્રમાણે ફેંસલ કરવામાં આવે છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે આંક-૧૬ થી વિ.વ.શ્રી એમ. તામ્હણેનું વકીલપત્ર રજુ થયેલ છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નો આંક-૧૭ થી જવાબનો હકક રી-ઓપન કરવાની અરજી મંજુર થયેલ છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૩ નો આંક-૧૯ થી જવાબનો હકક રી-ઓપન કરવાની અરજી મંજુર થયેલ છે. ત્યારબાદ, બીજા પક્ષકાર તરફે આંક-૨૧ થી કલોઝીંગ પુરશીશ રજુ થયેલ છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નો આં

ક–૨૨ થી પુરાવાનો હકક બંધ થયેલ છે. ત્યારબાદ, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ની આંક–૨૫ ની અરજી અંશત: મંજુર કરેલ છે તેમજ પ્રાથમિક મુદ્દાની તકરારને સુનાવણી આ કેસના આખરી નિકાલ સમયે કરવાની શરતે ફેંસલ કરેલ છે. ત્યારબાદ, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે આંક–૨૬ થી કલોઝીંગ પુરશીશ રજુ થયેલ છે. ત્યારબાદ, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે આંક–૨૭ થી કલોઝીંગ પુરશીશ રજુ થયેલ છે. ત્યારબાદ બીજા પક્ષકાર તરફે **આંક–૨૮** થી રેફરન્સ (એલ.સી.વી.) નં. ૫૦૫/૨૦૦૩ માં રજુ થયેલ ચુકાદા/દલીલ વંચાણે લેવાની અરજી મંજુર થયેલ છે.પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ દલીલનો હક આંક–૩૦ અને આંક–૩૧ થી ખોલવાનો હુકમ કરવામાં આવેલ છે. ત્યારબાદ, **આંક–૩૨** થી પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૨ તરફે તેમજ **આંક–૩૩** થી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે રેફરન્સ (એલ.સી.વી.) નં. ૫૨૯/૨૦૦૩ ના કામે રજુ થયેલ લેખિત દલીલ વંચાણે લેવાનો હુકમ કરવામાં આવેલ છે. ત્યારબાદ, સદર કામ હુકમ પર લેવામાં આવેલ છે.

(૧૨) આ કામના બીજા પક્ષકારના પ્રતિનિધિશ્રી એમ.વી.પટેલનાઓએ મૌખિક દલીલ તેઓએ તેમની **આંક–૪૨ થી** રેફરન્સ ૫૦૫/૨૦૦૩ ના કામે લેખિત દલીલ રજુ કરેલ છે તે મુજબની દલીલો કરેલ છે. જેની ટુંકમાં હકીકત એવી છે કે, તેમજ મૌખિક દલીલમાં એવી રજુઆત કરેલ છે કે, આ કામે પ્રથમ પક્ષકારોની સામે સંયુકત દલીલ કરી જણાવે છે કે તમામ કેસોમાં કામદારના પગાર, હોદ્દો, તારીખ વિગેરે માંગણા નિવેદન મુજબ સોગંદ ઉપર પુરાવો આપીને પુરવાર કરેલ છે. કામદારોને **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૧** ના રોજ મૌખિક હુકમથી છુટા કરેલા છે. આ કામદારો ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમની કલમ– ૨ (એસ) મુજબ કામદારની વ્યાખ્યામાં આવે છે. વધુમાં આ કામે મે. આસિસ્ટન્ટ લેબર કમિશ્નરના હુકમ મુજબ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને પક્ષકાર તરીકે જોડેલા છે. તેમજ આઈ.ડી.એકટની કલમ– ૨ (જે) પ્રમાણે પ્રથમ પક્ષકાર સંસ્થાઓ ઉદ્યોગની વ્યાખ્યામાં આવે છે. તેમજ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફથી ઉભા કરેલ ઈનવેલીડ કોન્ટ્રાકટ છે. આ કામના કામદાર પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૧ સંસ્થામાં કાયમી કામદાર તરીકે કામ કરતા આવેલા છે તેમજ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના મેનેજર, ઈન્ચાર્જ સુપરવાઈઝરની સુચના મુજબ અને નેજા હેઠળ કામ કરતા આવેલા છે. આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ની સકસેસર ઓફ ઈન્ટરેસ્ટ કંપની છે. આ કામદાર તથા સાથી કામદારો કાનુની હકો માટે મજુર સંગઠન ઉભુ કરી વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘમાં જોડાયા અને તેની જાણ કરતાં યુનિયન તોડવાના બદ્દઈરાદાથી કામદારો પર જોર જુલમ શરૂ કરેલુ. જેથી કામદારોને યુનિયનમાંથી રાજીનામુ આપવા દબાણ કરેલ અને રાજીનામુ આપવાની ના પાડતા પ્રથમ પક્ષકારે કોઈ પણ જાતના કારણ વિના નોટીશ, ચાર્જશીટ કે ખાતાકીય તપાસ

કર્યા વિના મૌખિક હુકમથી **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજ થી છુટા કરેલ છે. વધુમાં, આ કામે કામદારોને ગેરકાયદેસર છુટા કરેલ હોય જેથી અમારા યુનિયને મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રીની સમક્ષ ફરીયાદ કરેલ. જેથી બીજા પક્ષકાર કામદારના યુનિયન તેમજ પ્રથમ પક્ષકાર ને મળી સમાધાન કરેલ જે સમાધાન અમો કામદારની ઈચ્છા વિરૂધ્ધ કરવામાં આવેલ જેથી તમામ કામદારોએ પોતાની સ્વૈચ્છાએ અગાઉના યુનિયનમાંથી **તા.૦૨/૦૨/૨૦૦૨** ના રોજ સામુહિક રાજીનામુ આપી **તા.૦૭/૦૨/૨૦૦૨** ના રોજ '' **ગુજરાત રાજય કામદાર સેના** '' માં જોડાઈ સભ્ય થયેલા. વધુમાં, અમો કામદારો નોકરીમાંથી છુટા કર્યા તે પહેલાના ૧૨ મહિનામાં સળંગ ૨૪૦ દિવસ કામગીરી કરેલી હતી તેમછતાં નોકરી માંથી છુટા કરતી વખતે આઈ.ડી.એકટની કલમ– ૨૫ (એફ) ની જોગવાઈનું પાલન થયેલ નથી. વધુમાં આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફથી ઉભા કરેલ ઈનવેલીડ કોન્ટ્રાકટરની જુબાની રજુ થયેલી છે. જે લાઈસન્સ રજુ કરેલ છે. તે ધી કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન્સ એન્ડ એબોલીશન) ગુજરાત રૂલ્સ ૧૯૭૨ મુજબનું રજુ કરેલુ છે તે **તા.૩૦/૦૪/૨૦૦૦** નું છે. આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના સાહેદે ઉલટતપાસમાં એવું સ્વીકારેલું છે કે, કામદારો લોડીંગ અનલોડીંગનું કામ કરતા આવેલા તે બતાવવા માટે કોઈ પુરાવો રજુ કરેલ નથી. આ કામે કામદારોને પગાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નાઓ આપતા હતા તેવું પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ની ઉલટતપાસ ઉપરથી જણાઈ આવે છે. જેથી કોન્ટ્રાકટર અને કંપનીની વચ્ચે સામ બોગ્ગસ કરાર હતુ એવુ રેકોર્ડ ઉપરથી જણાઈ આવે છે. સદર કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૧ તરફે અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ વચ્ચે કોઈ કરાર હતો કે કેમ તેવા કોઈ જ દસ્તાવેજ રજુ કરેલ નથી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે કાયદા મુજબનું લાયસન્સ રજુ કરેલ નથી અને જે લાયસન્સ રજુ કરેલ છે તે નકલ છે. તેથી તે પુરાવા તરીકે ગણી શકાય નહી. આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નાએ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ની કંપની ખરીદ કરેલ હોય તેથી તેઓ તે કંપનીના સકસેસર ઓફ ઈન્ટરેસ્ટ છે તેથી આઈ.ડી.એકટની કલમ – ૧૮ (૩) મુજબ તેઓની જવાબદારી બને છે.આઈ.ડી.એકટની કલમ ૨૫ – (એફ)નો ભંગ થયેલ છે. જેથી બીજા પક્ષકારને પડેલા દિવસોના પગાર અને અનુષાંગિક લાભો સહિત કામદારને નોકરીની સાતત્ય સાથે પુન:સ્થાપિત સ્થાપિત કરવા અરજ કરેલ છે.

સદરહું કામના બીજા પક્ષકારના પ્રતીનીધી તરફે **આંક–૪૧** થી રેફરન્સ (એલ.સી.વી) નં.૫૦૫/૨૦૦૩ દલીલોના સમર્થનમાં ચુકાદા લીસ્ટ રજુ થયેલ છે.

1. Gujarat High Court-Veterinary Officer And Anr. vs Rajendrasinh R. Jhala on 21 March, 1997

2. Supreme Court of India
   Secretary, H.S.E.B vs Suresh & Ors Etc. Etc on 30 March, 1999
3. Supreme Court of India (D.B.)
   Deepali Gundu Surwase vs Kranti Junior Adhyapak Mahavidyalaya (D.Ed.) and Ors on 12 August, 2013
4. Supreme Court of India (From Madhya Pradesh) (D.B.)
   Nicholas Piramal India Ltd., Vs. Hari Singh
5. Punjab-Haryana High Court
   Food Corporation Of India, Haryana ... vs The Presiding Officer, Central Govt. ... on 8 March, 1987
6. Supreme Court of India
   Hussainbhai, Calicut vs Alath Factory Thozhilali ... on 28 July, 1978
7. Supreme Court of India (From Allahabad) (D.B.)
   I F F CO-OP LTD Ahmedaba V/S Industrial Tribunal-1 Ahmedabad ON 06 March 2002
8. DCIT, CIRCLE 13(1), New Delhi V/S M/S Nitrex Chemicals India Ltd., ON 03.08.2015

ઉપરોકત ચુકાદાઓ બીજા પક્ષકાર તરફે રજુ થયેલા છે તે ચુકાદાઓમાં જે કાયદાના પ્રસ્થાપિત સિધ્ધાંતો સાથે હું સંમત છું.

(૧૩) આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થા તરફે કોઈ હાજર રહેલ ન હોય દલીલનો હકક બંધ કરેલ છે.

(૧૩.૧) આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ સંસ્થા તરફે વિ.વ.શ્રી મહેન્દ્ર તામ્હણેનાઓએ **આંક-૩૭** રેફરન્સ ૫૨૯/૨૦૦૩ ના કામે લેખિત દલીલ રજુ કરેલ છે તે મુજબની દલીલો કરેલ છે. તેઓના જણાવ્યા મુજબ આ કામે આઈ.ડી.એકટની કલમ- ૧૦ (૧) મુજબનો વિવાદ કલમ- ૨ (કે) મુજબ દાખલ થયેલ છે. જયારે આ કામે આઈ.ડી.એકટ કલમ- ૨ એ હેઠળનો રેફરન્સ નથી. જયારે આ કામે આઈ.ડી.એકટ કલમ- ૨ (કે) મુજબની વ્યાખ્યા જોવામાં આવે તો " Workmen" જેમાં એકથી વધારે કામદારો હોય તો જ થાય. વધુમાં આઈ.ડી.એકટ કલમ- ૨ એ સને ૧૯૬૫ માં ઉમેરવામાં આવેલી છે. તેમ છતાં હાલનો રેફરન્સ આઈ.ડી.એકટ કલમ - ૨ એ મુજબ થયેલો છે. તેથી આ પ્રકારનો રેફરન્સ ચાલી શકે તેમ નથી.ખરેખર કામદારોએ હાલનો વિવાદ આઈ.ડી.એકટ કલમ - ૨ (કે) મુજબનો કરેલ હોય. તેથી પણ આ કામે સત્તા બહારનો

રેફરન્સ રદ કરવા અરજ કરેલ છે. વધુમાં એવી પણ દલીલ કરેલ છે કે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના ધી કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન્સ એન્ડ એબોલીશન) ગુજરાત રૂલ્સ ૧૯૭૦ હેઠળ પરવાનો ધરાવતા લેબર કોન્ટ્રાકટર હતા. અમારા કામદારોને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના માટે કામ કરવાતા હતા. વધુમાં આ કામે ટર્મસ ઓફ રેફરન્સ મુજબ પ્રથમ પક્ષકાર વચ્ચેના સબંધો વેલીડ કે ઈન વેલીડ કરવાની બાબત ન્યાય નિર્ણય કરવા માટે હકુમત ધરાવતી નથી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના વચ્ચે થયેલ એક વર્ષની મુદત માટેના કરારની અવધિ પુરતા હંગામી કામદાર હતા. અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ સિવાય અન્ય કોઈ પણ પ્રથમ પક્ષકારની વચ્ચે કામદાર તથા માલિક તરીકેના સંબંધો ન હતા. જયારે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના મારફતે બીજા પક્ષનાઓ નિમણુંક પામ્યા અને લેબર કોન્ટ્રાકટ જે દિવસો પુરો હતો તે દિવસે બીજા પક્ષકારની નોકરી આપોઆપ સમાપ્ત થઈ જતી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાનો કોન્ટ્રાકટની મુદત **તા.૩૧/૦૫/૨૦૦૩** ના રોજ પુરી થતી હતી તે મુજબ આઈ.ડી.એકટની કલમ– ૨ (ઓઓ) મુજબ બીજા પક્ષકારની નોકરી સમાપ્ત થઈ જતી હતી. તેમ છતાં વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘ તરફથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના કામદારોની પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના કાયમી કામદારો ગણી લ ેવા માટે ઔદ્યોગિક તકરાર ઉપસ્થિત કરી હતી. તે કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તથા પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાઓની સાથે ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમ ૧૯૪૬ ની કલમ– ૧૮ (૩) તથા ૧૨ (૩) હેઠળ સમાધાન કાર્યવાહી, સમાધાન અધિકારીશ્રીની મધ્યસ્થી થી સમાધાન કરાર કરેલો જે આ કામે **<u>આંક–૨૪</u>** થી સમાધાન લેખ રજુ કરેલો છે. તે મુજબ સમાધાન થયેલુ છે. તેથી પણ સદરહું રેફરન્સને એસ્ટોપલના સિધ્ધાંતનો બાધ નડે છે. આમ, **<u>આંક–૨૪</u>** વાળો સમાધાન લેખ બાબતે તે સમાધાન અધિકારી સમક્ષ થયેલ સમાધાન ને પડકારેલ નથી.વધુમાં,હાલના કામે આસિસ્ટન્ટ લેબર કમિશ્નર તરફથી સુધારો કરેલ છે તે પણ કાયદા વિરૂધ્ધનું છે.વધુમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ જે લાયસન્સ લીધેલ છે તે સરકાર પાસેથી લીધેલું છે.વધુમાં આસિસ્ટન્ટ લ ેબર કમિશ્નર સમક્ષ થયેલ સમાધાન મુજબ કામદારોના કાયદેસરના નાણા આપવાની તૈયારી બતાવેલી છે.તેથી પણ હાલનો રેફરન્સ ચાલવા પાત્ર નથી.હાલનો રેફરન્સ રીફર કરેલ ત્યારે આસિસ્ટન્ટ લેબર કમિશ્નરશ્રી કે.એમ.પરમારનાઓએ એમનો ચાર્જ છોડી દીધેલો અને તે માહિતી અધિકારીના કાયદા હેઠળ મેળવેલી છે. તેવા તારણો પર પણ હાલનો રેફન્સ ગેરકાયદેસરનો છે. આ કામના કામદારે એ નોકરીના છેલ્લા એક વર્ષ દરમ્યાન ૨૪૦ દિવસ થી વધુ કામ કરેલ હોય તેવો કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવો રજુ કરેલ નથી કે તમામ ફરીયાદોમાં બીજા પક્ષકારનો રેફન્સ રદ કરવા અરજ કરેલ છે.

આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ સંસ્થા તરફે નીચે મુજબના ચુકાદાઓ રજુ કરેલ છે.

1. (1989) 3 (S.C.) Ratan Lal Adukia & Anr V/S Union Of India.
2. 2015 II CLR 945 (S.C.) Zuari Cement Ltd V/S Regional Director, E.S.I Corp.& Ors.
3. 1998 LLR 240, (S.C.) P. Virudhachalam & Ors V/S The Management Of Lotus Mills & Anr
4. 2006 I CLR 938 (BOM. H.C.) Indian Airlines Ltd. V/S Prakash R. Parab on 23 August, 2005
5. 2008 LLR 810 (BOM. H.C.) Maharashtra State Road Transport Corporation, Bombay V/S Prakash Tulshiram Pardeshi
6. 2016 II CLR 476 M/S Ariane Orgachem Pvt.Ltd V/S Wyeth Employees Union & Ors on 29 April, 2015
7. 2015 LLR 188 (P&H) Sanjeev Kumar V/S Presiding Officer, Industrial Tribunal, Bathinda ... on 16 December, 2014
8. (S.C. H.P.) Mohd. Ali V/S The State Of Himachal Pradesh on 16 April, 2018

ઉપરોકત ચુકાદાઓ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે રજુ થયેલા છે તે ચુકાદાઓમાં જે કાયદાના પ્રસ્થાપિત સિધ્ધાંતો સાથે હું સંમત છું.

(૧૩.૨) આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ સંસ્થા તરફે વિ.વ.શ્રી ડી.એમ.શાહ નાઓએ તેમની **<u>આંક-૩૮</u>** રેફરન્સ પ૨૯/૨૦૦૩ ના કામે લેખિત દલીલ રજુ કરેલ છે તે મુજબની દલીલો કરેલ છે. આ કામના બીજા પક્ષકારે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૨ વિરૂધ્ધ ફરીયાદ કરેલી હતી અને તેમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નાએ જવાબ રજુ કરેલો છે. જેથી આંક-૧ નો ટર્મ્સ ઓફ રેફરન્સ ચોકકસ મુદ્દાઓ પરત્વે કરેલ નથી. તેમજ બીજા પક્ષકારે મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી સમક્ષ મજુર અદાલત સમક્ષ ન્યાય નિર્ણય માટે ચાલી રહયો હતો તે વખતે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને જોડવાની અરજી કરેલી છે. જેથી મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રીને ત્યાં કોઈ કાર્યવાહી પેન્ડીન્ગ ન હોવા છતાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને રેફરન્સમાં પક્ષકાર બનાવેલ છે. તેથી પણ હાલનો રેફરન્સ રદ થવાને પાત્ર છે. ઔધોગિક તકરારની વ્યાખ્યા મુજબ એક થી વધારે વધુ કામદારો ધ્વારા ઉપસ્થિત કરેલો હોય ત્યારે ઔધોગિક તકરાર ગણી શકાય જયારે અગાઉના વર્ષમાં સાથી કામદાર કે યુનિયન મારફતે પોતાનો વિવાદ ઉપસ્થિત કરવાની જોગવાઈ હતી. ત્યારબાદ, સને ૧૯૬૫ માં ઔધોગિક વિવાદ ધારા ૧૯૪૭ માં સુધારો કરી કલમ-૨ એ મુજબ સુધારો કરેલ છે. અને તેમાં કોઈ તકરાર બાબતે કામદારોને યુનિયન પક્ષકાર ન હોય તો પણ ઔધોગિક તકરાર ગણાશે.હાલના કિસ્સામાં વ્યકિતગત રેફરન્સ હોવા છતાં

ઔદ્યોગિક વિવાદ ધારા ૧૯૪૭ ની કલમ– ૨ એ મુજબ ઉપસ્થિત કરવાને બદલે ઔદ્યોગિક વિવાદ ધારા ૧૯૪૭ ની કલમ– ૧૦ (૧) સાથે કલમ – ૨ (કે) મુજબ વિવાદ ઉપસ્થિત કરેલ છે. એથી પણ રદ થવાને પાત્ર છે.વધુમાં આ કામના બીજા પક્ષકારે **આંક–૧૫** ની ઉલટતપાસમાં એવું સ્વીકારેલું છે કે બીજા પક્ષકાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ માં કામદાર તરીકે કામ કરતા હતા.અને તેઓના યુનિયન થકી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ મુળ કંપનીના કામદાર તરીકે ગણવા માટેની માંગણી ઉપસ્થિત કરેલ હતી.જેથી બીજા પક્ષકાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રેકટર ના કામદાર હતા. વધુમાં ઉલટતપાસ જોતાં તેમાં નિમણુંક પત્ર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૩ નાએ આપેલ નથી તેવું સ્વીકારેલું છે.વધુમાં નાનુભાઈના યુનિયનમાં જોડાઈ ને અમને કાયમી કરે તેવી માંગણી કરેલ હતી.વધુમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નાએ બીજા પક્ષકારને છુટા કર્યા પછી ઘણા સમય પછી નાઈટ્રિકસ કંપનીએ વહીવટ લીધો હતો.વધુમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નાઈટ્રિકસ કંપની સામે કોઈ આક્ષેપ કરેલ નથી. વધુમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કે જે કોન્ટ્રાકટ લેબર એકટ નીચે કાયદેસરનું લાયસન્સ ધરાવતા હતા. કોન્ટ્રાકટરના સુપરવાઈઝર ધ્વારા જ તેઓની હાજરી, પગાર વિગેરેનું કામકાજ કરવામાં આવતુ હોય તે હકીકતને **આંક–૨૩** થી જુબાનીથી સમર્થન કરેલું છે. **આંક–૦૩** ના માંગણા નિવેદન તેમજ **આંક–૦૮** માં સુધારેલ માંગણા નિવેદનમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે કોઈ આક્ષેપ નથી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ના મેનેજમેન્ટ ધ્વારા પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ પાસેથી પ્લાન અને મશીનરી **તા.૧૬/૦૩/૨૦૦૪** માં લેવામાં આવેલ છે. અને તેનો વહીવટ સને–૨૦૦૮ સુધી ચલાવેલ. જયારે બીજા પક્ષકાર ધ્વારા તેમના છુટા થવાની **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ની હોય તે સમયે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૨ જ હતા. તેથી છુટા થવા અંગે કાયદેસરતા બાબતે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને કોઈ માહિતગાર નથી. વધુમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપનીમાં કાયમી કામદાર તરીકે ગણવાનો વિવાદ તેમના યુનિયન ધ્વારા આઈ.ડી. કેસ નં. ૫૦/૨૦૦૦ આપી સમાધાનની કાર્યવાહીમાં દાખલ કરેલ હતી. અને તેમાં **તા.૦૭/૦૧/૨૦૦૨** ના રોજ વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘના જનરલ સેક્રેટરી અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૨ વચ્ચે સમાધાન અધિકારીની રૂબરૂમાં સમાધાન થયેલ હતુ. આ બાબતને બીજા પક્ષકારે તેમની ઉલટતપાસમાં પણ સ્વીકારેલુ છે. જે સમાધાન કરાર **આંક–૨૪** થી રેકર્ડ ઉપર છે. જેથી આ સમાધાન ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનીયમની કલમ– ૧૨ (૩) તથા કલમ– ૧૮ (૩) તેમજ ગુજરાત નિયમ– ૬૨ મુજબ સમાધાન પક્ષકારો વચ્ચે થયેલો હતો. તેથી પણ હાલનો રેફરન્સ રદ કરવા અરજ કરેલ છે. વધુમાં મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી/ સમાધાન અધિકારીશ્રીએ ચાર્જ છોડી દીધેલો હોય તે અં ગેના કાગળો આર.ટી.આઈ. થી મેળવેલા હોય તે રજુ કરેલા છે. તે આધારે પણ તેઓને કોઈ

હકુમત ન હોય રદ થવાને પાત્ર છે. તમામ સંજોગો જોતા હાલનો રેફરન્સ રદ્દ કરવા અરજ કરેલ છે.

આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ સંસ્થા તરફે નીચે મુજબના ચુકાદાઓ રજુ કરેલ છે.

1. 1979 LAB. I.C. 827 (S.C.) (M.P.) Pottery Mazdoor Panchayat vs The Perfect Pottery Co. Ltd. & Anr on 19 October, 1978
2. 1998 (1) L.L.N. 269 (H.C. DELHI) Eagle Fashions, Delhi vs. Secretary (Labour) Government of National Capital Territory of Delhi, New Delhi and Others,
3. (H.C. Of Kerala) Krishnan Panicker K. vs Hindustan Machine Tools Ltd. And Ors. on 17 August, 1999
4. 2019 (2) LLN 582 (SC) Globe Ground India Employees Union vs Lufthansa German Airlines on
5. (S.C) Oshiar Prasad & Ors vs the Employers In Relation To Management Of Sudamdih Coal Washery Of M/S Bccl, Dhanbad, Jharkhand
6. (S.C) Tata Iron & Steel Company Limited vs The State Of Jharkhand
7. (S.C) The Sindhu Resettlement Corporation ... vs The Industrial Tribunal Of Gujarat & Ors
8. 1995 I CLR 767 (H.C. P&H) Daljeet & Co. (P) Ltd. vs Singh vs State of Punjab & Ors.
9. (S.C) Bharat Heavy Electricals Ltd. vs Mahendra Prasad Jakhmola & Ors.
10. 2016 (4) LLN 231 (DB)(RAJ) Ram Gopal Gupta vs Judge, Industrial Tribunal and ors.
11. 2017-III-LLJ-349 (DEL) LNIND 2017 DEL 1561 (H.C. DELHI) Suresh Pal Vs Management Of Municipal corporation of Delhi
12. 1998 LLR 240 (S.C) P. Virudhachalam & Ors vs The Management Of Lotus Mills & Anr on 9 December, 1997
13. 2016 II CLR 478 (S.C) Ariane Orgachem Pvt.Ltd vs Wyeth Employees Union & Ors on 29 April, 2015
14. 2007 GLR 1 45 JINDARSING BAHRA & ANR V. CARGO MOTORS LTD.

ઉપરોકત ચુકાદાઓ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે રજુ થયેલા છે તે ચુકાદાઓમાં જે કાયદાના પ્રસ્થાપિત સિધ્ધાંતો સાથે હું સંમત છું.

(૧૪) આ કામે કેસનું રેકર્ડ ધ્યાને લેતાં આ કેસનાં ન્યાય નિર્ણય માટે નીચે મુજબનાં મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે. આ કામે કેસનું રેકર્ડ ધ્યાને લેતાં આ કેસનાં ન્યાય નિર્ણય માટે નીચે મુજબના મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે.

<u>-: મુદ્દાઓ :-</u>

મુદ્દા નં.૧. શું બીજા પક્ષકાર પુરવાર કરે છે કે , તેઓ ની છટણી ગેરકાયદેસર કરવામાં આવેલી છે ?

મુદ્દા નં.૨. શું બીજા પક્ષકારને નોકરીની મુળ જગ્યાએ પડેલા દિવસોના પગાર સહિત સળંગ નોકરીથી પુન:સ્થાપિત કરવા હુકમ કરવો જોઈએ ?

મુદ્દા નં.૩. શું હુકમ ?

(૧૫) ઉપરોકત મુદ્દાઓ અંગેના મારા તારણો નીચે મુજબ છે.

મુદ્દા નં.૧. : નકારમાં

મુદ્દા નં.૨. : નકારમાં

મુદ્દા નં.૩. : આખરી હુકમ મુજબ

<u>-: કારણો :-</u>

(૧૬) <u>મુદ્દા નં. ૧ થી ૩ :-</u>

આમ ઉપરોકત સંજોગોમાં સંબંધિત કામદારનો હાલનો રેફરન્સ સરકારશ્રીની જે તે ઓથોરીટી મારફતે આઈ.ડી.એકટની કલમ – ૧૦ (૧) હેઠળ ન્યાય નિર્ણય અર્થે રીફર થયેલ હોય જેમાં સંબંધિત શ્રમયોગીની પડેલા દિવસોના પુરા પગાર સહિત પુન: સ્થાપિત કરવા કે કેમ ? જેવા મહત્વના મુદ્દા અર્થે સને – ૨૦૦૩ થી અદાલત સમક્ષ હાલનો રેફરન્સ ન્યાય નિર્ણય અર્થે રીફર થયેલ છે. અને જેમાં સંબંધીત શ્રમયોગીએ સુનાવણી દરમ્યાન તેઓએ રજુ કરેલ માંગણા નિવેદનનો સંસ્થાએ બચાવ રજુ કરી તમામ હકીકતોને મહદઅંશે ઈન્કાર કરેલ છે. જેથી સૌ પ્રથમ બીજા પક્ષકાર કામદારે તેમના માંગણા નિવેદનમાં જે હકીકતો દર્શાવેલ છે તે પુરવાર કરવાનો પ્રાથમીક બોજો બીજા પક્ષકાર કામદાર ઉપર રહેલ છે.

(૧૬.૧) આ કામે બીજા પક્ષકારની રજુઆત એવી છે કે, આ કામના બીજા પક્ષકાર કામદાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થામાં કાયમી પ્રકારના કામ ઉપર કાયમી કામદાર તરીકે

<u>**તા.૦૬/૦૭/૧૯૯૮ થી ઓપરેટર તરીકે દૈનિક રૂ. ૭૯.૬૦/–**</u> નાં પગારથી ફરજ ખંત અને વફાદારીથી બજાવતા આવેલ છે. અમો બીજા પક્ષકાર કામદારનો નોકરીનો સમગ્ર સમયગાળો નિષ્કલંક અને બીલકુલ સાફ છે. અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર અને અન્ય સાથી કામદારોને સંસ્થા અમારા કાનુની હકકો તેમજ લાભો આપતી ન હતી જેથી અમો કામદાર તેમજ સાથી કામદાર તેમજ સાથી કામદારોએ સંગઠન ઉભુ કરી ''**વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘ**'' યુનિયનમાં જોડાયા તેની જાણ પ્રથમ પક્ષકારને થતાં જ અમો કામદારોનું યુનિયન તોડવાના એકમાત્ર બદઈરાદાથી, કિન્નાખોરી ભર્યુ વર્તન શરૂ કરી દીધેલુ. તેમજ અમો કામદાર ઉપર જોર જુલમ કરવાનું શરૂ કરી દીધેલુ અને યુનિયન તોડવાના પ્રયત્નરૂપે ગેટ ઉપર વોચમેન તેમજ સ્ટાફનાં અધિકારીઓ હાજર રહી યુનિયનમાંથી રાજીનામું આપવા દબાણ કરેલ. અમો કામદાર તથા સાથી કામદારોએ રાજીનામું આપવાની ના પાડેલ.જેથી અમો બીજા પક્ષકાર કામદાર તથા સાથી કામદારોને પ્રથમ પક્ષકારે કોઈપણ જાતના કારણ વિના, કોઈપણ જાતની નોટીસ, ચાર્જશીટ કે ખાતાકીય તપાસ કર્યા વિના, કુદરતી ન્યાયનાં સિધ્ધાંત વિરૂધ્ધ, ગેરવ્યાજબી, ગેરકાયદેસર રીતે, એકાએક નોકરીમાંથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નાં મેનેજર શ્રી નિફાળકર સાહેબ અને ઉત્પલભાઈએ કંપનીનાં ગેટ ઉપરથી કામ ઉપર હાજર ન થવા દઈ મૌખિક હુકમથી **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજથી છુટા કરેલ છે.

(૧૬.૨) પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નો બચાવ એવો છે કે, અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં. ૨, પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના નાં ધી કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન એન્ડ એબોલીશન) એકટ – ૧૯૭૦ હેઠળ પરવાનો ધરાવતાં લેબર કોન્ટ્રાકટર હતાં. તથા અમો અમારાં પોતાના કામદારો રોકી પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાં માટે કામ કરાવતા હતા.તથા અમારા કોન્ટ્રાકટરની અવધિ એક વર્ષની રાખવામાં આવતી હતી.વધુમાં સદરહુ કામના ટર્મસ ઓફ રેફરન્સમાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં વચ્ચેનાં સંબંધો વેલીડ કે ઈન વેલીડ હોવાની બાબત નકકી કરવાની ટર્મ ઓફ રેફરન્સ નહીં હોવાને કારણે નામદાર અદાલત જયારે સદરહું બાબત ઉપર ન્યાય નિર્ણય કરવા માટે હકુમત ધરાવતી નહીં હોય ત્યારે માંગણીના નિવેદનમાં જણાવેલ સદરહુ વાત બિનજરૂરી તથા અર્થહિન છે. બીજા પક્ષનાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૨ ના નાં અમો મારફતે નિમણુંક પામેલાં. અમો તથા પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના વચ્ચે થયેલ એક વર્ષની મુદત માટેનાં કરારની અવધિ પુરતાં હંગામી પ્રકારનાં કામદાર હતાં.તથા બીજા પક્ષનાં તથા અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં. ૨ સિવાય અન્ય કોઈ પણ પ્રથમ પક્ષનાંની વચ્ચે 'કામદાર' તથા 'માલિક' તરીકેના સંબંધો ન હતા અને આજે પણ નથી. બીજા પક્ષનાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.૨ ના નાં અમો મારફતે નિમણુંક પામેલાં અમો તથા પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ ના વચ્ચે થયેલ એક વર્ષની મુદત માટેના કરારની અવધિ પુરતાં હંગામી પ્રકારનાં

કામદાર હતાં અને અમો નં.ર તથા નં.૧ વચ્ચેનો લેબર કોન્ટ્રાકટ જે દિવસે પુરો થતો તે દિવસે બીજા પક્ષનાંની નોકરીની પણ આપો આપ સમાપ્તી થઈ જતી હતી. આમ બીજા પક્ષનાં અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં. ર નાનાં હંગામી કામદાર હતાં. અને તેમ છતાં બીજા પક્ષનાં જો પ્રામાણિકપણે એવું માનતા હોય કે તેઓ પ્રથમ પક્ષનાં નં.૧ નાનાં જ કામદાર હતા તો તેવા સંજોગોમાં તેમણે સદરહું રેફરન્સ માંથી અમો પ્રથમ પક્ષનાં નં.ર નાને તાત્કાલીક ડીલીટ કરાવવા જોઈએ. પરંતુ બીજા પક્ષનાં બે વિરોધાભાસી વાતો કરી રહયા છે. અને તેથી બીજા પક્ષનાંનાં રેફરન્સને Principle Of Election ના સિધ્ધાંતનો બાધ નડે છે. પ્રથમ પક્ષના નં.૧ ના તથા અમો નં. ર નાની સાથે ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમ-૧૯૪૭ ની કલમ-૧૮ (૩) તથા ૧ર (૩) હેઠળ સમાધાન કાર્યવાહી દરમ્યાન તા.૭-૧-ર૦૦ર નાં રોજ સામાધાન અધિકારીશ્રીની મઘ્યસ્થિથી સમાધાન કરાર કર્યો હતો. અને તે પ્રમાણે મજુકર યુનિયને અને અમો પ્રથમ પક્ષના નં.ર નાનાં કામદારોએ કાયમી પણાની તથા પુન:સ્થાપિત માટેની તેમની માંગણી જતી કરી હતી. અને તેની અવેજમાં અમો પ્રથમ પક્ષના નં.ર ના એ આ કામના બીજા પક્ષના સહિતનાં તમામ સબંધિત કામદારોને છટણી વળતર તથા નોટીસ પગાર જેટલી એકસગ્રેશીયા રકમ. જે પાત્ર તથાં હોય તેમને ગ્રેજયુઈટીની રકમ બાકી હકક રજાની રકમ તથા હિસાબી વર્ષ ૧૯૯૯-ર૦૦૦ તથા ર૦૦૦-ર૦૦૧ માટે દસ દસ ટકા જેટલા બોનસની રકમ કુલ એન્ડ ફાઈનલ રકમ તરીકે ચુકવી આપવાની હતી. આ પ્રકારની રકમ ઘણાં કામદારોએ સ્વીકારી લીધી હતી. તેથી પણ બીજા પક્ષનાનો રેફરન્સ પ્રથમ દર્શને ખર્ચ સાથે રદ થવાને પાત્ર છે.

(૧૬.૩) પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નો બચાવ એવો છે કે,આ કામના બીજા પક્ષકાર અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વચ્ચે કયારેય પણ કંપનીના કામદાર તરીકે કામ પર રાખ્યા ન હતા કે છુટા પણ કરેલ ન હતા, કારણ કે વિવાદીત સમયગાળા દરમ્યાન અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નું અસ્તિત્વ જ ન હતુ. આમ, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની અને આ કામના બીજા પક્ષકાર વચ્ચે કયારેય પણ માલિક અને નોકરના સંબંધ પ્રસ્થાપિત થયેલ ન હતો,તે સંજોગોમાં આ કામના બીજા પક્ષકારનો ઉપરોકત કેસ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ તે આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર રદ થવાને પાત્ર છે.પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદ્દો ઉપસ્થિત કરે છે કે, ઔદ્યોગિક વિવાદ ધારાની કલમ – ર (એસ) માં દર્શાવવામાં આવેલી ''કામદાર'' ની વ્યાખ્યામાં આ કામના બીજા પક્ષકારનો સમાવેશ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપનીના સંદર્ભમાં થતો નથી કારણ કે વિવાદીત સમયગાળા દરમિયાન અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૩ નું અસ્તિત્વ જ ન હતુ અને તે સંજોગોમાં અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે ઉપરોકત

રેફરન્સ કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર રદ થવાને પાત્ર છે.અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની વધુમાં પ્રાથમિક મુદો ઉપસ્થિત કરીએ છીએ કે, આ કામના બીજા પક્ષકારે સને-૨૦૦૨ માં મદદનીશ મજુર કમિશ્નર સમક્ષ ફરીયાદ દાખલ કરેલ હતી જેનો આઈ.ડી.સી. નં.૫૦/૨૦૦૦ નંબર પડેલ હતો જે તે સમયે મદદનીશ મજુર કમિશ્નર સમક્ષ ફરીયાદ દાખલ કેરલ જેમાં અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નું અસ્તિત્વ જ ન હોવાથી અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ ને પક્ષકાર બનાવેલ ન હતા. વધુમાં જણાવવાનું કે, મદદનીશ મુજર કમિશ્નર સમક્ષ જે તે સમયે આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટર અને બીજા પક્ષકાર વચ્ચે વિવાદ પડતર હતો અને જેમાં સમાધાન ન થતા મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રીએ સદર વિવાદ આપ નામદાર કોર્ટ સમક્ષ ન્યાય-નિર્ણીત કરવા માટે રીફર કરેલ છે તેમાં પણ અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ પક્ષકાર નથી તે સંજોગોમાં આપ નામદાર કોર્ટ ધ્વારા જે ટર્મ્સ ઓફ રેફરન્સ રીફર કરવામાં આવેલ છે જેની બહાર જઈ ન્યાય-નિર્ણીત કરવાની સત્તા રહેતી ન હોઈ બીજા પક્ષકારનો સદરહુ વિવાદ અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ કંપની સામે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોઈ આ જ પ્રાથમિક મુદ્દા ઉપર રદ થવાને પાત્ર છે.

(૧૬.૪) પક્ષકારોની ઉપરોકત રજુઆતને ધ્યાને રાખી રેકર્ડ જોતાં આ કામે બીજા પક્ષકારે મદદનીશ શ્રમ આયુકતની કચેરીએ ફરીયાદ કરેલ છે. આ કામના બીજા પક્ષકાર કામદાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થામાં કાયમી પ્રકારના કામ ઉપર કાયમી કામદાર તરીકે <u>**તા.૦૬/૦૭/૧૯૯૮ થી ઓપરેટર તરીકે દૈનિક રૂ. ૭૯.૬૦/-**</u> નાં પગારથી ફરજ ખંત અને વફાદારીથી બજાવતા આવેલ છે. **જયારે <u>આંક-૧૫</u> ની પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે ઉલટતપાસમાં સ્વીકાર કરેલ છે કે,** અમારા પ્રથમ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૧ આઈ.સી.આઈ. માલીક હતા. ત્યારબાદ પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૩ નાઈટ્રિક્ષ માલીક થયેલ હતા. પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૨ અમારા કયારેય માલીક ન હતા. અમે કોન્ટ્રાકટ ખાતામાં હોય અને કંપની અમને કાયમી કરે તેવી અમે કદી માંગણી કરેલ ન હતી. મારી પાસે પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૧ તથા ૩ નાઓએ મને કોઈ નિમણુકપત્ર આપેલ નથી.અમે નાનુભાઈના યુનિયનમાં જોડાઈને અમને કાયમી કરે તેવી માંગણી કરેલ હતી. નાનુભાઈએ અમારા વતી જે સમાધાન કરેલ હતુ તે અમને ગમ્યુ ન હતુ. અને તેથી અમે તેમનુ યુનિયન છોડી દીધેલ હતુ.અમને કંપનીએ તેમના કામદાર ગણવા તેવી માંગણી અમે આર.સી.પટેલના યુનિયન પાસે કરાવેલ હતી. આ જે માંગણી કરેલ હતી તેની નકલ હું યુનિયન પાસે રજુ કરાવીશ. આવી માંગણીનુ પછી કંઈ થયુ ન હતુ. અમે આઈ.સી.આઈ.માં નોકરી કરેલ હતી. નાઈટ્રિક્ષમાં નોકરી કરેલ ન હતી. **આંક-3** ના માંગણા નિવેદનમાં મારી સહી છે. **આંક-3** માં જે લખેલ હતુ તે મને ખબર છે. આ માંગણા નિવેદન મારા કહેવા પ્રમાણે તૈયાર

થયેલ હતુ. અમને છુટા કર્યા પછી અમને આઈ.સી.આઈ. કંપનીએ નોકરી ઉપર રાખવા તેવુ અમે માનતા હતા. કંપનીએ અમને છુટા કર્યા પછી ફરજના સમયે અમે રોજેરોજ કંપનીના ઝાપે જઈને બેસ્તા તે સાચુ છે. અને સમયપૂર્ણ થતા પાછા આવી જતા હતા. સવારે જવુ અને ફરજનો સમય પુરો થાય ત્યારે પાછા આવવુ તેવો કાયમનો નિયમ હતો.અમે એવી આશા સાથે જતા હતા કે અમને નોકરીએ રાખે તો અંદર જવુ. અમને નોકરી કરવી તો આઈ.સી.આઈ.માં જ કરવી તેવુ અમારુ નકકી હતુ. આઈ.સી.આઈ. કે કોઈ કંપનીએ અમને અંદર આવવા દીધા નહી જેથી અમે કયાંય નોકરી કરી શકયા નહી. મને નોકરીએ રાખો તેવો કયારેય પત્ર વ્યવહાર કંપની સાથે કરેલ નથી.મે કોઈને કહેલ પણ નહી કે આવો પત્ર વ્યવહાર કરવો. મેં પ્રથમ પક્ષકાર કંપનીમાં નોકરીના છેલ્લા એક વર્ષ દરમ્યાન ૨૪૦ દિવસથી વધુ કામ કરેલ હોય તેવો કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવો આ કામે રજુ કરેલ નથી.

જયારે <u>આંક–૧૫</u> ની પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે ઉલટતપાસમાં સ્વીકાર કરેલ છે કે,અમને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૩ નાઈટ્રિક્ષ કંપનીએ અમને નોકરી ઉપર રાખ્યા હોય કામ કર્યુ હોય અને છુટા કર્યા હોય તેવો કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવો મારી પાસે નથી.અમે કામ કરતા હતા અને છુટા થયા તે સમયમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૧ આઈ.સી.આઈ. કંપનીનો જ વહીવટ હતો. અમને છુટા કર્યાના ઘણા સમય પછી નાઈટ્રિક્ષ કંપનીએ વહીવટ લીધો હતો. આ કેસ સૌપ્રથમ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ આઈ.સી.આઈ.સામે કરેલ હતો અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નાઈટ્રિક્ષને પાછળથી જોડેલ છે. અમારા માંગણા નિવેદનમાં અમને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નાઈટ્રિક્ષે છુટા કરેલ હોય તેવુ દર્શાવેલ નથી. માંગણા નિવેદનમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નાઈટ્રિક્ષ કંપની સામે કોઈ આક્ષેપ પણ કરેલ નથી.

(૧૬.૫) આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે રજુ થયેલ મૌખીક પુરાવો જોઈએ તો, આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે **<u>આંક–૨૩</u>** થી સોગંદ ઉપર જુબાની રજુ કરેલ છે જે તેઓના જવાબ મુજબની છે. જેથી પુનરાવર્તન ના થાય તેથી અત્રે રજુ કરેલ નથી. જયારે આ સાહેદની આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે **ઉલટતપાસ કરેલ છે કે જેમાં તેઓએ સ્વીકારેલ છે કે,** હું પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ આઈ.સી.આઈ. સંસ્થામાં કોન્ટ્રકટર તરીકે જોડાયા હતા. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ આઈ.સી.આઈ. સંસ્થામાં સને–૧૯૯૯–૨૦૦૦ દરમ્યાન કોન્ટ્રાકટર તરીકે કામગીરી કરેલ હતી. મેં કોન્ટ્રાકટરની કામગીરી માટે લાયસન્સ મેળવેલ હતું. જે લાયસન્સની ખરી નકલ આ કામે **<u>નિ. ૧૪/૧</u>** થી રજુ કરેલ છે. આ લાયસન્સ ૧૦૦ કામદારો માટે મેળવેલ હતું. આ લાયસન્સ લોડીંગ – અન લોડીંગ અને શીફટીંગ માટેનું હતું. મારા ધ્વારા રોકાયેલ કામદારો હોય પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ આઈ.સી.આઈ. કંપનીના કામદારો ગણવા અને તેનો પગાર ચુકવવા

જોઈએ તેવી માંગણીના અનુસંધાને સને–૨૦૦૦ માં હડતાળ પાડેલ હતી. આ કામદારો નાનુભાઈ પટેલના યુનિયનના સભ્ય બનેલ હતા. આ માંગણીઓ કામદારોએ યુનિયન મારફત સમાધાન અધિકારી સમક્ષ ઉપસ્થિત કરેલ હતી.આ પરિસ્થિતિના અનુસંધાને સમાધાન અધિકારીએ મને નોટીસ કાઢીને બોલાવેલ હતા. સમાધાન અધિકારી સામે હું હાજર થયેલો તે સમયે નાનુભાઈ પટેલ તથા કેટલા કામદારો હાજર હતા.અને તેમની સાથે અન્ય મીટીંગો કરેલ હતી. મને **નિ. ૧૪/૧** બતાવવામાં આવે છે તે જોઈને કહું છું કે,આ સમાધાન કરાર થયેલ છે જે કરાર સમાધાન અધિકારીએ રેકર્ડ કરેલ હતું. જે ના પાન નં.પ ઉપર મારી તથા નાનુભાઈ પટેલની તથા પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ આઈ.સી.આઈ. તરફે નિપાલકર સાહેબ તથા શરદ ત્રિપાઠી તથા અન્ય સાક્ષીઓની સહીઓ છે જે હું ઓળખી બતાવું છું.જેમાં સમાધાન અધિકારીશ્રીએ સમાધાન રેકર્ડ કર્યા અંગેની તેમની સહી પણ છે.આ સમાધાનમાં સમાધાન અધિકારીશ્રીએ દરમ્યાનગીરી કરીને કામદારોને વળતર અપાવેલ હતું. હું આ વળતર ચુકવવા તૈયાર હતો.આ સમાધાન મુજબ મોટા ભાગના કામદારોએ નાણા સ્વીકારી લીધેલ હોય તે સિવાયના કામદારોએ આ કેસ કરેલ છે. જો કામદારો આજે પણ નાણાં સ્વીકારવા તૈયાર હોય તો હું ચુકવવા તૈયાર છું. સને – ૨૦૦૦ પછી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ આઈ.સી. આઈ. સંસ્થા સાથેનો કરાર ચાલુ નથી. સને – ૨૦૦૦ સાલ માં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નાઈટ્રીકસ કંપની અસ્તિવમાં ન હતી. હાલના તબકકે **નિ. ૧૪/૧** ને આંક પાડવા માટે અરજ કરતાં **નિ. ૧૪/૧** ને રજુ દાખલ **આંક – ૨૪** આપવામાં આવે છે.

જયારે આ સાહેદની આ કામના બીજા પક્ષકાર તરફે **ઉલટતપાસ કરેલ છે કે જેમાં તેઓએ સ્વીકારેલ છે કે,** પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૦૨ નું સરનામું સોગંદનામામાં જણાવેલ તે છે. આ મારા રહેઠાણનું સરનામું છે. મારી પાસે ફેકટરી એકટ હેઠળનું લાયસન્સ નથી. મારી પાસે ગુમાસ્તા ધારા હેઠળનું લાયસન્સ છે. જે લાયસન્સ શોધીને મળેતો રજુ કરીશ.બીજા પક્ષકાર પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૦૧ આઈ.સી.આઈ. કંપનીના પ્રીમાઈશીસના અંદર કામ કરતો હતો. મને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ આઈ.સી.આઈ. કંપનીમાં અઠવાડીયામાં એક–બે વાર જવાનું થતું હતું. આ કામદારો લોડીંગ – અન લોડીંગના કામમાં હતા. કામદારો લોડીંગ – અન લોડીંગના કામમાં હતા તેવું દર્શાવતો કોઈ પુરાવો મારી પાસે નથી. હું પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નો પ્રોપરાઈટર છું. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નો પ્રોપરાઈટર છું તેવું દર્શાવતો કોઈ પુરાવો મારી પાસે નથી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તથા ૨ વચ્ચેનો કોઈ કરાર આ કામે રજુ કરેલ નથી.પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નું બેંક એકાઉન્ટ એચ.ડી.એફ.સી. તિથલ બ્રાન્ચમાં છે.જે બેંક એકાઉન્ટ હાલમાં ચાલું છે. મેં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ આઈ.સી.આઈ. કંપનીને બીલ આપેલા હોય અથવા કંપનીએ પેમેન્ટ કરેલ હોય

તેવો કોઈ પુરાવો આ કામે રજુ કરેલ નથી.પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના નામથી કોઈ લોડીંગ–અન લોડીંગ વાહન ખરીદ કે વેચાણ કરેલ હોય તેવો કોઈ પુરાવો આ કામે રજુ કરેલ નથી. સને–૨૦૦૦ ની સાલમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપની સિવાય આશા નાઈટ્રો સેલ્યુલોઝમાં ચાલતો હતો. તે બાબતનો કોઈ પુરાવો આ કામે રજુ કરેલ નથી. મને એ વાત યાદ નથી કે, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપની સાથે અમારો કોન્ટ્રાકટ કઈ તારીખથી કઈ તારીખ સુધીનો હતો. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપનીમાં અમારો કોન્ટ્રાકટ પુર્ણ થયા પછી પણ કંપનીમાં જવાનું થતું હતું. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપની સાથેનો કોન્ટ્રાકટ મારી પાસે માણસો ન હોવાથી મેં બંધ કરેલ હતો. મારો કોન્ટ્રાકટ પુર્ણ થયા બાદ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૧ કંપનીમાં કયા કામદાર કામ કરે તેની મને ખબર નથી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપનીએ કામદારને છુટો કર્યા બાદ કામદાર કયાં કામ કરતો હતો તેની મને ખબર નથી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપની પાસે કોન્ટ્રાકટ બાબતની વેલીડ રજીસ્ટ્રેશન છે કે નહી તે મને ખબર ન હતી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ હાલમાં ચાલું છે. ઘણી કંપનીઓમાં અમારા કોન્ટ્રાકટ છે. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપની અમોને ચેકથી પેમેન્ટ કરતા હતા. હું આ પેમેન્ટનો પુરાવો રજુ કરી શકું છું.તા.૭/૦૧/૨૦૦૨ ના રોજ મારો કોન્ટ્રાકટ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપની સાથે ચાલતો ન હતો.

(૧૬.૬) વધુમાં આ કામે **<u>આંક–૧૩</u>** થી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તરફે પ્રાથમિક મુદાની અરજી રજુ કરેલી છે જેમાં એવો પ્રાથમિક મુદો ઉભો કરેલ છે કે, આ કામના બીજા પક્ષકાર તથા સાથી કામદારોએ ભેગા મળી વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘના શ્રી નાનુભાઈ પટેલ ધ્વારા પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થાના કામદાર તરીકે ગણવા આઈ.ડી.કેસ નં.૪૯/૨૦૦૦ થી મદદનીશ મજુર કમિશ્નર અને સમાધાન અધિકારીશ્રી સમક્ષ ઉપસ્થિત કરેલ હતો અને તે મુજબ ઔદ્યોગિક વિવાદ ધારાની કલમ – ૧૨ (૩) સાથે કલમ –૧૮ (૩) અને ગુજરાત નિયમો ૧૯૬૬ ના નિયમ –૬૨ અન્વયેનું સંપુર્ણ અને આખરી સામાધાન તા.૦૭/૦૧/૨૦૦૨ ના રોજ યોજવા સામેલ હતુ. જેથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ થી ૩ સામે કાયદેસર રીતે ચાલી શકે તેમ ન હોય રદ થવા અરજી રજુ કરેલ છે. સદર અરજી જે તે વખતે મારી અગાઉના પ્રિસાઈડીંગ અધિકારીશ્રીએ સદર અરજી નીચે હુકમ કરેલ અને કેસના આખરી સુનાવણીના તબકકે ન્યાય નિર્ણય કરવાની શરતે ફેંસલ કરેલ. **આ બાબતે આગળ હુકમમાં ચર્ચા કરેલ છે.**

(૧૬.૭) આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે ચાલુ પુરાવા તબકકે **<u>આંક–૨૫</u>** થી અરજી આપેલ છે. જેમાં મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી વલસાડી, તા.૨૪/૧૧/૨૦૦૩ રોજ સદર રેફરન્સ ન્યાય નિર્ણય માટે રીફર કરવામાં આવેલ છે જે રેફરન્સના હુકમમાં શ્રી કે.એમ.પરમારની સહી કરવામાં આવેલ છે. પરંતુ શ્રી કે.એમ.પરમારે રેફરન્સનો હુકમ કર્યા તારીખે મદદનીશ શ્રમ

આયુકત, વલસાડ તરીકે ફરજ બજાવતા ન હતા અને તેમની બદલી તા.૧/૧૧/૨૦૦૩ ના રોજ ભરૂચ ખાતે થઈ ગયેલ હતી. જેથી તા.૨૪/૧૧/૨૦૦૩ ના રોજ શ્રી કે.એમ.પરમારનો રેફરન્સ કરવાનો કાયદેસરનો હકક કે અધિકાર ન હતો. અને તેમના ધ્વારા કરવામાં આવેલ રેફરન્સ બીન અધિકૃત, વાઈડ અને ઈન કોમ્પીટન્ટ હોય તે બાબતે પ્રાથમિક મુદો ઘડવાની અરજી રજુ કરેલી. સદર અરજી જે તે વખતે મારી અગાઉના પ્રિસાઈડીંગ અધિકારીશ્રીએ સદર અરજી નીચે અંશતઃ મંજુર કરી અને કેસના આખરી સુનાવણીના તબકકે ન્યાય નિર્ણય કરવાની શરતે કેંસલ કરેલ. **આ બાબતે આગળ હુકમમાં ચર્ચા કરેલ છે.**

(૧૬.૮) આમ, સદર કામે રજુ થયેલ મૌખિક તેમજ લેખિત પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરવામાં આવે તો , આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે **આંક–૨૫** ની અરજી જે તે વખતે આપેલી જે અરજી અંશતઃ મંજુર કરવામાં આવેલી. આ હુકમ વિરૂધ્ધ નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં **સ્પેશીયલ સીવીલ એપ્લીકેશન નં. ૧૬૩૫૧/૨૦૨૨** થી દાખલ થયેલ અને તેમાં તારણો સહિત તેઓની પીટીશન ડીસ્પોઝ કરવામાં આવેલી. વધુમાં આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ તરફે **આંક–૨૫** ના સમર્થનમાં એનેક્ષ્ચર–બી અને એનેક્ષ્ચર–સી થી રજુ કરેલા કાગળો કે જે બાબતે આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૩ નાઓ મદદનીશ શ્રમ અધિકારીની કચેરી ના કોઈ સાહેદને ત્યારબાદ તપાસેલ નથી.વધુમાં આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ અને ૩ નાઓએ પ્રાથમિક મુદો **આંક–૨૫** માં ઉભો કરેલ છે તે બાબતે તેઓને જરૂરી સાક્ષી પુરાવા રજુ કરવા માટે પરવાનગી આપવામાં આવેલી છે. તેમ છતાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ અને ૩ ધ્વારા આ પ્રાથમિક મુદાની હકીકતોને પુરવાર કરવા માટે તેમજ એનેક્ષ્ચર– બી અને સી ને પુરવાર કરવા માટે કોઈ સાક્ષીને તપાસેલ નથી.જયારે તેઓને નામદાર કોર્ટ ધ્વારા **આંક–૨૫** ની અરજીમાં જે અવલોકન કરી તેમની અરજી અંશતઃ મંજુર કરેલ છે પરંતુ તે પ્રમાણે આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ અને ૩ તરફે તે બાબતે કોઈ સાક્ષી તપાસેલ નથી.

(૧૭) આ કામે મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી વલસાડ સમક્ષની ફરીયાદ વંચાણે લેવામાં આવે તો તે ફરીયાદ વ્યકિતગત ફરીયાદ આપેલી છે. જે તે વખતે મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી વલસાડ સમક્ષ જે કાર્યવાહી ચાલુ છે તે કાર્યવાહીમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફે **તા.૨૪/૦૯/૨૦૦૨**નો જવાબ રજુ થયેલો છે અને તેની સાથે **આઈ.ડી.કેસ નં.૫૦/૨૦૦૦** સમાધાન કાર્યવાહીમાં સમાધાન અધિકારી રૂબરૂમાં ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ–૧૯૪૮ ની કલમ – ૧૨ (૩) સાથે વાંચતા કલમ – ૧૮ (૩) અન્વયેનું ઔદ્યોગિક તકરાર (ગુજરાત) નિયમો – ૧૯૬૬ ના નિયમ – ૬૨ મુજબનું સમાધાન ખત રજુ થયેલુ છે. વધુમાં તેની સાથે

તા.૨૨/૧૦/૨૦૦૨ થી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાઓએ જવાબ રજુ કરેલો છે ને ઘ્યાનમાં લેવામાં આવે તો આ કામના બીજા પક્ષકાર કામદારનાઓ વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘના સભ્યો હતા. તેમજ બીજા પક્ષકાર વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘે **તા.૩૧/૦૭/૨૦૦૦** ના પત્ર થી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧, ૨ ના સમક્ષ પરિશિષ્ટ–અ મુજબની માંગણીઓ મુકી હતી. અને તેમાં સમાધાન શકય ન થતા બીજા પક્ષકારોએ **તા.૦૭/૦૯/૨૦૦૦** ના પત્ર થી સમાધાન અધિકારીશ્રી વલસાડને દરમ્યાનગીરી કરવા વિનંતી કરેલી હતી અને પરિશિષ્ટ– અ મુજબની માંગણીઓ બાબતે **તા.૦૭/૦૩/૨૦૦૧ થી તા.૦૭/૦૧/૨૦૦૨** સુધી ચર્ચા ચાલી હતી. જેથી બંને પક્ષકારો વચ્ચે શરતો આધિન સુખદ અને વ્યાજબી સમાધાન થયેલ અને તેમાં સમાધાનની શરતો નકકી થયેલી. અને તે સમાધાન મુજબ બાકીની માંગણીનો નિરર્થક બની જાય છે એવું નકકી થયેલું અને તે ડીમાન્ડની માંગણીઓ સદરહું સમાધાનથી જતી કરેલ છે એટલે કે વેવ કરેલ છે. વધુમાં એવું પણ નકકી થયેલું સદરહું સમાધાનથી જે કોઈ તકરાર ઉપસ્થિત કરાવેલું હોય તે રેફરન્સ કેસ, અરજી, કલેઈમ, વસુલાત અરજી, ફરીયાદ કે દાવા દાખલ કરેલા હોય તો તે તમામ પાછા ખેંચી લીધા છે. ઔપચારિક જાહેરાત કરી સહકાર આપવો. વધુમાં ભવિષ્યમાં પણ તેવા કોઈ કેસ, કલેઈમ કે ફરીયાદ વિગેરે કોઈ અધિકારી કે કોર્ટ સમક્ષ નીકળી આવે તો તે તમામ આ સમાધાનથી રદ થયેલ ગણવાનું છે. અને તે બાબતે સદરહું કરાર અન્વયે જે કોઈ કામદારો નાણા મેળવવા હકકદાર છે તે તમામના નામો આ કરારની સાથે અનુસુચિત – બ માં જણાવવામાં આવે છે. આમ, આ રેફરન્સ રીફર થઈને આવેલ તે પહેલાની સ્થિતી હતી.

(૧૭.૧) જયારે આ કામના બીજા પક્ષકારે વ્યકિતગત રીતે મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી વલસાડ સમક્ષ **તા.૧૨/૦૭/૨૦૦૨** ના રોજ ફરીયાદ કરેલ હતી અને તેમાં મૌખિક હુકમથી **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજ છુટા કરવાનો હુકમ કરેલ છે તે મતલબની ફરીયાદ આપેલ છે. વધુમાં આ કામે **<u>આંક–૦૩</u>** થી બીજા પક્ષકાર તરફે માંગણાનું નિવેદન રજુ થયેલું છે તેની હકીકતો જોતાં **પેરા–૪ માં** એવી હકીકત જણાવેલી છે કે, બીજા કામદાર અને અન્ય સાથી કામદારોને સંસ્થા કાનુની હકો તેમજ લાભો આપતી ન હતી. જેથી મજુર સંગઠન ઉભુ કરી **''વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘ''** યુનિયનમાં જોડાયા તેની જાણ પ્રથમ પક્ષકારને થતા જ અમો કામદારોનું યુનિયન તોડવાના એકમાત્ર બદૃ ઈરાદાથી કિન્નાખોરી વર્તન શરૂ કરી દીધેલું. જેથી **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજથી મૌખિક હુકમથી છુટા કરેલ છે. વધુમાં પેરા–૫ માં એવું જણાવેલુ છે કે, અમો કામદારો તેમજ અમારા યુનિયને મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી ની સમક્ષ ફરીયાદ કરેલ જેથી અમો બીજા પક્ષકાર કામદારના યુનિયને તેમજ પ્રથમ પક્ષકારે મળી સમાધાન કરેલુ જે સમાધાન અમો કામદારોની ઈચ્છા વિરૂઘ્ધ કરવામાં આવેલ. જે અમો

કામદારોને માન્ય ન હતી અને અમારા યુનિયનથી અમો કામદારોને કોઈ સારો રીસ્પોન્સ મળેલ નથી.જેથી તમામ કામદારો પોતાની સ્વૈચ્છાએ અમારા અગાઉના યુનિયનમાંથી **તા.૦૨/૦૨/૨૦૦૨** ના રોજ સામુહીક રાજીનામુ આપી **તા.૦૭/૦૨/૨૦૦૨** ના રોજ **''ગુજરાત રાજય કામદાર સેના** '' યુનિયનમાં જોડાય તેના સભ્યો થયેલા.

(૧૭.૨) આમ, રેકર્ડ ઉપર આવેલ પુરાવો તેમજ પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૨ તરફે રજુ કરેલ ચુકાદાઓમાં જે સિધ્ધાંત પ્રસ્થાપિત કરેલ છે તેમજ ચુકાદાઓ રજુ કરેલ છે તે જોવામાં આવે તો...

(1) (1989) 3 (S.C.) Ratan Lal Adukia & Anr V/S Union Of India.

Para-17. It is true that where a statute does not itself bring into being a new right not a pre-existing right and also provides a remedy therefore so however that the right and the remedy cannot be said to have been brought into existence for the first time uno-flatu, such a remedy would not generally be held to be exclusive but only an additional and concurrent one, along with the pre-existing remedies, unless there are express indications to the contrary in the statute itself.

Para-21. After a consideration of the matter, we are inclined to the view that the reasoning of and the conclusion reached by the Full Bench of the Calcutta High Court that the new Section 80 is a selfcontained provision are sound and re- quire to be preferred to the view expressed by the Assam and the Madras High Courts. The view of the Full-Bench is to be preferred having regard to the weight and preponderance of the relevant interpretatory criteria. No appeal, in our opinion, could be made to Section 21A of the State Amendment to the Small Cause Courts Act either, in as much as, that provision cannot be understood to have been intended to cover a situation of the present type. It does not exclude a special law applicable to and governing a distinct class of subject matter intended to be covered by that special law.

(2) 2015 II CLR 945 (S.C.) Zuari Cement Ltd V/S Regional Director, E.S.I Corp.& Ors.

Para-11 While disposing the writ petitions, of course, the High Court directed the appellant to approach the ESI Court constituted under Section 74 of the Act for the relief which the appellant had claimed in the writ petitions. Notably, both the appellant as well as the ESI Corporation did not challenge the order of the High Court but subjected themselves to the jurisdiction of the ESI Court. In our view, neither the order of the High Court nor the act of Corporation subjecting itself to the jurisdiction of ESI Court would confer jurisdiction upon ESI Court to determine the question of exemption from the operation of the Act. By consent, parties cannot agree to vest

jurisdiction in the Court to try the dispute when the Court does not have the jurisdiction.

(3) 1998 LLR 240, (S.C.) P. Virudhachalam & Ors V/S The Management Of Lotus Mills & Anr

Para- 7. DISCUSSION ON THE POINT FOR CONSIDERATION :

The aforesaid relevant provision of the Act, therefore, leave no room for doubt that once a written settlement is arrived at during the conciliation proceedings such settlement under Section 12 (3) has a binding effect not only on the signatories to the settlement but also on all parties to the industrial dispute which would cover the entire body of workmen, not only existing workmen but also future workmen. Such a settlement during conciliation proceedings has the same legal effect as an award of Labour Court, or Tribunal or National Tribunal or an Arbitration award, They all stand on part. It is easy to visualise that settlement contemplated by Section 12 (3) necessarily means a written settlement which would be based on a written agreement where signatories to such settlement sign the agreement. Therefore, settlement under Section 12 (3) during conciliation proceedings and all other settlements contemplated by Section 2 (p) outside conciliation proceedings must be based on written agreements. Written agreements would become settlements contemplated by Section 2 (p) read with section 12 (3) of the Act when arrived at during conciliation proceedings or even outside conciliation proceedings. Thus, written agreements would become settlements after relevant procedural provisions for arriving at such settlements are followed. Thus, all settlements necessarily are based on written agreements between the parties. It is impossible to accept the submissions of learned counsel for the appellants that settlements between the parties are different from agreements between the parties. It is trite to observe that all settlements must be based on written agreements and such written agreements get embeded in settlements. But all agreements may not necessarily be settlements till the aforesaid procedure giving the status of such settlements gets followed. In other words, under the scheme of the Act, all settlements are necessarily to be treated as binding agreements between the parties but all agreements may not be settlements so as to have binding effect as provided under Section 18 (1) or (3) if the necessary procedure for giving them such status is not followed in given cases. On the aforesaid scheme of the Act, therefore, it must be held that the settlement arrived Respondent No.1 - Management on the one hand and the four out of 5 unions of workmen on the other, had a binding effect under Section 18 (3) of the Act not only on the members of the signatory unions but also on the remaining workmen who were represented by the fifth union which, though having

taken part in conciliation proceedings, refused to sign the settlement. It is axiomatic that if such settlement arrived at during the conciliation proceedings is binding to even future workmen as laid down by Section 18 (3) (d), it would ipso facto bind all the existing workmen who are all parties to the industrial dispute and who may not be members of union that are signatories to such settlement 12(3) of the Act.

(4) 2006 I CLR 938 (BOM. H.C.) Indian Airlines Ltd. V/S Prakash R. Parab on 23 August, 2005

Para-6. We then come to the second issue as to whether the Industrial Tribunal could have once again decided the issue as to whether failure to sign the charge-sheet vitiated the enquiry, when the very same issue was before the very same Tribunal in proceedings under Section 33(2)(b) between the same parties. In other words as the proceedings were between the same parties and the issue was the very same issue. It cannot be contended, nor has it been contended that findings on the fairness of an enquiry in proceedings for approval are summary in nature and the findings recorded cannot be considered when the matter comes up by way of a reference. When we say this we must consider the tests to be applied while granting permission. Insofar as the fairness of the enquiry is concerned the test would be the same in both a reference under Section 10 and an application under Section 33(2)(b). Whilst granting permission in an application under Section 33(2)(b) the Court must examine whether the enquiry is fair. (See Punjab National Bank v. Their Workmen (1959) 2 LLJ 666. See also Bharat Iron Works v. Bhagubhai Balubhai Patel and Ors. 1976 Lab.I.C. 4). In the instant case, as may be noted from the order of the National Industrial Tribunal, in the approval application the very same question was formulated in para 5. The learned Tribunal, in my opinion, correctly applied the test, whether the workman had suffered any prejudice. After considering the various dates of the charge-sheet, the copy of the charge-sheet, the questions addressed to the workman at the inquiry and to the other material, the learned Tribunal came to the conclusion that the enquiry is not vitiated. In my opinion, therefore, the issue of fairness of the enquiry which arose in the reference was also in issue before the National Tribunal in the application under Section 33(2)(b). The law as settled is that an enquiry if not conducted in compliance with the provisions of the standing orders and other rules applicable and in violation of the principles of natural justice and fair play, the enquiry would stand vitiated. Therefore, the National Tribunal while considering the application for approval has to apply the same test which the National Tribunal has to consider on a reference made to it and while answering the pending issue, whether the enquiry conducted was fair and proper. That being the case it can safely be said that it was not open or within the

jurisdiction of the Tribunal to once again answer the same issue as it would be bound by the principle of issue estoppel. The principle of estoppel would require that the party against whom the issue is answered by a competent forum would be estopped in raising the same issue which was raised in the earlier proceedings between the same parties and dealing with the same issue. The second contention therefore also will have to be held in favour of the petitioner by holding that it was not within the jurisdiction of the Industrial Tribunal to once again answer the very same issue.

(5) 2008 LLR 810 (BOM. H.C.) Maharashtra State Road Transport Corporation, Bombay V/S Prakash Tulshiram Pardeshi

Para-4. The charges against the Respondent were of a serious nature and character. A disciplinary enquiry was convened to enquire into the allegation that the respondent while discharging his duties as conductor had collected the fare fromtwo passengers on the bus, but to ehom tickets had not been issued.the money bag of the respondentalso showed an excess fare collection. The charge against the respondent was ,therefore thet he has misappropriated the funds of the corporation and had been guilty of a derelicition of duties by not issing tickets to passengers for the journey.Such an act of misconduct having been found to be duly established had to be taken seriously both by the disciplinary authority and by the Labour court. Upon holding the charge to be established, the respondent was dismissed from service. The first appellate Authority, as matter of fact ,came to the conclusion that the charge was established,that it was of a serious nature and that the service record of the respondent was not satisfacory and he was penalised in the past under the service rules.The final order of the appllate authority was inclined to dismiss the appellant from service.However ,it was the respondent who had stated that he would not commit such a mistake in the future and it was on his request that the Appellate Authority eventually decided to make a fresh offer of appoinment so as to enable the Respondent to have some opportunity to improve upon himself . The respondent acepted the order of the Appellate Authority and joined service with effect from 10th December,1994.Once that was done nd having tkenthe benefit of the order,it was clearly not open to the Respondent to turn back and complin of an unfairlabour practice. The Respondent is clearly estopped from doing so. The principle of estoppel must apply in such a case and the Labour Court ought to have rejected the complaint on this ground alone.Counsel appearing on behalf of the petitioner urged that power of the Appellate Authority are wide enough to include an offer of the fresh appoinment to the workman. For the purposes of these proceeding, it is not necessary for the court to

enter any final judgment on whether the Appellate Authority in the cource of miodifying the order of dismissal can pass an order of fresh appoinment. But in the facts of the present case,it needs emphasis that the order of the Appellate Authority properly costrued, was duly accepted by the Respondent. If the respondent believed tht the Appellate Authority had no authority to impose such a direction upon him,he could have challenged the order in its entirely. Having taken the benefit of the order, the Respondent was estopped from challenging the order by which he was given fresh appointment . The Appellate Authority while justifying its own finding, confirmed the order of dismissal. The Respondent was, however ,offered re-employment on humanitarian grounds, particularly in the ligh of the fact that he accepted his mistake and stated that he would not commit such a mistake in future. The interference of the Labour Court in the proceedings,was therefore ,clearly not warranted.The principal that estoppel must apply in a situation such as this is cosistent with the judgment of the Supreme Court in the State of Punjab V. Krishan Niwas,1997 1 CLR 855. The same view has been taken by the Division Bench of the Gujarat High Court in Union of India v. N.M.Dhobi,2006 I CLR 587.

(6) M/S Ariane Orgachem Pvt.Ltd V/S Wyeth Employees Union & Ors, 2016 II CLR 476 on 29 April, 2015

Para-24 Further, there are serious allegations made against the appellant-Company by the workmen regarding the alleged coercion, undue influence and force used on them for obtaining their signatures on blank papers, which needs to be examined very carefully by the Industrial Tribunal after recording evidence from both the parties. Prima facie, the absence of documentary evidence produced by the appellant-Company to show that the VRS was framed by it and converting the signatures of the concerned workmen obtained on the blank papers amounts to forced termination of the services of the concerned workmen which is a disputed question of fact which requires adjudication by the competent Industrial Tribunal and therefore, the demand regarding the alleged termination of the concerned workmen is required to be referred to the Industrial Tribunal by the State Government. The non consideration of this aspect of the matter in the order dated 14.08.2006 passed by the Deputy Labour Commissioner highlighting only the factual aspect pleaded by the appellant-Company unilaterally and not referring to the facts pleaded on behalf of the concerned workmen by the first respondent-Union is once again totally marred by non application of mind on the part of the Deputy Commissioner of Labour, apart from the fact that the Deputy Labour Commissioner has no competency to exercise his power under the provisions of

Section 10(1)(d) of the Act, either to make reference or to refuse to make reference to the Industrial Tribunal. On the above grounds also, the impugned judgment and order of the High Court is not required to be interfered with by this Court in these appeals. Reliance has been placed upon the decision of this Court by the learned senior counsel on behalf of the first respondent-Union in the case of National Insurance Co. Ltd. v. Boghara Polyfab Pvt. Ltd.[13], wherein this Court has held thus:

(7) 2015 LLR 188 (P&H) Sanjeev Kumar V/S Presiding Officer, Industrial Tribunal, Bathinda ... on 16 December, 2014

Para-3. The Tribunal has returned a finding by noticing muster roll, Exhibit M1, produced on record as regards the workman having served only for 16 days i.e. from 15.4.1997 to 30.4.1997. It has further been observed by the Tribunal that the workman had failed to produce any documentary evidence as regards having worked for 240 days in the preceding 12 calender months taken from the date of termination and as such, held that he was not entitled to the protection under Section 25 of the Industrial Disputes Act, 1947 (for short 'the Act').

Para-5. On a specific query put to the learned counsel that apart from the deposition of the workman himself as also his affidavit placed on record before the Tribunal, was any other evidence produced to demonstrate as regards daily wage service having been rendered for a period of 240 days in the last calender year, it stands conceded that no such evidence had been adduced. Mr.Ghuman would even admit that the documents now placed on record and appended at Annexures P5 to P9 were not a part of the record before the Tribunal. Learned counsel has further conceded that no application had been moved on behalf of the workman before the Tribunal to call upon the employer to produce the relevant record in the nature of muster rolls, salary slip, attendance register etc. Learned counsel, however, would join issue and would contend that the burden of proving that the workman has not worked for 240 days is on the employer. It is further contended that since the employer possesses the best evidence, as such, notwithstanding the fact that an application had not been moved on behalf of the workman and the employer having not called upon to produce the relevant record, still the onus of proving the length of service of 240 days in the calender year preceding date of termination would not shift upon the workman. Towards such submission, reliance has been placed on a Division Bench judgment of this Court in Bal Kishan v. Presiding Officer, Labour Court, Panipat, 1996(3) SCT 548.

(8) Mohd. Ali V/S The State Of Himachal Pradesh, (S.C.) on 16 April, 2018

Para-8. At this juncture, in order to appreciate the matter in controversy it is necessary to reproduce relevant portion of Section 25F and Section 25B of the Act which are as follows:

"**25F. Conditions precedent to retrenchment of workmen.** —No workman employed in any industry who has been in continuous service for not less than one year under an employer shall be retrenched by that employer until—

(a) the workman has been given one month's notice in writing indicating the reasons for retrenchment and the period of notice has expired, or the workman has been paid in lieu of such notice, wages for the period of the notice; *****

(b) the workman has been paid, at the time of retrenchment, compensation which shall be equivalent to fifteen days' average pay for every completed year of continuous service or any part thereof in excess of six months; and

(c) notice in the prescribed manner is served on the appropriate Government or such authority as may be specified by the appropriate Government by notification in the Official Gazette.

25B. Definition of continuous service.- For the purposes of this Chapter,-

(1) a workman shall be said to be in continuous service for a period if he is, for that period, in uninterrupted service, including service which may be interrupted on account of sickness or authorised leave or an accident or a strike which is not illegal, or a lock- out or a cessation of work which is not due to any fault on the part of the workman; (2) where a workman is not in continuous service within the meaning of clause (1) for a period of one year or six months, he shall be deemed to be in continuous service under an employer-

(a) for a period of one year, if the workman, during a period of twelve calendar months preceding the date with reference to which calculation is to be made, has actually worked under the employer for not less than-

(i) one hundred and ninety days in the case of a workman employed below ground in a mine; and

(ii) two hundred and forty days, in any other case;

(b) for a period of six months, if the workman, during a period of six calendar months preceding the date with reference to which calculation is to be made, has actually worked under the employer for not less than--

(i) ninety- five days, in the case of a workman employed below ground in a mine; and

(ii) one hundred and twenty days, in any other case. Explanation.- For the purposes of clause (2), the number of days on which a workman has actually worked under an employer shall include the days on which-

(i) he has been laid-off under an agreement or as permitted by standing orders made under the Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946 (20 of 1946), or under this Act or under any other law applicable to the industrial establishment;

(ii) he has been on leave with full wages, earned in the previous years;

(iii) he has been absent due to temporary disablement caused by accident arising out of and in the course of his employment; and

(iv) in the case of a female, she has been on maternity leave; so, however, that the total period of such maternity leave does not exceed twelve weeks."

Para-12. Further, it is an admitted position that though the appellant worked as such till 1991 under different work/schemes i.e. Rabi and Kharif and completed 240 days in a calendar year only during the years 1980, 1981, 1982 and 1986 to 1989 but he worked only for 195 days in the year 1990 and 19.5 days in the immediate preceding year of his dismissal which is below the required 240 days of working in the period of 12 calendar months preceding the date of dismissal, therefore, he is not entitled to take the benefits of the provisions of Section 25F of the Act and Division Bench of the High Court was right in dismissing the appeal of the present appellant.

(૧૭.૩) આમ, રેકર્ડ ઉપર આવેલ પુરાવો તેમજ પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૩ તરફે રજુ કરેલ ચુકાદાઓમાં જે સિધ્ધાંત પ્રસ્થાપિત કરેલ છે તેમજ ચુકાદાઓ રજુ કરેલ છે તે જોવામાં આવે તો...

(1) 1979 LAB. I.C. 827 (S.C.) (M.P.) Pottery Mazdoor Panchayat vs The Perfect Pottery Co. Ltd. & Anr on 19 October, 1978

Para-15. The appellant's counsel also drew our attention to the definition of 'closure' in section 2(8) of the State Act according to which 'closure' (1) [1963] 3 S.C.R. 540, 548 to the extent material, means the closing of any place or part of a place of employment or the total or partial suspension of work by an employer or the total or partial refusal by an employer to continue to employ persons employed by him whether such closing, suspension or refusal is or is not in consequence of an industrial dispute. It may perhaps be that the concept of 'closure' in the State Act is wider than what is commonly understood by that expression but we do not appreciate how the circumstance that even a partial closure of a business is closure within the meaning of the State Act can assist the appellant in its contention that

under the terms of the present references, the Tribunals were entitled to enter into the question as to the fact of the closure. In this connection the provisions of section 82 of the state Act, to which Mr. Tarkunde appearing on behalf of the respondent drew our attention, are very significant. That section provides that the State Government may make a reference to a Labour Court or the Industrial Court for a declaration whether any proposed strike, lock- out, closure or stoppage will be illegal. If ever it was the case of the appellant that there was in fact no closure and there was really an illegal lock-out, the reference would have been asked for and made not under section 51 under which it was made, but under section 82.

Para-16. We are, therefore, of the view that the High Court was right in coming to the conclusion that the two Tribunals had no jurisdiction to go behind the references and inquire into the question whether the closure of business, which was in fact effected" was decided upon for reasons which were proper and justifiable. The propriety of or justification for the closure of a business, in fact and truly effected, cannot raise an industrial dispute as contemplated by the State and Central Acts.

(2) 1998 (1) L.L.N. 269 (H.C. DELHI) Eagle Fashions, Delhi vs. Secretary (Labour) Government of National Capital Territory of Delhi, New Delhi and Others,

Para-5.. Having heard the learned counsel for the parties and having perused the material brought on record, we are satisfied that the terms of reference have not been properly drawn up and therefore the order of reference is vitiated.. The Full Bench decision of this Court in India Tourism Development Corporation v. Delhi Administration, 1982 LIC 1309 is an authority for the proposition that the terms of reference should clearly spell out the real dispute between the parties and if that be not so, the order of reference would be liable to be interfered with in exercise of writ jurisdiction of this Court as the Labour Court would not travel beyond the reference and decide the real question in dispute.

Para-6. When the factum of employment and termination itself were in dispute, the terms of reference could not have been so framed as to presume the employment and its termination and confining the reference merely to adjudication of illegality or unjustness thereof. We are of the opinion that the order of reference has been drawn up without application of mind and hence is vitiated.

(3) (H.C. Of Kerala) Krishnan Panicker K. vs Hindustan Machine Tools Ltd. And Ors. on 17 August, 1999

Para-16. To sum up, once this Court clearly ruled, in the presence of all the parties, including the State Government, in W. A. No. 342 of 1982, that the decision of the learned single Judge in holding that the impleading of the first respondent as a party to the proceedings is illegal, and gave a positive and clear direction to the Industrial Tribunal, Alleppey to deal with the dispute between the appellant and Shri A. C. Kunju Mohammed according to the order of reference afresh and in accordance with law, the State Government has no power or authority or jurisdiction to pass an order in terms of G.O. (Rt) No. 1486/88/LBR dated August 16, 1988 on a representation made by the appellant dated November 20, 1986, which is certainly contrary to the judgment in Writ Appeal No. 342 of 1982. As already pointed out, even assuming that the judgment in WA, No. 342 of 1982 is erroneous, unless and until the same is set aside in a manner known to law, none has the power or authority or jurisdiction to pass any order contra to that, moreso, when they were parties to the proceedings. It may also be further pointed out that the order passed by the Division Bench even if found to be contra to a subsequent ruling of the Apex Court, it is not open to the Government to consider the matter in the light of such judgment of the Supreme Court. In this view of the matter, the submission made by the learned counsel for the appellant, that in fact subsequent to the Government passing the order, namely, G. O. (Rt) No. 1486/88 LBR dated August 16, 1988 the Apex Court has ruled, at least in three cases K.S.K. Union (Regd.) v. Union of India, AIR. 1988 SC 1965 M.M.R. Khan v. Union of India,(1995-III-LLJ(Suppl)-166) (SC) and Parimal Chandra Raha v. LIC of India (1995-II-LLJ-339) (SC) that employees of canteen in an establishment managed by Committees or Employees Cooperative Societies or Contractors have to be treated as employees of the establishment from the very inception and that being the law of the land as on today there is nothing erroneous or illegal on the part of the Government in passing the said order, namely, G. O. (Rt) No. 1486/88/ LBR dated August 16, 1988, cannot be accepted. In this context, this Court would like to refer to a ruling of the Apex Court, reported in AIR 1999 SC 1796 -- Vallapally Plantations Pvt. Ltd. v. State of Kerala. Even though that was a case rendered by the Apex Court under the Kerala Land Reforms Act, the legal principle has clearly set out in paragraphs 24 and 25 which read thus at Page 1800 of AIR :

"No doubt in the present case the order that was sought to be set aside was of the Board. But the said order was passed in pursuance to the directions of the High

Court in the revision petition. In other words in substance and in effect in passing the order the Board was only complying with the direction of the High Court. To vest jurisdiction in the Board to set aside such an order will be permitting the Board to interfere with the decision of the High Court which has attained finality inter-partes.

A somewhat similar question arose before this Court in the case of Authorised Officer (Land Reforms) v. M. M. Krishnamurty Chetty, 1998 7 JT (SC) 503. In that case about 4.81 standard acres of land belonging to the respondent were declared surplus. Ultimately the matter came to the High Court. The learned Judge of the High Court set aside the order and remanded the case for fresh consideration in the light of the Judgment of the High Court in the case of Naganatha Ayyar v. Authorised Officer, 1971 84 Mad LW 69. While the matter was pending before the authorised officer the Supreme Court reversed the aforesaid judgment in the case of Authorised Officer v. S. Naganatha, AIR 1979 SC 1487. The authorised Officer decided the proceeding in the light of the judgment of the Supreme Court. The land holder went in revision before the High Court challenging the order of the Authorised Officer. A stand was taken before the High Court that the order of remand passed by the High Court directing the authorised officer to decide the dispute in respect of the ceiling area in the light of the judgment of the High Court was not challenged by the Authorised Officer before the Supreme Court and as such it had become final. In other words the Authorised Officer was bound by the order of remand passed by the High Court and it was not open to the Authorised Officer to consider the dispute in respect of the ceiling area in the light of the judgment of the Supreme Court. The High Court accepted this contention and allowed the civil revision filed by the land holder-the respondent. This Court confirming the order of the High Court observed as follows :

"The order passed by the High Court directing the Authorised Officer to examine the dispute in the light of the judgment of the High Court in the case of Naganatha Ayyar v. Authorised Officer (supra) became final although the judgment on which the grievance had to be examined itself was reversed later by this Court. We find no fault with the reasoning of the High Court. It is well settled that even orders which may not be strictly legal become final and are binding between the parties if they are not challenged before the superior Courts, in the result the appeal fails and it is dismissed."

(4) 2019 (2) LLN 582 (SC) Globe Ground India Employees Union vs Lufthansa German Airlines

Para-15. There cannot be any second opinion on the ratio decided in the aforesaid cases relied on by the learned senior counsel for the appellant. But, whenever an application is filed for impleadment of a third party, who is not a party to the reference under the Industrial Disputes Act or any other proceedings pending before the Court, what is required to be considered is whether such party is either necessary or proper party to decide the lis. It all depends on the facts of each case; the allegations made and the nature of adjudication proceedings etc. In this case it is to be noted that only the scope of reference is limited which is already discussed above. However, it is also clear from Section 10(4) of the Industrial Disputes Act, 1947 that whenever a reference is made, the Industrial Court shall confine its adjudication to the point of reference and matters incidental thereto only.

Para-16. Reverting back to the facts of the case on hand it is clear that the first respondent had a subsidiary, namely, Globe Ground Deutschland GmbH, which was holding 51% shares along with 49% shares held by the Bird Group in the second respondent company. Further, it is clear that the Bird Group had floated another company, Bird Worldwide Flight Services Ltd. to provide ground handling and ancillary services which started from the month of January, 2009. It is the allegation of the appellant's union that even after the formation of a new company, such new company is utilizing same equipment and vehicles belonging to the second respondent. It is also the allegation of the appellant that after the formation of the new company, it has retained most of the employees, except the trade union activists. The appellant workers' union does not seek employment of the alleged retrenched workers in the first respondent.

Para-17. Having regard to facts and circumstances of present case, we are of the opinion that the case law relied on by the learned senior counsel for the appellant would not render any assistance in support of the appellant's case.

Para-19. The other judgment relied on by the learned senior counsel for the respondents in the case of Kasturi vs. Iyyamperumal and others (supra), this Court again considered the test to be applied while considering the application filed under Order 1 Rule 10 of the Code of Civil Procedure, 1908. It is held that to consider the scope of application, the tests are:- (1) there must be a right to some relief against such party in respect of controversies involved in the proceedings; (2) no effective decree can be passed in its absence. Applying the aforesaid ratio

laid down in the judgment, referred in the aforesaid cases, we are of the view that the said judgment relied on supports the case of the respondents. Further, we are of the view that even in a subsidiary company which is an independent corporate entity, if any other company is holding shares, by itself is no ground to order impleadment of parent company per se. In the case at hand, it is clear that the second respondent itself is a company in which the subsidiary of the first respondent, namely, Globe Ground Deutschland GmbH, was holding 51% shares and 49% shares were held by the Bird Group. As per the case of the appellant, the Bird Group has floated another company and started handling services from the month of January, 2009 by uitlizing the same equipments and vehicles belonging to the second respondent. Further, having regard to limited scope of adjudication, to answer the reference, which is circumscribed by Section 10(4) of the Industrial Dispute Act, 1947, we are of the view that the first respondent is neither necessary nor proper party, to answer the reference by the Industrial Court. Further, we do not find any error in the order passed by the learned Single Judge or in the order of the Division Bench passed by the High Court of Delhi in the impugned judgment, so as to interfere with such reasoned and concurrent findings recorded by the courts. Thus, these civil appeals are devoid of merits and the same are accordingly dismissed, with no order as to costs.

(5) (S.C) Oshiar Prasad & Ors vs the Employers In Relation To Management Of Sudamdih Coal Washery Of M/S Bccl, Dhanbad, Jharkhand

Para-18. In Contra, learned Counsel for the respondent-BCCL supported the impugned order and contended that no case is made out by the appellants to interfere in the impugned order and hence the appeal merits dismissal.

19. Having heard the learned counsel for the parties and on perusal of the record of the case, we find no merit in the main submissions of the appellants but find substance in the alternative submission.

20. Before we examine the factual matrix of the case in hand, we consider it apposite to take note of law laid down by this Court regarding the powers of the appropriate Government in making reference under Section 10 of the Act and the jurisdiction of the Tribunal while answering the reference. Indeed it is well settled and remains no more res integra.

21. One of the questions which fell for consideration by this Court in Delhi Cloth and General Mills Co. Ltd. vs. The Workmen and Others (AIR 1967 SC 469) was that what are the powers of the appropriate Government while making a reference and the scope and jurisdiction of Industrial Tribunal under Section 10 of the Act.

22. Justice Mitter, speaking for the Bench, held as under: "(8) ......Under S. 10(1)(d) of the Act, it is open to the appropriate Government when it is of opinion that any industrial dispute exists to make an order in writing referring "the dispute or any matter appearing to be connected with, or relevant to the dispute,.....to a Tribunal for adjudication" under s. 10(4) "where in an order referring an industrial dispute to a Labour Court, Tribunal or National Tribunal under this section or in a subsequent order, the appropriate Government has specified the points of dispute for adjudication, the Labour Court or the Tribunal or the National Tribunal, as the case may be, shall confine its adjudication to those points and matters incidental thereto."

(9) From the above it therefore appears that while it is open to the appropriate Government to refer the dispute or any matter appearing to be connected therewith for adjudication, the Tribunal must confine its adjudication to the points of dispute referred and matters incidental thereto. In other words, the Tribunal is not free to enlarge the scope of the dispute referred to it but must confine its attention to the points specifically mentioned and anything which is incidental thereto. The word 'incidental' means according to Webster's New World Dictionary : "happening or likely to happen as a result of or in connection with something more important; being an incident; casual; hence, secondary or minor, but usually associated :"

"Something incidental to a dispute" must therefore mean something happening as a result of or in connection with the dispute or associated with the dispute. The dispute is the fundamental thing while something incidental thereto is an adjunct to it. Something incidental, therefore, cannot cut at the root of the main thing to which it is an adjunct to it....."

23. The same issue came up for consideration before three Judge Bench in a case reported in Pottery Mazdoor Panchayat vs. Perfect Pottery Co. Ltd. and Another, (1979) 3 SCC 762. Justice Y.V. Chandrachud - the learned Chief Justice speaking for the Court laid down the following proposition of law:

"10. Two questions were argued before the High Court: Firstly, whether the tribunals had jurisdiction to question the propriety or justification of the closure and secondly, whether they had jurisdiction to go into the question of retrenchment compensation. The High Court has held on the first question that the jurisdiction of the Tribunal in industrial disputes is limited to the points specifically referred for its adjudication and to matters incidental thereto and that the Tribunal cannot go beyond the terms of the reference made to it. On the second question the High Court has accepted the respondent's contention that the question of retrenchment compensation has to be decided under Section 33-C(2) of the Central Act.

11. Having heard a closely thought out argument made by Mr. Gupta on behalf of the appellant, we are of the opinion that the High Court is right in its view on the first question. The very terms of the references show that the point of dispute between the parties was not the fact of the closure of its business by the respondent but the propriety and justification of the respondent's decision to close down the business. That is why the references were expressed to say whether the proposed closure of the business was proper and justified. In other words, by the references, the Tribunals were not called upon by the Government to adjudicate upon the question as to whether there was in fact a closure of business or whether under the pretence of closing the business the workers were locked out by the management. The references [pic]being limited to the narrow question as to whether the closure was proper and justified, the Tribunals by the very terms of the references, had no jurisdiction to go behind the fact of closure and inquire into the question whether the business was in fact closed down by the management."

24. The abovesaid principle of law has been consistently reiterated in M/s Firestone Tyre & Rubber Co. of India (P) Ltd. vs. The Workmen Empoloyed, represented by Firestone Tyre employees' Union AIR 1981 SC 1626, National Engineering Industries Ltd. vs. State of Rajasthan & Ors., (2000) 1 SCC 371, Mukand Ltd. vs. Mukand Staff & Officers' Association, (2004) 10 SCC 460 and State Bank of Bikaner & Jaipur vs. Om Prakash Sharma, (2006) 5 SCC 123.

25. It is thus clear that the appropriate Government is empowered to make a reference under Section 10 of the Act only when "Industrial dispute exists" or "is apprehended between the parties". Similarly, it is also clear that the Tribunal while answering the reference has to confine its inquiry to the question(s) referred and has no jurisdiction to travel beyond the question(s) or/and the terms of the

reference while answering the reference. A fortiori, no inquiry can be made on those questions, which are not specifically referred to the Tribunal while answering the reference.

26. Coming now to the facts of this case, it is an admitted case that the services of the appellants and those at whose instance the reference was made were terminated long back prior to making of the reference. These workers were, therefore, not in the services of either Contractor or/and BCCL on the date of making the reference in question. Therefore, there was no industrial dispute that "existed" or "apprehended" in relation to appellants' absorption in the services of the BCCL on the date of making the reference.

27. Indeed a dispute regarding the appellants' absorption was capable of being referred to in reference for adjudication, had the appellants been in the services of Contractor or/and BCCL. But as said above, since the appellants' services were discontinued or/and retrenched (whether rightly or wrongly) long back, the question of their absorption or regularization in the services of BCCL, as claimed by them, did not arise and nor this issue could have been gone into on its merits for the reason that it was not legally possible to give any direction to absorb/regularize the appellants so long as they were not in the employment.

(6) (S.C) Tata Iron & Steel Company Limited vs The State Of Jharkhand

Para-10. At the outset, we would like to observe that the High Court is right in holding that the Industrial Dispute has arisen between the parties in as much as the contention of the workers is that they are entitled to serve the appellant as they continued to be the workers of the appellant and were wrongly “transferred” to M/s. Lafarge. On the other hand, the appellant contends that with the hiving off the cement division and transferring the same to M/s. Lafarge along with the workers who gave their consent to become the employees of the transferee company, the relationship of employers and employees ceased to exist and, therefore, the workmen have no right to come back to the appellant. This obviously is the “dispute” within the meaning of Section 2(k) of the Industrial Disputes Act. Section 2 (k) of the Industrial Disputes Act which defines Industrial Dispute reads as under:

“2(k) “industrial dispute” means any dispute or difference between employers and employers, between employers and workmen, or between workmen and workmen,

which is connected with the employment or non-employment or the terms of employment or with the conditions of labour, of any person."

11. No doubt, as per the aforesaid provision, industrial dispute has to be between the employer and its workmen. Here, the appellant is denying the respondents to be its workmen. On the other hand, respondents are asserting that they continue to be the employees of the appellant company. This itself would be a "dispute" which has to be determined by means of adjudication. Once these respective contentions were raised before the Labour Department, it was not within the powers of the Labour Department/ appropriate Government decide this dispute and assume the adjudicatory role as its role is confined to discharge administrative function of referring the matter to the Labour Court/ Industrial Tribunal. Therefore, this facet of dispute also needs to be adjudicated upon by the Labour Court. It cannot, therefore, be said that no dispute exists between the parties. Of course, in a dispute like this, M/s. Lafarge also becomes a necessary party.

14. A full Bench of High Court of Delhi in the case of Indian Tourism Development Corporation (ITDC) v. Delhi Administration and Ors. 1982 (LAB) IC 1309 had an occasion to deal with issue of this nature i.e. pertaining to the "Terms of Reference". Various writ petitions were heard together and disposed of by the common judgment. One of the writ petitions, in which this issue arose, was C.W.P No. 1472/1981. One worker working at the sweets counter of the Sona Rupa Restaurant of the management was caught red handed while misappropriating the sale proceeds of sweets sold to the customers. Though initially he admitted the theft but later he instigated other employees to resort to militant and violent acts in which various workers indulged in and abstained from work. In view of the violent and subversive activities of the workers, the management decided to close down the restaurant and informed the workmen accordingly. Notice of closure was issued wherein workmen were informed that there accounts would be settled in full and final. The workmen approached the Labour Department and raised the dispute alleging that there was a "lock-out" declared by the management. The management appeared in the conciliation proceedings and stated that it was a case of "closure" of the restaurant and not of lock-out. Since conciliation proceedings failed, the matter was referred by the appropriate Government to the Industrial Tribunal, Delhi, for adjudication with following terms of reference:

“Whether the workmen as shown in Annexure ‘A’ are entitled to wages for a period of lock-out w.e.f. 1.1.81 and if so, what directs are necessary in this respect.” ૨૦

18. The Industrial Tribunal/ Labour Court constituted under the Industrial Disputes Act is a creature of that statute. It acquires jurisdiction on the basis of reference made to it. The Tribunal has to confine itself within the scope of the subject matter of reference and cannot travel beyond the same. This is the view taken by this Court in number of cases including in the case of National Engineering Industries Limited v. State of Rajasthan & Ors. 2000 (1) SCC 371.

20. It follows from the above that the reference in the present form is clearly defective as it does not take care of the correct and precise nature of the dispute between the parties. On the contrary, the manner in which the reference is worded shows that it has already been decided that the respondent workmen continue to be the employees of the appellant and further that their services were simply transferred to M/s. Lafarge. This shall preclude the appellant to put forth and prove its case as it would deter the labour court to go into those issues. It also implies that by presuming so, the appropriate Government has itself decided those contentious issues and assumed the role of an adjudicator which is, otherwise, reserved for the Labour Court/ Industrial Tribunal.

(7) (S.C) The Sindhu Resettlement Corporation ... vs The Industrial Tribunal Of Gujarat & Ors

HEADNOTE:

The services of respondent No. 3- a permanent employee of appellant-corporation, were placed at the disposal of appellant's subsidiary company. The subsidiary company by an order appointed respondent No. 3. on probation and stated that he would be confirmed after the end of probation

period. After respondent No. 3 had worked with the subsidiary company for more than the probationary period, his services were terminated and he was paid retrenchment compensation. Respondent No. 3 asserted continuance of his employment under the appellant, which was declined, There- upon he૨૦ demanded retrenchment compensation from the appellant also, which, too, was refused. The matter was referred for adjudication by the State Government, and the Tribunal directed reinstatement of respondent No. 3with back wages. In appeal to this Court,the appellant Corporation contended that (i) respondent No. 3 having

been given permanent appointment in the subsidiary company, and having obtained retrenchment compensation from that company, could not claim that he was still holding a post in the appellant-corporation and could not, therefore, claim reinstatement; and (ii) the dispute that was raised was confined to compensation.for retrenchment and did not relate to the validity of the retrenchment or reinstatement, so that the State Government had no jurisdiction to refer the dispute to the Industrial Tribunal.

HELD: (i) Respondent No. 3 could not claim reinstatement in the appellant-corporation.

Though he did not cease to be an employee of the appellant when his services were first placed at the disposal of the subsidiary company by the appellant, he ceased to be an employee of the appellant later when he was confirmed in the subsidiary company. He also accepted the retrenchment compensation at the time of termination of the employment in the subsidiary company. In case he had continued to be in the service of the appellant, he would. not have been entitled to retrenchment compensation from the subsidiary company and, even if the subsidiary company had any legal liability to contribute towards his retrenchment compen- sation which might have become ultimately payable to him on his retrenchment from the appellant-corporation, that amount

would have been paid by the subsidiary company to the appellant and not to respondent No. 3 himself. Further he was not entitled to any retrenchment compensation when he left the service of the appellant willingly for there was no compulsion on him to go to the subsidiary company. Nokes v. Doncaster Amalagamated Collieries Ltd., held inapplicable.(ii) The respondents. in their claims Put forward before the management of the appellant requested for payment of retrenchment compensation and did not raise any dispute for reinstatement. Since no such dispute about reinstatement was raised by the respondents before the management of the appellant, the State Government was not competent to refer a question of reinstatement as an industrial dispute for adjudication by the Tribunal . The dispute that the State Government could have referred competently was the dispute relating to payment of retrenchment compensation by the appellant to respondent No. 3 which had been refused. A mere "demand t૨૦૦ a Government without a dispute being raised by the workmen, with their employee cannot become an industrial dispute.

(8) 1995 I CLR 767 (H.C. P&H) Daljeet & Co. (P) Ltd. vs Singh vs State of Punjab & Ors.

Para-6. Shri R.S. Mittal, Senior Advocate appearing for the petitioner, challenged the impugned award on the ground that the reference made by the State Government was against the three Companies without specifying as to which of them was the employer of the workman against whom relief was claimed. He further contended that the Labour Court could have proceeded ex parte against the management but it had to specify as to which of the Companies the workmen were claiming re-in-statement from all of them. The State Government referred the dispute mentioning all the three Companies as the employer and the Labour Court too directed the petitioner and one Chandigarh Transport Company which was respondent No. 3 before it to reinstate the workman. This was so because the workman while appearing before the Labour Court had given up his claim against Ambala Bus Syndicate Private Limited. The Labour Court may have been justified in proceeding ex parte against the management for their non-appearance but it was its duty to determine as to which of the three Companies was the actual employer of the workman with whom he was working. Having failed to determine this vital aspect of the dispute the Labour Court then directed the petitioner and Chandigarh Transport Company to re-instate the workman. How can an employee be re-instated by two Companies? It is surprising to note that the workman in the course of conciliation proceedings stated that he was the employee of the Ambala Bus Syndicate whereas before the Labour Court he gave up his claim against this Company and sought re-instatement from the other two. It appears that the workman was not sure as to which Company was his employer. In the result, the award directing the petitioner and Chandigarh Transport Company to re-instate the workman cannot be sustained. The writ petitions are, therefore, allowed and the impugned orders therein quashed. The case is sent back to the Labour Court with a direction to dispose of the reference on merits and in accordance with law after determining as to which of the three Companies was the employer of the workman. Since the reference in the instant case was made in March 1989 the Labour Court is further directed to dispose of the same expeditiously but not later than December 31, 1994. There is no order as to costs.

(9) (S.C) Bharat Heavy Electricals Ltd. vs Mahendra Prasad Jakhmola & Ors.

Para-25. The argument that the contractor, in the facts of the present case, gets only a 10 per cent profit and nothing more, is again an argument that needs to be rejected in view of the clear and unequivocal evidence that has been led in this case. The

workmen have themselves admitted that there is no appointment letter, pr૨૦ovident fund number or wage slip from BHEL insofar as they are concerned. Apart from this, it is also clear from the evidence led on behalf of BHEL, that no wages were ever been paid to them by BHEL as they were in the service of the contractor. Further, it was also specifically pointed out that the names of 29 workers were on the basis of a List provided by the contractor in a bid that was made consequent to a tender notice by BHEL.

(10) 2016 (4) LLN 231 (DB)(RAJ) Ram Gopal Gupta vs Judge, Industrial Tribunal and ors.

Para- 10. For appreciation of the aforesaid argument, we have gone through the written statement submitted by the petitioner appellant before the Tribunal. The perusal of the written statement does not reveal an objection of the nature raised herein.

Para-11. On completion of the pleadings, parties led their evidence which has been discussed by the learned Tribunal in its award. A perusal of the award does not reveal discussion of the evidence in reference to the issue as to whether the petitioner appellant falls in the definition of "industry" as given under the Act of 1947. After going through the paras of the award referred by learned counsel for petitioner appellant, we do not find any discussion of the issue referred above. In view of the above, we do not find that either there exist pleading or evidence to find out whether appellant falls within the definition of "industry". The learned Single Judge thus declined to decide the issue raised before it for the first time. It cannot be said to be pure question of law.

Para-12. According to learned counsel for the petitioner appellant, its being legal issue, can be raised in the writ petition and it should have been considered and decided by the learned Single Judge.

Para-13. In our opinion, not only a party needs to raise the issue about the status of the employer i.e. whether it is falling in the definition of "industry" or not and then to lead evidence. The issue raised by the appellant herein is a mixed question of fact and law. The appellant did not raise an objection about the jurisdiction of the Tribunal on the ground urged herein thus question to lead evidence does not arise.

Para-14. Whether the appellant falls in the definition of "industry" , can be adjudicated if the evidence is led by the parties. Mere stating that an individual

Doctor running a clinic would not fall in the definition of "industry" cannot be accepted to oust the jurisdiction of the Tribunal. It is not such a case where the issue can be dealt with without factual background or the evidence thereupon like the issue raised before the Apex Court in the case of Chief Engineer, Hydel Project (supra). There, the issue was pertaining to jurisdiction of the Civil Court which is per se a legal issue and no evidence was required to support it. The nature of the objection raised herein needs evidence and it can be when a p૨૦roper pleading is made and evidence is led by the parties followed by the argument before the Tribunal.

Para-15. It is settled law that even for adjudication of an issue before the Tribunal, a party has to plead and thereupon to lead evidence. In absence of pleading, even if the evidence is led, it is to be ignored in view of the judgment of the Apex Court in the case of Shanker Chaturvedi v. Britannia Biscuit Company Ltd AIR 1979 SC 1652. The perusal of the written statement does not show objection of the nature raised herein. In view of above, judgment of the Apex Court in the case of Chief Engineer, Hydel Project (supra) cannot be applied.

Para-16. So far as judgment in the case of Harshad Chiman Lal Modi (supra) is concerned, it applies to the cases where an order has been passed by the court having no competence and jurisdiction for it. It is to be treated as nullity. It is further held that the issue of territorial and pecuniary jurisdiction has to be raised at the first instance or at the earliest possible time.

(11) 2017-III-LLJ-349 (DEL) LNIND 2017 DEL 1561 (H.C. DELHI) Suresh Pal Vs Management Of Municipal corporation of Delhi

Para- 6. Upon hearing and on perusal of impugned award, evidence on record and the decisions cited, I find that petitioner had not worked for requisite 240 days and so, he is not entitled to relief under Section 25-F of the ID Act. As far as, petitioner’s claim for relief under Sections 25-G and 25-H of the ID Act are concerned, I find that the foundation for it has not been laid by petitioner’s counsel. In the pleadings, it has not been specifically averred by petitioner that no notice of re-employment was received by him. Similarly, it has not been averred that as to who was the last person, who was employed after petitioner and has been retained by respondent/management and so in the absence of such essential pleadings, the relief under the provisions of Sections 25-G and 25- H of the ID Act cannot be granted and learned Tribunal has not erred in denying the relief to petitioner under these provisions.

Para- 7. Reliance placed by petitioner’s counsel upon decision in The Management of Municipal Corporation of Delhi (supra) is of no avail to petitioner's case, for the reason that the list of employees was not produced in the said case whereas, it is been produced by respondent in the instant case. Supreme Court’s decision in Jasmer (supra) is of no assistance to the case of petitioner because violation of Sections 25-G and 25-H of the ID Act is not proved in the instant case. Since petitioner had not worked for more than 240 days, therefore, he is not entitled to relief under Sections 25-F of the ID Act. Since, there is no basis to hold that the principle of 'last come first go' has not been followed, therefore, reliance placed by petitioner’s counsel upon Supreme Court’s decision in Bhurumal (supra) is of no assistance to him. It is true that Supreme Court in Bhikubhai Meghajibhai Chavda (supra) has reiterated that the management has to produce the relevant records but in this case, the records were sought by petitioner after more than two decades. Non production of relevant records by respondent/management after two decades is fully justified as the record regarding Muster Roll in the year 1990 etc would not have been available with the respondent.

(12) 2007 GLR 1 45 JINDARSING BAHRA & ANR V. CARGO MOTORS LTD.

Para-4. Question of back wages being independent question, is required to be examined by the Labour Court independently on the basis of the evidence led before it by the workman first and they on the basis of the evidence led before it by the workman first and then on the basis of the evidence produced by the employer for controverting the evidence of workman. It cannot be said the award of back wages is normal or odinary consequence of the award of reinstatement. Merely bacuse the termination or dismissal is set aside, the workman is not becoming entitled automatically for back wages. Initially, it is the burden upon the workman to prove by oral or documentary evidence that he has remained unemployed during the intervening period inspite of his earnest assiduous efforts to secure job elsewhere. In absence of such evidence from workman, Labour Court cannot assume or presume that he must have remained unemployed, and therefore, entitled for back wages because that would, otherwise, deprive the employer from his right to contend or controvert the claim of back wages of the workmen. Therefore, while considering the reinstatement, labour Court shall have to examine the issue of back wages independently on the basis of evidence on record. This aspect has been considered by this Court in detail in Special Civil Application No. 13571 of 2006 decided on 13-7-2006 between Atulbhai Chinubhai Shah v.

A.M.T.S. Relevant discussion made by this Court in Paras 6 and 7 is reproduced as under:

(૧૭.૪) આ કામમાં આ કામના બીજા પક્ષકાર તરફથી **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજથી છુટા કરેલ છે. આમ, આ ઔદ્યોગિક વિવાદનું કારણ **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજ ઉભુ થયેલું જણાઈ આવે છે. એ બાબતે **આંક–૧૦** થી બીજા પક્ષકાર તરફે દસ્તાવેજની લીસ્ટથી કાગળો રજુ કરેલા છે. જેમાં **નિ.૧૦/૧** થી શ્રી સાંઈ એન્ટરપ્રાઈઝનો **તા.૦૪/૧૧/૨૦૦૦** નો પત્ર રજુ થયેલો છે. અને તેમાં એવું જણાવેલું છે કે, **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** થી પાડવામાં આવેલ ગેરકાયદે, ખોટી, ગેરવ્યાજબી હડતાલ તથા **કામબંધી સંકેલી લઈ બાંહેધરી પત્રક શરૂ કરી તાત્કાલીક અમારા ધ્વારા રાખવામાં આવેલ કામ સબંધે** મુખ્ય સંસ્થા આઈ.સી.આઈ. ઈન્ડિયા લી. વોટર વર્કસ, અબ્રામા ખાતે રાબેતા મુજબની કામગીરી તથા ફરજ બજાવવા માટે હાજર થઈ જવુ તેવો પત્ર કામદારને લખ્યો હતો.

(૧૭.૫) જેથી રેકર્ડ ઉપર જે બીજા પક્ષકાર તરફે મુકેલા દસ્તાવેજો તેમજ પ્રથમ પક્ષકારો તરફે રજુ કરવામાં આવેલ દસ્તાવેજો જોવામાં આવે તો તેમજ આ કામે રજુ થયેલ મૌખિક પુરાવો ધ્યાન ઉપર લેવામાં આવે તો આ કામે **આંક–૧૫** થી **આંક–૦૩ અને આંક–૦૮** ના માંગણા નિવેદનની હકીકતોને સોગંદ ઉપર સમર્થન કરેલું છે. જયારે આ સાહેદની ઉલટતપાસમાં એવું પણ સ્વીકારેલું છે કે, અમે કોન્ટ્રાકટ ખાતામાં હોય અને કંપની અમને કાયમી કરે તેવી અમે કદી માંગણી કરેલ ન હતી. પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તથા ૩ નાઓએ મને કોઈ નિમણુંક પત્રક આપેલ નહી. વધુમાં એવું સ્વીકારેલું છે કે અમે નાનુભાઈના યુનિયનમાં જોડાયને અમને કાયમી કરે તેવી માંગણી કરેલ હતી. નાનુભાઈએ અમારા વતી જે સમાધાન કરેલુ હતુ તે અમને ગમ્યુ ન હતુ. અને તેથી અમે તેમનું યુનિયન છોડી દીધેલ હતુ. અમને નોકરી કરવી હોય તો આઈ.સી.આઈ.માં જ કરવી એવું અમારૂ નકકી હતુ. મે પ્રથમ પક્ષકાર કંપનીમાં નોકરીના છેલ્લા એક વર્ષ દરમ્યાન ૨૪૦ દિવસથી વધુ કામ કરેલ હોય તેવો કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવો આ કામે રજુ કરેલ નથી. જયારે આ બાબતે **આંક–૨૩** થી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાઓએ સોગંદ ઉપર જુબાની રજુ કરેલી છે અને તેઓએ તેમના જવાબની હકીકતોને સમર્થન કરેલું છે.વધુમાં આ કામે **નિ. ૧૪/૧** થી **આંક–૨૪** વાળો સમાધાન કરાર રજુ થયેલો છે. અને તેની વિગતો જોતાં કામદારો અને પ્રથમ પક્ષકારો વચ્ચે સમાધાન થયેલું છે.જે સમાધાન મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી સમક્ષ રજુ થયેલ છે. જે સમાધાન **આઈ.ડી.સી. કેસ નં.૫૦/૨૦૦૦** ના કામમાં રજુ થયેલ છે અને તે બાબત તેઓ સોગંદનામા ઉપર પણ સમર્થન કરેલ છે. જયારે **આંક–૨૪** વાળો સમાધાનને વંચાણે લેવામાં આવે તો તેમજ **પરિશિષ્ટ – અ** માં કુલ ૩ માંગણીઓ મુકેલી હતી અને તેમાં સ્પષ્ટ જણાવેલું

છે કે, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના નામે ચાલતાં કોન્ટ્રાકટરમાં કામદારો નોકરીમાં દાખલ થયેલા અને તે માંગણીઓના બાબતમાં **આંક-૨૪** વાળુ સમાધાન કરવામાં આવેલું છે આમ **આંક-૨૪** માં જે સમાધાન શરતો મુજબ સમાધાન અધિકારી સમક્ષ રેકર્ડ થયેલું છે. આમ, જે તે વખતે આ સમાધાન મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી સમક્ષ પણ રજુ થયેલુ છે અને તેમાં યુનિયનનાં પ્રતીનીધી તેમજ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૨ નાઓ તરફથી સમાધાન અધિકારીની રૂબરૂમાં **તા.૦૭/૦૧/૨૦૦૨** ના રોજ થયેલુ છે આ બાબતે બીજા પક્ષકારે તેના માંગણા નિવેદનમાં તેમજ ઉલટતપાસમાં પણ સ્વીકાર કરેલ છે. જેથી આ પક્ષના બીજા પક્ષકાર કામદારને આ સમાધાનની જાણકારી હતી.

(૧૭.૬) વધુમાં આ કામે સદરહું કેસના માલિકો પક્ષે સમાધાન મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી સમક્ષના **આઈ.ડી.સી. કેસ નં.૫૦/૨૦૦૦** માં સમાધાન કરારની શરતો મુજબ અમો યુનિયન તથા સદરહું માલિકો વચ્ચે હવે કોઈ ઔદ્યોગિક તકરાર અસ્તિત્વમાં રહેતુ નથી. તેથી અમો સદરહું કેસ આથી પાછો ખેંચી લઈએ છીએ જેમાં વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘના જનરલ સેક્રેટરીશ્રી નાનુભાઈ સી. પટેલની સહી છે. જે **તા.૦૭/૦૧/૨૦૦૨** ના રોજની છે. આમ, જે તે વખતે **વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘ** ધ્વારા કામદારોને સંસ્થા વચ્ચે સમાધાન થયેલું છે. આ સમાધાનને કોઈએ પડકારેલું નથી.

(૧૭.૭) વધુમાં આ કામના બીજા પક્ષકારે **આંક-૧૫** થી તેમની ઉલટતપાસમાં સ્પષ્ટ સ્વીકારેલું છે કે મારી પાસે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૩ નાઓએ મને કોઈ નિમણુંક પત્રક આપેલ નથી. જયારે આ કામે **આંક-૨૩** થી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નો પુરાવો જોવામાં આવે તો તેઓ સ્પષ્ટ જણાવેલ છે કે બીજા પક્ષકાર અમારા કામદાર હતા. અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નાની સંસ્થામાં નિર્ધારીત કામ કરી આપવાનો કરાર કરી એવું કામ કરી આપવાનો ધંધો કરતા હતા. અને તે બાબતે કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન અને એબોલીશન) એકટ -૧૯૭૩ ની જોગવાઈ મુજબનું કાયદેસર લાયસન્સ મેળવેલ હતુ. જે **રેફરન્સ કેસ નં. ૫૩૬/૨૦૦૩ ના કામે રજુ કરેલ છે.** જેમાં કામદારોને લોડીંગ અને અન લોડીંગ, શીફટીંગ ના કામનું કોન્ટ્રાકટ લાયસન્સ એ સી એલ/ વી એ એલ/ સી એલ એલ : ૯૪/૯ ૮ વાળું લાયસન્સ **શ્રી સાંઈ ઈન્ટરપ્રાઈઝ** ના નામનું છે જે તા.૦૧/૦૫/૧૯૯૯ થી તા.૩૦/૦૪/૨૦૦૦ સુધીનું છે. આમ, આ લાયસન્સ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાઓ ધરાવતા હતા.જયારે આ કામે બીજા પક્ષકાર તરફે આંક - ૩ ના માંગણા નિવેદનમાં એવું જણાવેલ છે કે,પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ તે પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૦૧ ના ઉભા કરેલ ઈન વેલીડ કોન્ટ્રાકટર છે. વધુમાં આ કામના બીજા પક્ષકાર તરફે દલીલમાં એવું જણાવેલું છે કે, **તા.૩૦/૦૪/૨૦૦૦** નું

કોન્ટ્રાકટનું લાયસન્સ સમય મર્યાદા બહારનું છે. વધુમાં આ કામના બીજા પક્ષકાર તરફે એવી દલીલ થયેલ છે કે,કંપની અને કોન્ટ્રાકટર વચ્ચેનો કોન્ટ્રાકટ સામ બોગ્ગસ અને સી આઈ વોસ છે. પરંતુ જયારે આ કામે **નિ. ૨૮/૧** વાળું લાયસન્સ રજુ થયેલું છે તે પ્રમાણે તે લાયસન્સ સમય મર્યાદામા છે આ લાયસન્સ ખોટું હોય એવો કોઈ હકીકત રેકર્ડ ઉપર આવેલી નથી.

(૧૮) નામદાર સુપ્રિમકોર્ટ ના વિવિધ ચુકાદામાં જણાવેલા સિધ્ધાંત જોવામાં આવે તો હાલના કેસમાં બીજા પક્ષકાર તેઓના **આંક-૦૩** ના માંગણા નિવેદનમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થામાં કાયમી પ્રકારના કામ પર કામદાર તરીકે ફરજ બજાવતા આવેલ છે. વધુમાં એવું પણ જણાવેલું છે કે બીજા પક્ષકાર કામદારના યુનિયને તેમજ પ્રથમ પક્ષકારે મળી સમાધાન કરેલ જે સમાધાન અમો કામદારોની ઈચ્છા વિરૂધ્ધ કરવામાં આવેલું જે અમો કામદારોને માન્ય ન હતો. આ પ્રકારની હકીકત બીજા પક્ષકાર કામદારે જણાવેલી છે. જયારે મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી સમક્ષ **તા.૧૨/૦૭/૨૦૦૨** ના રોજ આપેલ વ્યકિતગત ફરીયાદમાં ફરીયાદની વિગતમાં કામદારને કાયમી કરવો ન પડે તેમજ યુનિયન તોડવાના એકમાત્ર બદૃઈરાદાથી મૌખિક હુકમથી છુટા કરેલ છે. જયારે મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી સમક્ષ આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ નાઓએ હાજર થઈ **તા.૨૪/૦૯/૨૦૦૨** થી જવાબ રજુ કરેલો છે અને તેની સાથે **આઈ.ડી.સી. કેસ નં.૫૦/૨૦૦૦ (સમાધાન કાર્યવાહી) નો સમાધાન કરાર રજુ રાખેલ છે અને તેમાં પરીશીષ્ટ-અ માં માંગણી નં.૧ માં એવી હકીકત જણાવેલી છે કે, નીચે મુજબના કામદારો કે જેઓ નોકરીમાં દાખલ થયા ત્યારથી જ તેમના નામો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના નામે ચાલતા કોન્ટ્રાકટરમાં ચાલે છે. આ મુજબની માંગણી કામદારોએ યુનિયન મારફતે કરાવેલી અને તે વખતે જે સમાધાન રજુ થયેલુ છે અને તે મુજબ સમાધાન રેકર્ડ થયેલું છે અને તેમાં કામદારોએ નોકરીમાં પુનઃસ્થાપિત કરવાની માંગણી રહેતી નથી તેવું જણાવેલું છે.વધુમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના કામદારોની નોકરીની સમાપ્તિ થઈ જતી હોવાથી તથા સદરહું કરાર અન્વયે પક્ષકારોની વચ્ચે મુખ્ય માલિક, માલિક કે કામદારો તરીકેના સબંધોનું અંત આવતો હોવાથી હાલમાં સમાધાન કાર્યવાહીમાં સામેલ બીજા પક્ષકારની માંગણીઓ આપોઆપ જ નિરર્થક તથા બીનજરૂરી બની જાય છે તેથી તે તમામ માંગણીઓ બીજા પક્ષના આથી જતી કરેલ છે.**

(૧૮.૧) વધુમાં આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાઓએ **આંક-૧૮** થી જવાબ રજુ કરેલો છે તે જોવામાં આવે તો તેમાં સ્પષ્ટપણે જણાવેલું છે કે, પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ , પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના ધી કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન એન્ડ એબોલીશન) એકટ-૧૯૭૦ હેઠળ પરવાનો ધરાવતા લેબર કોન્ટ્રાટર હતા તથા અમારા પોતાના કામદારો રોકી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના માટે

કામ કરાવતા તથા અમારા કોન્ટ્રાકટરની અવધિ ૧ વર્ષની રાખવામાં આવતી હતી. બીજા પક્ષના અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાના મારફતે નિમણુંક પામેલા. અમો તથા પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના વચ્ચે થયેલ ૧ વર્ષની મુદત માટેના કરારની અવધિ પુરતા હંગામી પ્રકારના કામદાર હતા. બીજા પક્ષના તથા અમો પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ સિવાય અન્ય કોઈપણ પ્રથમ પક્ષકાર ની વચ્ચે કામદાર તથા માલિક તરીકેનો સબંધો ન હતા. વધુમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાનો કોન્ટ્રાકટની મુદત **તા.૩૧/૫/૨૦૦૩** ના રોજ પુરી થતી હતી એ સંજોગોમાં ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમની કલમ– ૨ (ઓઓ) ના પેરેગ્રાફ (બીબી) મુજબ આપો આપ સમાપ્ત થઈ ગઈ હતી. આ હકીકતોને આ કામના બીજા પક્ષકારે તેઓની **આંક–૧૫** ની મૌખિક જુબાનીથી સમર્થન કરેલું છે. વધુમાં આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાએ મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી સમક્ષ સમાધાનની કાર્યવાહીમાં **તા. ૨૨/૧૦/૨૦૦૨** ના રોજ જવાબ રજુ કરેલો છે. તેમાં પણ આ હકીકતોને સમર્થન કરેલું છે. આ બીજા પક્ષકારે **આંક–૧૫** થી સોગંદ ઉપરની જુબાની રજુ કરેલી છે. તેમાં તથા માંગણા નિવેદનમાં કેટલીક હકીકતો જણાવેલી છે જેમાં **આઈ.ડી.સી. કેસ નં.૫૦/૨૦૦૦ (સમાધાન કાર્યવાહી)** માં જે હકીકતો હતી તે હકીકતોથી વિરૂધ્ધની હકીકતો જણાવેલી છે. જયારે એવી પણ હકીકતો પણ સ્વીકારેલી છે કે,પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૩ નાએ કોઈ નિમણુંક પત્રક આપેલ નથી.અને નાનુભાઈના યુનિયનમાં જોડાઈ ને અમને કાયમી કરે એવી માંગણી કરેલ હતી. અમે તેમનું યુનિયન છોડી દીધેલ હતુ. મે પ્રથમ પક્ષકાર કંપનીમાં નોકરીના છેલ્લા ૧ વર્ષ દરમ્યાન ૨૪૦ દિવસથી વધુ કામ કરેલ હોય તેવો કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવો આ કામે રજુ કરેલ નથી.આમ, રેકર્ડ જોતાં કામદારોએ એકબાજુ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ કંપનીમાં કાયમી થવાની માંગણીઓ કરેલી છે અને તે કામે સમાધાન થતા સમાધાન કરારની શરતો મુજબ ઔદ્યોગિક તકરાર અધિનિયમની કલમ – ૨ (ઓઓ) ના પેરેગ્રાફ (બીબી) મુજબ બીજા પક્ષકારના સભાસદ કામદારોની નોકરીની સમાપ્તિ છટણી નહી ગણાતી હોવા છતાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાએ તેમના કામદારોને જાણે તેમની છટણી કરવામાં આવી હોય તેમ ગણી લઈ માત્ર ગણતરી પુરતા ઉદ્દેશથી છટણી વળતર, નોટીશ પગાર જેટલી રકમ સાનુગ્રહ એટલે એકસગ્રેશીયા રકમ તરીકે ચુકવી આપવાની છે વિગેરે સમાધાન કરારની શરતો પૈકી એકમાં વિગતો જણાવેલી છે. આમ, હાલની જે તકરાર બાબતે જ અગાઉ સમાધાન થઈ ગયેલ છે તે રેકર્ડ ઉપર આવેલ પુરાવા પરથી જણાય આવે છે.

(૧૮.૨) આમ, રેકર્ડ ઉપર આવેલ પુરાવો તેમજ બીજા પક્ષકાર તરફે રજુ કરેલ ચુકાદાઓમાં જે સિધ્ધાંત પ્રસ્થાપિત કરેલ છે તેમજ ચુકાદાઓ રજુ કરેલ છે તે જોવામાં આવે તો.....

(1) Hussainbhai, Calicut vs Alath Factory Thozhilali ... on 28 July, 1978

The petitioner a factory owner, manufacturing ropes had entered into agreements with intermediate contractors who had hired the respondent union's workmen. In an industrial dispute raised by the respondent union the petitioner contended that no direct employer-employee vinculum juris existed between him and the workmen. However, the Tribunal gave an award in favour of the workmen which was affirmed by both the single Judge as well as a Division Bench of the Kerala High Court. Dismissing the special leave the Court,

The true test may, with brevity, be indicated once again. Where a worker or group of workers labours to produce goods or services and these goods or services are for the business of another, that other is, in fact, the employer. He has economic control over the workers' subsistence, skill, and continued employment. If he, for any reason, chokes off, the worker is, virtually, laid off. The presence of intermediate contractors with whom alone the workers have immediate or direct relationship ex contractu is of no consequence when, on lifting the veil or looking at the conspectus of factors governing employment, we discern the naked truth, though draped in different perfect paper arrangement, that the real employer is the Management, not the immediate contractor. Myriad devices, half-hidden in fold after fold of legal form depending on the degree of concealment needed, the type of industry, the local conditions and the like, may be resorted to when labour legislation casts welfare obligations on the real employer, based on Articles 38, 39, 42, 43 and 43-A of the Constitution. The court must be astute to avoid mischief and achieve the purpose of the law and not be misled by the maya of legal appearances.

(2) Food Corporation Of India, Haryana ... vs The Presiding Officer, Central Govt. ... on 8 March, 1987

Equivalent citations: (1993) III LLJ 347 P&H

Para-6. The learned counsel for the Corporation has confined himself to the impugning of the following two findings of the Tribunal:

(i) that the Corporation did not get itself registered in terms of Section 7 of the labour Contract Act; and (ii) that some of the workers used to be paid their monthly wages by the corporation without the intervening agency of the Contractor as per Exhibits W-3 and W-8, the authenticity whereof had been admitted on behalf of the Corporation.

Para-10. Section 29 of the Contract Labour Act, which is in the following terms, inter alia, provides that the principal employer shall maintain such register ana records giving such particulars of contract labour employed, the nature of work performed by the contract labour, the rates of wages paid to the contract labour and such other particulars in such form as may be prescribed.

"Section 29. Registers and other records to be maintained- (1) Every principal employer and every contractor shall maintain such registers and records giving such particulars of contract labour employed, the nature of work performed by the contract labour, the rates of wages paid to the contract labour and such other particulars in such form as may be prescribed.

(2) Every principal employer and every contractor shall keep exhibited in such manner as may be prescribed within the premises of the establishment where the contract labour is employed notices in the prescribed form containing particulars about the hours, of work, nature of duty and such other information as may be prescribed."

11. The Corporation had feigned total ignorance about the fact as to which person had been employed by the contractor. It has also feigned total ignorance of the fact as to whether contractors engaged by it had possessed the licence envisaged by Section 12 of the Contract Labour Act. Such ignorance in our view is unacceptable in the light of the provisions of Section 29 of the Contract Labour Act. The Corporation had by feigning ignorance tried to suppress from the Tribunal facts which must be unfavourable to it.

Every worker, in our view, who works for a principal employer to whom the provisions of Contract Labour Act are attracted, is to be treated as the worker of the principal employer unless two conditions are satisfied;

(i) that the establishment had secured a certificate of registration for the relevant period; and

(ii) it had employed contract labour through a licensed contractor.

(3) Secretary, H.S.E.B vs Suresh & Ors Etc. Etc on 30 March, 1999

Incidentally, the claim–૩૨ of the workmen arises by reason of discontinuation of the service at the units belonging to the appellant herein. The Labour Court while adjudicating the issue, as to the justification of the termination of services of the workmen in terms of the order of reference under Section 10 of the Industrial Disputes Act, came to a definite conclusion on the basis of evidence tendered that the work force did in fact work for more than 240 days in the year and as a matter of fact, there was no dispute raised on that score by the Board and it is on this factual score that the Labour Court did record that the presence of an intermediary would not, however, alter the situation as regards the existence of relationship of employer and the workmen and thus between the Board and the claimants and as such answered the reference in the affirmative, resulting in a finding that the workmen are entitled to be reinstated with continuity of service along with 10% back-wages. It is this finding of the Labour Court which stands accepted by the High Court in writ petitions under Article 226 of the Constitution, challenging the validity of the award of the Labour Court and the High Court, as noted above rejected the writ petitions stating therein:

"on the admitted facts of the case it is to be ascertained as to whether after complying the principle of lifting of the veil, the existence of the relationship of workman and employer is surfaced or not. After critically examining the evidence lead in the case, the court below has come to the conclusion that there existed a relationship of employer and workman between the contesting parties and that the intermediary contract was just an eye wash.".

As a matter of fact the legislature in the enactment, has itself provided various provisions pertaining to the working conditions of contract labour, provided however engagement of contract labour becoming invariable or necessary in the interest of the concerned indu–૩૨stry. The legislation therefore subserves twin purpose, to wit: (i) to abolish the contract labour; and (ii) to regulate the working conditions of contract labour wherever such employment is required in the interest of the industry. There is

however, a total unanimity of judicial pronouncements to the effect that in the event, the contract labour is employed in an establishment for seasonal workings, question of abolition would not arise but in the event of the same being of perennial in nature, that is to say, in the event of the engagement of labour force through intermediary which is otherwise in the ordinary course of events and involves continuity in the work, the legislature is candid enough to record its abolition since, involvement of contractor may have its social evil of labour exploitation and thus the contractor ought to go out of scene bringing together the principal employer and the contract labourers rendering the employment as direct, and resultantly a direct employee.

Needless to note at this juncture that the Contract Labour Regulation Act being a beneficial piece of legislation as engrafted in the statute book, ought to receive the widest possible interpretation in regard to the words used and unless words are taken to their maximum amplitude, it would be a violent injustice to the framers of the law. As a matter of fact law is well settled by this court and we need not dilate much by reason, therefor to the effect that the law courts exist for the society and in the event of there being a question posed in the matter of interpretation of a beneficial piece of legislation, question of interpreting the same with a narrow pedantic approach would not be justified. On the contrary, the widest possible meaning and amplitude ought to be offered to the expressions used as otherwise the entire legislation would loose its efficacy and contract labour would be left on the mercy of the intermediary.

(JT 1995 (4) SC 264 and Air India Statutory Corporation etc. v. U.L.U. & Ors. etc. (JT 1996 (11) SC 109). The ratio as has been decided in Air India's case appears to have softened the edges of Dinanath's ratio. While dealing with this issue in Air India's case (supra), this court has, as a matter of fact taken note of more or less the entire antenna of cases pertaining to contract labour and we do thus feel it wholly unnecessary to deal with the same in extension excepting however recording some observations of this Court in Air India's case (supra) as below:-

"In this behalf, it is necessary to recapitulate that on abolition of the contract labour system, by necessary implication, the principal employer is under statutory obligation to absorb the contract labour. The linkage between the contractor and the employee stood snapped and direct relationship stood restored between principal employer and the contract labour as its employees. Considered from this perspective, all the workmen in the respective services working on contract labour are required to be absorbed in the establishment of the appellant."

It has to be kept in view that this is not a case in which it is found that there was any genuine contract labour system prevailing with the Board. If it was a genuine contract system, then obviously, it had to be abolished as per Section 10 of the Contract Labour Regulation and Abolition Act after following the procedure laid down therein. However, on the facts of the present case, it was found by the Labour Court and as confirmed by the High Court that the so called contractor Kashmir Singh was a mere name lender and had procured labour for the Board from the open market. He was almost a broker or an agent of the Board for that purpose. The Labour Court also noted that the Management witness Shri A.K. Chaudhary also could not tell whether Shri Kahsmir Singh was a licensed contractor or not. That workmen had made a statement that Shri Kashmir Singh was not a licensed contractor. Under these circumstances, it has to be held that factually there was no genuine contract system prevailing at the relevant time wherein the Board could have acted as only the principal employer and Kashmir Singh as a licensed contractor employing labour on his own account. It is also pertinent to note that nothing was brought on record to indicate that even the Board at the relevant time, was registered as principal employer under the Contract Labour Regulation and Abolition Act. Once the Board was not a principal employer and the so called contractor Kashmir Singh was not a licensed contractor under the Act, the inevitable conclusion that had to be reached was to the effect that the so called contract system was a mere camouflage, smoke and a screen and disguised in almost a transparent veil which could easily be pierced and the real

contractual relationship between the Board, on the one hand, and the employees, on the other, could be clearly visualised. Before we conclude, the other aspect of the matter as has been contended by the learned Advocate, appearing in support of the appeals ought to be noticed, to the effect that as a matter of fact the principal employer, namely, the Board has in fact applied for registration of establishment and there are documentary evidence available in support thereof.

(4) M/S INDIAN FARMERS FERTILIZER CO OP. LTD. Vs. INDUSTRIAL TRIBUNAL I, ALLAHABAD & ORS.Appeal (civil)

A reference was made to the Industrial Tribunal, Allahabad under the Industrial Disputes Act, 1947 as to whether it is justified for the appellant not to give work to 88 workmen whose names are mentioned in the Annexure to the reference order from the date indicated against each one of them and, if not, what consequential benefits should be given to them.

In the pleadings raised before the Tribunal, the workmen contended that they were engaged directly by the appellant but later on to evade the liability arising under the law, started showing them as mazdoor employed through a contractor and such entries are fake. The stand of the appellant has been that they are the employees of the contractor, if at all, and, therefore, they are governed by the Contract Labour [Regulation and Abolition] Act, 1970 and they are not entitled to any relief. Evidence was adduced before the Tribunal and five witnesses were examined on behalf of the workmen in support of their case and each one of them stated that the workmen in question were appointed by the officers of the appellant and the work was also assigned by them, under their instructions the workmen carried out their work. On behalf of the appellant, E.W.1, A.K.Dutta was examined who was the Manager of the Power Plant. He admitted that Ex.E-1 had been signed by him which indicated that between July 1985 to June 1986, M/s Industrial Suppliers were the contractors and Anil Kumar Misra was partner of this firm and in 1986, the contract was given in individual capacity to Anil Kumar Misra. V.P.Awasthi, who was examined as the second witness, admitted that Ex.W-7 was copies from the temporary attendance register and they had been prepared by him.

From the material available on record, the Tribunal came to the conclusion that it could not be disputed that 88 workmen in question were working in the power plant of

the appellant but the only contention that was raised by the appellant was that those workmen were employed by the contractor. Ex.E-1, to which reference was made earlier, is a duty roster for the year 1985. A photo copy of this document was filed by the workmen with an application dated May 6, 1988 and the original was produced by the appellant. A comparison of the two would indicate that the signature of the contractor was obtained on the original but the signature of the contract was not available on the photo copy which obviously showed that the signatures were subsequently obtained on this document. The Tribunal proceeding on that basis came to the conclusion that the duties were assigned to these 88 workmen by the management of the appellant; the contractor had no hand in the same and they were working at no stage under the supervision and control of the contractor; that they were ever paid their wages by the contractor and that it was also on record that there were 2 workmen in service since 1979, 25 since 1982, 19 since 1981, 37 since 1983 and 4 since 1984 besides one which entered into service in January 1986. There was no explanation as to why 87 workmen were in service even before the contract of M/s Industrial Suppliers started. Anil Kumar Misra ceased to have contract after 1986, even then these workmen continued to be in service in the establishment of the appellant and, therefore, the Tribunal concluded that the 88 workmen were never employed by any contractor much less Anil Kumar Misra and that they were direct employees of the appellant and their services had to be continued. The Tribunal passed an award stating that these workmen should be deemed to be continuing in service of the appellant from the date of retrenchment without break of service and would be entitled not only to their back wages from the date of their retrenchment upto date but to all benefits which regular employees of the appellant are entitled to as they are held to be regular workmen of the appellant.

(૧૮.૩) આ તબકકે એ નકકી કરવાનું છે કે, જેથી પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ સંસ્થા મુખ્ય માલીક ગણાશે. જયારે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ કોન્ટ્રાકટર ગણાશે. જયારે આ કેસમાં એ જોવાનું રહે છે કે પ્રિન્સીપલ એમ્પ્લોયર અને કોન્ટ્રાકટર વચ્ચેનો કરાર દંભ, નજીવો કે માત્ર કપટવાળો છે. જેના માટે નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટ ધ્વારા અલગ અલગ ચુકાદાઓમાં બે ટેસ્ટની માન્યતા આપેલી. (૧) શું પ્રિન્સીપલ એમ્પ્લોયર કોન્ટ્રાકટરના બદલે સીધો કામદારને પગાર ચુકવે છે ? (૨) શું પ્રિન્સીપલ એમ્પ્લોયર કામદારના કામ ઉપર કંટ્રોલ અને સુપરવિઝન રાખે છે ? વધુમાં નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટ ધ્વારા કામદાર અને માલીક વચ્ચેનો સંબંધ બાબતે કેટલાક જરુરી મુદ્દાઓ ધ્યાને લેવા જોઈએ. (૧) કામદારને કોણ નિમણુંક આપે છે. (૨) પગાર કોણ આપે છે. (૩) કોને કામદારને દુર કરવાની સત્તા છે. (૪) કોણ ડીસીપ્લીનરી પગલાં લઈ શકે છે. (૫) શું

કામદારની નોકરી સળંગ હતી. (૬) કામદારના કામ ઉપર નિયંત્રણ અને સુપરવિઝન રાખવાની સત્તા કોના પાસે છે.

(૧૮.૪) રેકર્ડ ઉપર આવેલ પુરાવો ધ્યાનમાં લેવામાં આવે તો બીજા પક્ષકારે તેમના માંગણા નિવેદનમાં અને સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ની સંસ્થામાં કાયમી પ્રકારના કામ ઉપર કાયમી કામદાર હતા. અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફથી પ્રથમ પક્ષકાર નં .૦૨ ના કામદાર હતા એવું જણાવે છે. જયારે આ કામના બીજા પક્ષકારે પ્રથમ પક્ષકાર તરફથી કોઈ નિમણુંક પત્ર આપેલ હોય તેવો કોઈ નિમણુંક પત્ર તેઓએ રજુ કરેલ નથી. તેમજ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ તરફે પગાર કે ઓળખ પત્ર આપેલ હોય તેવો પણ કોઈ પુરાવો રજુ કરેલ નથી. આમ બીજા પક્ષકારની એપોઈમેન્ટ તથા નોકરીમાંથી દુર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાઓએ કરેલા છે. જયારે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને ૨ વચ્ચેનો કોન્ટ્રાકટ અને પ્રિન્સીપલ એમ્પ્લોય વચ્ચેનો કરાર દંભ, નજીવો કે કપટવાળો કહી શકાય નહીં જે બાબતે આ કામે પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ નાએ **<u>આંક-૨૩</u>** થી જુબાનીમાં જણાવેલું છે કે, બીજા પક્ષકારને ઓળખીએ છીએ તેઓ અમારા કામદાર હતા. જરૂરીયાત મુજબ કામદારોને નોકરી પર રાખેલ અને તે મુજબ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ની સંસ્થામાં નિર્ધારીત કામ કરી આપવાનો ધંધો કરતા હતા અને તે માટે ધી કોન્ટ્રાકટ લેબર (રેગ્યુલેશન એન્ડ એબોલીશન) એકટ-૧૯૭૦ હેઠળ નો કાયદેસરની લાયસન્સ મદદનીશ શ્રમ આયુકતશ્રી વલસાડની કચેરીથી મેળવેલ હતુ. **જે આ કામે રેફરન્સ કેસ નં. ૫૩૬/૨૦૦૩ ના કામે નિ. ૨૮/૧ થી ખરી નકલ રજુ કરેલી છે.** આમ, આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ ના કાયદેસરનું લાયસન્સ ધરાવતા હતા અને આ લાયસન્સ ખોટુ હોવા બાબતે બીજા પક્ષકાર તરફે કોઈ વિરૂધ્ધની હકીકત રેકર્ડ ઉપર લાવી શકેલ નથી.

(૧૯) આ કામે બીજા પક્ષકારના જણાવ્યા મુજબ પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ ના કામદાર છે તો તે પુરવાર કરવાની જવાબદારી બીજા પક્ષકારની છે. પરંતુ બીજા પક્ષકાર તરફે પુરવાર કરવા માટે કોઈ જ પુરાવો રજુ કરવામાં આવેલો નથી. જયારે કામદારને પ્રિન્સીપીલ એમ્પ્લોયર તરફથી પગાર આપવામાં આવતો હતો નહી કે કોન્ટ્રાકટર તરફથી તે સાબીત કરવાની જવાબદારી પણ કામદાર ઉપર છે. જયારે કામદાર પોતાના ઉપરનો પુરાવાનો બોજો ડીસ્ચાર્જ કરવામાં નિષ્ફળ રહેલા છે.

(૨૦) આ તબ્બકે આઈ.ડી.એકટની કલમ-૨ (૦૦) તેમજ કલમ- ૨ (પી) ધ્યાને લેવી જરૂરી છે. જેમાં કલમ-૨ (૦૦) નીચે મુજબ છે.

<u>Section 2 (oo) ::</u>

“Retrenchment”, means the termination by the employer of the service of a workmen for any reason whatsoever, otherwise than as a punishment inflicted by way of disciplinary action, but does not include -

(a) Voluntary retirement of the workmen; or

(b) Retirement of the workmen on reaching the age of superannuation, if the contract of employment between the employer and the workmen concerned contains a stipulation in that behalf; or

(bb) Termination of the service of the workmen as a result of the non – renewal of the contract of the employment between the employer and the workman concerned on its expiry or of such contract being terminated under a stipulation in that behalf contained therein; or

(c) Termination of the service of a workman on the ground of continued ill – health.

Section 2 (p) ::

"settlement" means a settlement arrived at in the course of conciliation proceeding and includes a written agreement between the employer and workmen arrived at otherwise than in the course of conciliation proceeding where such agreement has been signed by the parties thereto in such manner as may be prescribed and a copy thereof has been sent to an officer authorised in this behalf by the appropriate Government and the conciliation officer ;

આમ, છટણીની વ્યાખ્યા જોવામાં આવે તો, કલમ– ૨ ની પેટા કલમ– (ઓ ઓ) ના ખંડ– બીબી મુજબ છટણીની વ્યાખ્યા જોવામાં આવે તો આ કામે **આંક–૨૪** વાળું સમાધાન આઈ.ડી.સી. કેસ નં. ૫૦/૨૦૦૦ (સમાધાન કાર્યવાહી) ના કામે પ્રતીનીધીત્વ કરનાર પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૧ અને પ્રથમ પક્ષકાર નં.૦૨ વચ્ચે ઔદ્યોગિક વિવાદ ધારા, ૧૯૪૭ કલમ– ૨ (પી) તથા કલમ– ૧૨ (૩) તેમજ સાથે વાંચતા કલમ– ૧૮ (૩) અન્વયેનું ઔદ્યોગિક વિવાદ (ગુજરાત) નિયમ– ૧૯૬૬ ના નિયમ– ૬૨ મુજબનું સમાધાન આ કામના બીજા પક્ષકારના વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘ તેમજ બીજા પક્ષકાર નં. ૦૨ ના કામદારો વચ્ચે તા.૦૭/૦૧/૨૦૦૨ ના રોજ થયેલું છે. આ હકીકતો ને આ કામના કામદારે પણ સમર્થન કરેલું છે. અને આ સમાધાન મુજબ આ કામના પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૦૨ ના એ નોકરીના તમામ હકકની અવેજમાં ચોકકસ ઉચ્ચક રકમ ચુકવી આપવાની હતી અને તે મુજબ પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૦૨ નાઓએ તેમના **આંક–૧૮** ના જવાબમાં તેમજ **આંક–૨૩** ની જુબાનીમાં પણ સમર્થન કરેલું છે. વધુમાં આઈ.ડી.સી. કેસ નં. ૫૦/૨૦૦૦ (સમાધાન કાર્યવાહી) ના કામે બીજા પક્ષકાર વલસાડ જિલ્લા કામદાર સંઘે તા.૩૧/૦૭/૨૦૦૦ ના પત્ર થી પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૦૧ અને ૦૨

ના સમક્ષ સાથેના પરિશીષ્ટ– અ માં જણાવ્યા મુજબની માંગણીઓ મુકી હતી અને તે બાબતે સમાધાન અધિકારી અને મદદનીશ મજુર કમિશ્નર શ્રી નાઓની દરમ્યાનગીરી કરવા વિનંતી કરેલી હતી. આમ, આ કામના બીજા પક્ષકાર કામદારે વિવાદનું કારણ **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** થી મૌખિક હુકમથી છુટા કરેલ છે તેવું કારણ જણાવેલું છે. જેથી ઉપરોકત સમાધાન કાર્યવાહી જોતાં **તા.૦૭/૧૦/૨૦૦૦** ના રોજ વિવાદનું કારણ સમાપ્ત થઈ ગયેલ હોય જયારે આ કામના બીજા પક્ષકારે હાલનો વિવાદ મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી ની કચેરીએ ફરીયાદ **તા.૧૨/૦૭/૨૦૦૨** ના રોજ કરેલી છે. જયારે **આંક–૨૪** નું સમાધાન અધિકારી સમક્ષ **તા.૦૭/૦૧/૨૦૦૨** ના રોજ થયેલું છે. આમ, બીજા પક્ષકારે મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી સમક્ષ જે ફરીયાદ કરેલી છે તે આ સમાધાનની તારીખ પછી કરેલી છે જયારે **આંક–૨૪** વાળા સમાધાનની કોઈ જ સક્ષમ ઓથોરીટી વિરૂધ્ધ પડકારેલ નથી અને વિવાદનું કારણ સમાપ્ત થઈ ગયા બાદ **તા.૧૨/૦૭/૨૦૦૨** ના રોજ મદદનીશ મજુર કમિશ્નરશ્રી સમક્ષ ફરીયાદ કરેલી છે. આમ ઉપરોકત તમામ હકીકતો તથા લેખીત અને મૌખિક પુરાવા ઉપર થી એમ જણાઈ આવે છે કે પ્રથમ પક્ષકાર સંસ્થા નં.૦૨ અને બીજા પક્ષકાર વચ્ચે આ અગાઉ **આંક–૨૪** વાળુ સમાધાન થઈ ગયેલું છે અને તે સમાધાનની શરતો મુજબ બીજા પક્ષકારે પાલન કરવાનું હોય અને ઔદ્યોગિક વિવાદનું કોઈ કારણ રહેતું ન હોય તેવું સમગ્ર પુરાવાથી ફલિત થાય છે. વધુમાં,આમ ઉપરોકત તમામ લેખીત અને મૌખિક પુરાવો જોતા આ કામે બીજા પક્ષકાર કામદાર ધ્વારા પ્રથમ પક્ષકાર નં. ૦૨ ધ્વારા તેમની કોઈ છટણી કરવામાં આવેલ ન હોઈ **મુદ્દા નં.૧ નો જવાબ હું નકાર માં** આપુ છુ .

(૨૧) મુદ્દા નં. ૨ બાબતે :–

ઉપરોકત ચર્ચા કર્યા મુજબ જયારે બીજા પક્ષકાર ની છટણી જ જયારે કરેલ ન હોય ત્યારે અને બીજા પક્ષકારે સ્વેચ્છાએ જ કામ નો ત્યાગ કરેલ હોય તેવા સંજોગો માં પ્રથમ પક્ષકારના વકીલ શ્રી ધ્વારા રજુ કરેલા ચુકાદાઓ માં જણાવેલા સિધ્ધાંતો જોતા બીજા પક્ષકાર બેક વેજીસ કે રીઈન્સ્ટેટમેન્ટ ની દાદ પણ મેળવવા માટે હકકદાર થતા નથી. વધુ માં આ કામે બીજા પક્ષકાર તરફ થી રજુ કરેલા ચુકાદા બેક વેજીસ માટે ના હોઈ પરંતુ, જયારે બીજા પક્ષકાર બેક વેજીસ મેળવવા જ હકકદાર થતા ન હોઈ તે ચુકાદા બીજા પક્ષકાર ને મદદરૂપ થઈ શકતા નથી. જેથી બીજા પક્ષકાર માંગણા નિવેદન માં માંગ્યા મુજબ ની દાદ મેળવવા હકકદાર થતા નથી. આમ ઉપરોકત તમામ પુરાવો તથા કેસ ની હકીકતો અને કાયદાની પરિસ્થીતી જોતા બીજા પક્ષકાર કામદારને પડેલા દિવસો નો પગાર તેમના અનુંસાંગિક લાભો સાહિત મુળ જગ્યાએ પુન:સ્થાપિત થવા હકકદાર થતા

ન હોઈ **મુદ્દા નં.૨** નો જવાબ **નકારમાં** ઠરાવવામાં આવે છે. જયારે **મુદ્દા નં.૩** બાબત નો આખરી હુકમ નીચે મુજબ કરુ છુ.

-:: હુ ક મ ::-

(૧) બીજા પક્ષકાર કામદારનો હાલ નો રેફરન્સ આથી **ના – મંજુર** કરવા નો હુકમ કરવા માં આવે છે.

(૨) પક્ષકારોએ ખર્ચ જાતે ભોગવવો.

તારીખ : ૨૦/૦૪/૨૦૨૪.
સ્થળ : વલસાડ.

(કમલેશકુમાર દિનેશભાઈ વિડજા)
Code: GJ01461
પ્રિસાઈડીંગ ઓફીસર
મજુર અદાલત, વલસાડ.